

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1314, 7 Μάρτη 2018 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

**ΣΧΟΛΕΙΑ - ΔΗΜΟΙ - ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ
ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ**

ΜΑΖΙΚΕΣ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ, ΤΩΡΑ!

Γυρίστε στις
σελίδες 3, 4, 5

Μονιμοποιήσεις, όχι απολύσεις συμβασιούχων

Παρασκευή 2/3, εκπαιδευτικοί έξω από το υπ. Παιδείας

Δευτέρα 5/3, συμβασιούχοι των δήμων έξω από το υπ. Εσωτερικών

Η νεολαία δεν θα γίνει θυσία για τους ανταγωνισμούς

Ποιος φταίει για το γεγονός ότι δυο νέοι βρίσκονται κρατούμενοι στις φυλακές της Αδριανούπολης; Ούτε η χιονόπτωση, ούτε η κακή ορατότητα, ούτε η τοπική ιδιομορφία της ελληνοτουρκικής μεθορίου στο "προγεφύρωμα Κάραγατς" είναι υπεύθυνες για το πέρασμα των δυο στρατιωτών στο τουρκικό έδαφος και την σύλληψη και φυλάκισή τους την περασμένη Πέμπτη. Η γεωγραφία της περιοχής είναι ίδια και अपαράλλαχτη αιώνες τώρα. Και η κακοκαιρία και η ομίχλη και η χαμηλή ορατότητα είναι το χειμώνα σχεδόν μόνιμα στην περιοχή των Καστανιών.

Ούτε είναι η πρώτη φορά που στρατιώτες της μίας πλευράς μπαίνουν στην άλλη. Τα στρατιωτικά φυλάκια των δύο χωρών βρίσκονται στη συγκεκριμένη περιοχή πολύ κοντά -μερικά απέχουν μόλις 150 μέτρα μεταξύ τους. Οι επισκέψεις πχ για τσιγάρα ήταν παραδοσιακά μόνιμο φαινόμενο.

Στις "φιλικές" αυτές παραβιάσεις των συνόρων έχουν προστεθεί τα τελευταία χρόνια, με τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας για την "αναχαίτιση των προσφυγικών ροών" και οι "επιχειρησιακές" παραβιάσεις. Πιστεύει κανείς στα σοβαρά ότι μια πχ τουρκική περίπολος που καταδιώκει μια ομάδα προσφύγων θα τους αφήσει στην ησυχία τους μόλις περάσουν τη συνοριογραμμή; Προφανώς θα περάσει στην άλλη πλευρά -με την σιωπηρή ή ρητή (δεν ξέρουμε τι προβλέπει σε αυτό το επίπεδο η συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας) ανοχή της άλλης πλευράς. Η "αναχαίτιση" των προσφύγων είναι άλλωστε κοινή υπόθεση.

Διαταγές

Ίχνη προσφύγων ακολουθούσαν, σύμφωνα με όσα έχουν φτάσει στη δημοσιότητα, οι δυο Έλληνες στρατιωτικοί την ώρα της σύλληψής τους. Ούτε η περιπολία, ούτε η είσοδος στο τουρκικό έδαφος οφείλεται σε "υπερβάλλοντα ζήλο". Στον στρατό δεν υπάρχει ούτε απλός ούτε (πολύ περισσότερο) υπερβάλλον ζήλος. Υπάρχουν μόνο διαταγές.

Σε φυσιολογικούς καιρούς οι δυο στρατιωτικοί ούτε θα είχαν συλληφθεί, ούτε θα είχαν φυλακιστεί, ούτε θα τους είχαν απαγγελθεί κατηγορίες. Αλλά δεν ζούμε σε φυσιολογικούς καιρούς. Ζούμε στην εποχή της αναζωπύρωσης των ανταγωνισμών επί υπουργίας Κοτζιά και Καμμένου. Ζούμε στην εποχή της αναβίωσης της αντιπαράθεσης γύρω από τις βραχονησίδες Ίμια/Καρντάκ. Ζούμε στην εποχή των "εικονικών" ναυμαχιών -η "διεμβόλιση" του "Γαύδος" από την τουρκική ακταιωρό ήταν η δεύτερη σύγκρουση ανάμεσα σε στρατιωτικά ή λιμενικά σκάφη των δυο χωρών μέσα στη φετινή χρονιά.

Οι δυο Έλληνες στρατιώτες δεν θα ήταν σήμερα κλεισμένοι στις τουρκικές φυλακές χωρίς τη ρατσιστική Συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας. Δεν θα ήταν στις φυλακές χωρίς τις παρανοϊκές διαταγές περιπολίας μέσα στο κρύο και την ομίχλη -μην τυχόν και μας ξεφύγει κανένας πρόσφυγας και περάσει "παράνομα" στο "ευρωπαϊκό έδαφος". Δεν θα ήταν στις φυλακές χωρίς το ψυχροπολεμικό κλίμα στο Αιγαίο, τον Έβρο, την Κύπρο και την Ανατολική Μεσόγειο.

"Στην Αθήνα", γράφει η Καθημερινή (Δευτέρα 5 Μάρτη), "υπάρχει η αισιοδοξία ότι η υπόθεση των δυο στρατιωτικών... μπορεί να λήξει γρήγορα και αίσια". Πρόκειται για ψέμα. Η μοίρα των δυο στρατιωτών είναι το τελευταίο πράγμα που ενδιαφέρει τα επιτελεία. Ο εγκλεισμός τους στις τουρκικές φυλακές είναι μια ευκαιρία για τα ΜΜΕ για να ρίξουν και άλλο λάδι στην εθνικιστική υστερία. Αλλά όσο πιο πολύ φουντώνει η αντιτουρκική πατριδοκαπηλία, τόσο πιο σίγουρα μετατρέπει τους νέους (τους δυο της Αδριανούπολης αλλά και όλη τη στρατευμένη νεολαία) σε κρέας για τους ανταγωνισμούς των κυρίαρχων τάξεων και στις δυο όχθες του Αιγαίου.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Ο ΤΡΑΜΠ ΦΕΡΝΕΙ ΤΟ ΧΑΟΣ

Εμπορικός πόλεμος;

Από την πρώτη στιγμή που ο Ντόναλντ Τραμπ εκλέχτηκε στην προεδρία άνοιξε η συζήτηση για το αν θα είναι απλά και μόνο ένας ακόμα συμβατικός δεξιός Ρεπουμπλικάνος πρόεδρος που θα απορρυθμίζει τις αγορές και θα μειώνει τους φόρους για τους πλούσιους ή θα είναι κάτι παραπάνω από αυτό. Οι πλούσιοι, δίχως αμφιβολία, τα πάνε σήμερα καλά. Η Berkshire Hathaway, η εταιρεία του πολυ-δισεκατομμυριούχου Γουόρεν Μπάφετ θα προσθέσει 29 δις δολάρια στα κέρδη της χάρη στις φοροαπαλλαγές που ψήφισε το ελεγχόμενο από τους Ρεπουμπλικάνους Κογκρέσο.

Την περασμένη Πέμπτη, όμως, ο Τραμπ ανακοίνωσε την πρόθεσή του να επιβάλλει δασμούς εισαγωγής 25% στον χάλυβα και 10% στο αλουμίνιο. Ο ίδιος υποστηρίζει ότι στο στόχαστρό του είναι η Κίνα. Οι δασμοί, όμως, θα πλήξουν και συμμάχους των ΗΠΑ σαν τον Καναδά, τη Γερμανία, τη Βρετανία και τη Νότια Κορέα.

Ο Τραμπ υποστήριξε αυτή την απόφαση με μια σειρά από εμπρηστικά τιτιβίσματα: "Όταν μια χώρα (οι ΗΠΑ) χάνει πολλά δισεκατομμύρια δολάρια από τις εμπορικές συναλλαγές με κάθε άλλη χώρα, ουσιαστικά, με την οποία κάνει δουλειές, οι εμπορικοί πόλεμοι είναι καλοί και εύκολοι στο να κερδηθούν. Παράδειγμα, όταν είμαστε 100 δις. μέσα με μια συγκεκριμένη χώρα και αρχίζουν τις μπουρδες η απάντηση είναι απλή, μην πουλάτε - εμείς θα βγούμε χοντρά κερδισμένοι. Είναι εύκολο!"

Ενώ η αντίδραση της Κίνας ήταν χαμηλών τόνων η Ευρωπαϊκή Ένωση απειλεί να απαντήσει και αυτή με την επιβολή δασμών. Ο Ζαν Κλοντ Γιουνκέρ, ο πρόεδρος της Κομισιόν υπονόησε ότι η ΕΕ ενδέχεται ναβάλει στο στόχαστρο τις μοτοσυκλέτες Χάρλεϊ Ντάβιντσον, το (αμερικανικό) ουίσκι μπέρμπον και τα τζιν. Ετοιμάζεται "μια αυστηρή και καθαρή αντίδραση από τις Βρυξέλλες" δήλωσε στην εφημερίδα Financial Times ένας Ευρωπαίος αξιωματούχος. Ο Τραμπ απάντησε απειλώντας να επιβάλλει δασμούς στις εισαγωγές ευρωπαϊκών αυτοκινήτων.

Ο τελευταίος πραγματικός εμπορικός πόλεμος έλαβε χώρα στη δεκαετία του 1930 ύστερα από την ψήφιση από το αμερικανικό κογκρέσο του νόμου Smoot-Hawley που ανέβασε τους δασμούς εισαγωγής από το 40.1% στο 59.1%. Αυτός ο νόμος

*Γράφει ο
Αλέξ Καλλίνικος*

δεν ήταν παρά ένα από τα επεισόδια που έσπασαν τότε την ραχοκοκαλιά του διεθνούς εμπορίου. Η Βρετανία, για παράδειγμα, εγκατέλειψε τον κανόνα του χρυσού, υποτίμησε τη λίρα και εισήγαγε την "Αυτοκρατορική Προτίμηση" για τις εμπορικές ανταλλαγές, έναν κανόνα που είχε σαν στόχο να μετατρέψει την Βρετανική Αυτοκρατορία σε ένα κλειστό οικονομικό μπλοκ.

Ο Μείναρντ Κέινς, ο μεγάλος φιλελεύθερος οικονομολόγος, δεν έμοιαζε να ανησυχεί: "Οι ιδέες, η γνώση, η επιστήμη, η φιλοξενία, τα ταξίδια - αυτά είναι τα πράγματα που θα πρέπει από την ίδια τους τη φύση να είναι διεθνοποιημένα. Τα άλλα αγαθά ως παράγονται τοπικά, όπου είναι λογικό και προσιτό και -πάνω απ' όλα- ως κρατήσουμε το χρηματοπιστωτικό σύστημα κύρια εθνικό".

Ηγεμονία

Ο Ιταλός μαρξιστής Αντόνιο Γκράμσι, όμως, παρόλο που ήταν κλεισμένος στις φασιστικές φυλακές του Μουσολίνι, αντιλαμβανόταν με πολύ μεγαλύτερη ακρίβεια το τι ακριβώς συνέβαινε: "Κάθε σημαντικό έθνος έχει την τάση να εξοπλίζει την πολιτική του ηγεμονία με ένα οικονομικό υπόστρωμα... Ακολουθώντας αυτή την τάση η παγκόσμια οικονομία θα καταλήξει να αποτελείται από μερικές πολυεθνικές αγορές αντί από μια σειρά από εθνικές οικονομίες".

Με άλλα λόγια ο εμπορικός πόλεμος της δεκαετίας του 1930 ταίριαζε -και ενίσχυε- μια παγκόσμια οικονομία των μεγάλων ανταγωνιστικών ιμπεριαλιστικών μπλοκ, το καθένα με τα δικά του κράτη-δορυφόρους και τις δικές του αποικίες -το μπλοκ της Βρετανίας, της Γαλλίας, των ΗΠΑ, της Γερμανίας και της Ιαπωνίας. Στο

τέλος, φυσικά, αυτό κατέληξε σε έναν πραγματικό πόλεμο αναμεταξύ τους.

Ο εμπορικός πόλεμος τον οποίο ο Τραμπ μοιάζει με τόση ικανοποίηση να ασπάζεται είναι μια διαφορετική ιστορία. Ότι και αν πίστευε ο Κέινς, η παραγωγή και η πίστη (χρηματοπιστωτικό σύστημα) είναι στις μέρες μας πλήρως διεθνοποιημένα. Οι μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες που κυριαρχούν στην παγκόσμια αγορά στηρίζονται σε αλυσίδες παραγωγής που διασχίζουν πολλές φορές τα εθνικά σύνορα. Αυτός είναι και ένας από τους λόγους γιατί το Brexit απειλεί τόσο επικίνδυνα τον βρετανικό καπιταλισμό.

Κάποιες από αυτές τις αλυσίδες είναι συγκεντρωμένες τοπικά -για παράδειγμα στη Βόρεια Αμερική γύρω από τις ΗΠΑ και στην Κεντρική Ευρώπη γύρω από τη Γερμανία. Το εμπόριο και οι επενδύσεις, όμως, των μεγαλύτερων οικονομιών -και κύρια των ΗΠΑ και της Κίνας- απλώνονται σε περισσότερες ηπείρους.

Οι εμπορικοί πόλεμοι, ως εκ τούτου, δεν είναι ούτε κατά διάνοια προς το συμφέρον των μεγάλων επιχειρήσεων των ΗΠΑ. Αυτές οι επιχειρήσεις αντιπροσωπεύονται στον Λευκό Οίκο του Τραμπ από τον Γκάρι Κον, τον πρώην πρόεδρο της Goldman Sachs, τον άνθρωπο που ο Μάικλ Γούλφ (ο συγγραφέας του μπεστ σέλερ "Φωτιά και Οργή: στα ενδότερα του Λευκού Οίκου του Τραμπ") περιγράφει στο βιβλίο του σαν έναν "Δημοκράτη, κοσμοπολίτη θιασώτη της παγκοσμιοποίησης από το Μανχάταν που ψήφισε την Χίλαρι Κλίντον".

Οι δασμοί κατά γενική ομολογία αποτελούν μια ήττα για τον Κον και μια νίκη για τον Πίτερ Ναβάρο, τον επικεφαλής του Εθνικού Συμβουλίου Εμπορίου του Τραμπ. Ο Ναβάρο έλεγε τον περασμένο Μάρτη: "Ένας από τους βασικούς στόχους της προεδρίας Τραμπ είναι η 'ανακατάληψη' όλης της εφοδιαστικής αλυσίδας και των παραγωγικών δυνατοτήτων που θα υπήρχαν διαφορετικά (στις ΗΠΑ)". Οι εφοδιαστικές αλυσίδες, όμως, υπάρχουν επειδή είναι κερδοφόρες για τις εταιρείες που συμμετέχουν σε αυτές, συμπεριλαμβανομένων των αμερικανικών εταιρειών.

"Μου αρέσει το χάος. Είναι πραγματικά καλό" έλεγε ο Τραμπ στους δημοσιογράφους το βράδυ του Σαββάτου. Από ότι φαίνεται θα το καταφέρει.

Παρασκευή 2/3, εκπαιδευτικοί πολιορκούν το υπ. Παιδείας

Να σπάσουμε τη μνημονιακή απαγόρευση των διορισμών

Δεν πάει άλλο! Χιλιάδες “προσωρινά” εργαζόμενοι- “συμβασιούχοι”, “αναπληρωτές”, “επικουρικοί” και πολλές άλλες “κατηγορίες”- βρίσκονται σε κινητοποιήσεις ενάντια στην απαράδεκτη κατάσταση που επικρατεί στα Σχολεία, στους Δήμους, στα Νοσοκομεία.

Την περασμένη Παρασκευή πολιορκήσαν το υπουργείο Παιδείας δάσκαλοι και καθηγητές διεκδικώντας μαζικούς μόνιμους διορισμούς στην Εκπαίδευση. Στην αδιαφορία του Γαβρόγλου απάντησαν με κατάληψη, υπογραμμίζοντας την έκταση του προβλήματος. Υπάρχουν περιοχές όπου πάνω από τους μισούς καθηγητές είναι “αναπληρωτές” και η

δουλειά και η ζωή τους παίζεται κορώνα-γράμματα κάθε σχολική χρονιά.

Τη Δευτέρα βρέθηκαν έξω από το υπουργείο Εσωτερικών εργαζόμενοι των Δήμων που κινδυνεύουν με απόλυση στο τέλος του μήνα όταν λήγει η παράταση που κέρδισαν με τη μεγάλη απεργία του περασμένου καλοκαιριού. Μετά από τόσο καιρό στη δουλειά πρέπει, λέει το υπουργείο, να περάσουν από ΑΣΕΠ για να κριθούν αν έχουν τα προσόντα.

Κινητοποιήσεις

Στα Νοσοκομεία, οι λεγόμενοι “επικουρικοί” γιατροί κατάφεραν μετά από κινητοποιήσεις να εγκριθεί από το Συμβούλιο Επικρατείας η πληρωμή τους που έμπαινε σε αμφισβήτηση (!), αλλά τώρα απειλούνται με απόλυση. Η Ομοσπονδία των νοσοκομειακών γιατρών ετοιμάζει συλλαλητήριο την επόμενη Τετάρτη και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων οργανώνει τη συμμετοχή όλων εργαζόμενων στην Υγεία και προωθεί το συντονισμό όλων αυτών των αγώνων που διεκδικούν μαζικές προσλήψεις με μόνιμη και σταθερή απασχόληση.

Είναι τρελό να “ανακυκλώνονται” γιατροί, δάσκαλοι, εργαζόμενοι στην καθαριότητα και

τόσες άλλες υπηρεσίες. Είναι άνθρωποι που έχουν εκπαιδευτεί, έχουν αποκτήσει εμπειρία για να κάνουν τη δουλειά τους και η απόλυσή τους είναι πλήγμα όχι μόνο για τους ίδιους αλλά και για τις κοινωνικές υπηρεσίες τις οποίες κρατάνε όρθιες με κόπο, καθώς η απαγόρευση διορισμών έχει αφήσει απέραντα κενά.

Αυτή η παρανοϊκή κατάσταση είναι αποτέλεσμα μνημονιακών δεσμεύσεων. Όλες οι κυβερνήσεις, τώρα και η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, έχουν συμφωνήσει με την Τρόικα ότι για κάθε πέντε εργαζόμενους που φεύγουν με σύνταξη μόνο ένας διορίζεται σε μόνιμη θέση. Επιπλέον έχουν συμφωνήσει πλαφόν στην απασχόληση συμβασιούχων. Φτάνουν μάλιστα στο σημείο να περηφανεύονται ότι με αυτόν τον τρόπο “ανακυκλώνεται” η ανεργία γιατί μερικοί άνεργοι απασχολούνται για λίγους μήνες και μετά ξαναγυρνάνε στην ανεργία.

Μετά από τόσα χρόνια επιβολής των μνημονίων, οι ελλείψεις προσωπικού σε όλους αυτούς τους κρίσιμους τομείς είναι απελπιστικές. Τώρα που ο Τσίπρας και οι υπουργοί του ισχυρίζονται ότι φτάνουμε στο τέλος των μνημονίων και γι’ αυτό πρέπει να κάνουμε υπομονή, τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή για να στηρίξουμε και να κλιμακώσουμε αυτούς τους αγώνες. Πραγματική έξοδος από τα μνημόνια είναι οι μαζικοί διορισμοί και οι μονιμοποιήσεις, όχι η πιστή εφαρμογή των απαγορεύσεων για “να δείξουμε αξιοπιστία στις αγορές”. Οι ηγεσίες ΟΛΜΕ, ΔΟΕ, ΠΟΕ-ΟΤΑ, ΠΟΕΔΗΝ, ΟΕΝΓΕ, ολόκληρη η ΑΔΕΔΥ, έχουν υποχρέωση να ανταποκριθούν στον κόσμο της βάσης τους που δίνει αυτή τη μάχη.

Κυκλοφορεί
νέο τεύχος
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

17M

Ενάντια στον
ρατσισμό και
τη φασιστική
απειλή

ΑΘΗΝΑ

Ομόνοια 3μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Άγαλμα Βενιζέλου,
12 μες

ΠΑΤΡΑ

Πλατεία Γεωργίου,
12 μες

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Περιφέρεια, 12 μες

ΧΑΝΙΑ

Πλατεία Αγοράς,
12μες

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Πλατεία Ελευθερίας,
12 μες

ΒΟΛΟΣ

Πλ. Ελευθερίας, 6μμ

ΞΑΝΘΗ

Κεντρική Πλατεία,
12μες

ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ
STOP ΣΤΙΣ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΕΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ
ΤΗΣ Ε.Ε. ΜΕ ΛΙΒΥΗ-ΤΟΥΡΚΙΑ

Μαζικές προσλήψεις

Συμβασιούχοι των δήμων έξω από το υπ. Εσωτερικών, 5/3

ΔΗΜΟΙ

Δεκάδες συμβασιούχοι εργαζόμενοι στους δήμους συμμετείχαν στη συγκέντρωση έξω από το υπουργείο Εσωτερικών, που πραγματοποιήθηκε το πρωί της Δευτέρας 5/3, διεκδικώντας μόνιμη και σταθερή εργασία.

Η κινητοποίηση οργανώθηκε από τα κάτω, με πρωτοβουλία συμβασιούχων από το δήμο της Νέας Ιωνίας γύρω από την οποία συστειρώθηκαν συνάδελφοί τους και σωματεία εργαζομένων από πολλούς δήμους της Αττικής. “Είχε πολύ καλή ανταπόκριση αν σκεφτείς ότι ήταν μια πρωτοβουλία που την πήραμε εμείς οι συμβασιούχοι από τα κάτω. Είναι ένα καλό ξεκίνημα. Θα συνεχίσουμε. Την Παρασκευή 9/3, στις 6μμ, στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας, θα κάνουμε συνέλευση στην οποία καλούμε τους συναδέλφους από όλη την Αττική. Θα φτιάξουμε συντονιστικό και θα αποφασίσουμε το πρόγραμμα των κινητοποιήσεων” δήλωσε ο Παναγιώτης, συμβασιούχος στο δήμο Ν. Ιωνίας.

Χιλιάδες συμβασιούχοι – παρατασιούχοι το περασμένο καλοκαίρι έδωσαν έναν μεγάλο πολυήμερο αγώνα και κέρδισαν την παράταση των συμβάσεών τους μέχρι το μήνα που διανύουμε. Οι απεργιακές κινητοποιήσεις του καλοκαιριού έκλεισαν με τις κυβερνητικές υποσχέσεις ότι θα προκηρυχθούν όσες θέσεις εργασίας ζητήσουν οι δημοτικές αρχές, αφήνοντας να εννοηθεί ότι οι συμβασιούχοι θα μείνουν στη δουλειά και μετά τη λήξη της παράτασης. Παρά τις υποσχέσεις της κυβέρνησης, και τότε πολλοί είχαν επισημάνει τον κίνδυνο (που φαίνεται να επιβεβαιώνεται τώρα) προτείνοντας την κλιμάκωση κι όχι το κλείσιμο των κινητοποιήσεων. Η διαδικασία μο-

ριοδότησης που προβλέπει η προκήρυξη του ΑΣΕΠ όχι μόνο δεν δικαιώνει τον αγώνα του περασμένου καλοκαιριού, αλλά κάνει το αντίθετο, καθώς αφήνει εκτός θέσεων εργασίας χιλιάδες από τους συμβασιούχους των οποίων οι συμβάσεις λήγουν στο τέλος του μήνα.

“Είμαι συμβασιούχος – παρατασιούχος οδοκαθαρίστρια στο δήμο Αμαρουσίου” μας λέει η Βιβή στη συγκέντρωση έξω από το υπ. Εσωτερικών. “Καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες σε οργανικές θέσεις. Δεν θα σταματήσει να υπάρχει ανάγκη για οδοκαθαριστές. Αλλά μας κοροϊδεύουν. Εμείς δεν ζητήσαμε παρατάσεις. Ζητήσαμε μόνιμη και σταθερή εργασία. Η σημερινή κινητοποίηση είναι μια καλή αρχή και πρέπει να συνεχίσουμε μέχρι να δικαιωθούμε” δήλωσε.

“Εμείς δεν συγκρουόμαστε με τους ανέργους” υπογραμμίζει ο Βαγγέλης, συμβασιούχος από το δήμο Δάφνης. “Οι δήμοι χωράνε όλο τον κόσμο. Οι ελλείψεις προσωπικού είναι πολύ μεγάλες. Μπορούμε να μονιμοποιηθούμε στη δουλειά όλοι όσοι δουλεύουμε τώρα και να προσληφθούν κι άλλοι. Με την προκήρυξη όμως που φέρανε, το 90% – 95% των συμβασιούχων που ήδη δουλεύουν θα πεταχτούν απ’ έξω”.

“Η κυβέρνηση προσπαθεί να βάλει συμβασιούχους κι ανέργους να φαγωθούν μεταξύ τους. Αυτά είναι παλιά κόλπα της εργοδοσίας. Να προσπαθεί να διασπάσει τους ανθρώπους της ίδιας τάξης. Αλλά δεν τσιμπάμε” επισημαίνει μιλώντας στην Εργατική Αλληλεγγύη, ο Μήτσος Καλπίδης από το δήμο Κορυδαλλού. Το σωματείο του δήμου Κορυδαλλού, όπως κι αυτά της Ν. Ιωνίας και Παιανίας, είχαν προκηρύξει στάση εργασίας για τη συμμετοχή στη συγκέντρωση. “Πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι οι

κινητοποιήσεις θα συνεχιστούν. Κι αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να συμμετέχουν και οι μόνιμοι συνάδελφοι. Δεν είναι ένα θέμα συντεχνιακό. Η ελαστική εργασία κι ό, τι αυτό σημαίνει, εξαπλώνεται σε όλους τους χώρους δουλειάς. Στους δήμους, στα νοσοκομεία, στις συγκοινωνίες, παντού”.

Κάλεσμα της Σκουπιδιάρας

“Είμαστε πολλοί και μπορούμε να κερδίσουμε ξανά την πλειοψηφία των μόνιμων συναδέλφων και των σωματείων μαζί μας” λέει η προκήρυξη του αντικαπιταλιστικού δικτύου εργαζομένων στους ΟΤΑ “Η Σκουπιδιάρα”, με την οποία καλεί στη συνέλευση της Παρασκευής στο ΕΚΑ και για την οποία προτείνει: “Η συνέλευση χρειάζεται απόφαση για αγώνα διαρκείας και νέο μεγάλο αγωνιστικό ραντεβού με συλλαλητήριο στο κέντρο της Αθήνας. Να φτάσει το σκουπίδι βουνό, μέχρι να βρει καθαρή λύση ο Σκουρλέτης, δηλαδή τη μετατροπή των συμβάσεών μας σε αορίστου χρόνου. Για την οργάνωση του αγώνα, η συνέλευση να εκλέξει ανοιχτό συντονιστικό και ταυτόχρονα να φτιάξουμε επιτροπές σε κάθε δήμο. Να διεκδικήσουμε αποφάσεις και από τα σωματεία, όπως κερδίσαμε τη Ν. Ιωνία, τον Κορυδαλλό, την Παιανία στην κινητοποίηση στις 5/3. Δεν χαρίζουμε τα σωματεία, δεν περιμένουμε, αλλά παλεύουμε να τα κερδίσουμε στον κοινό αγώνα. Διεκδικούμε από τα πρωτοβάθμια σωματεία και την ηγεσία της ΠΟΕ ΟΤΑ να πάρουν αγωνιστικές πρωτοβουλίες και να σταθούν στο πλευρό μας για να μην αφήσουν να συμβεί από το παράθυρο, ό,τι δεν έγινε από την πόρτα το καλοκαίρι. Δηλαδή οι μαζικές απολύσεις χιλιάδων εργαζομένων στους δήμους”.

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Απλώνονται οι πρωτοβουλίες και οι κινητοποιήσεις από νοσοκομείο σε νοσοκομείο, για τη μονιμοποίηση των ελαστικά εργαζόμενων αλλά και για τη διεκδίκηση μαζικών προσλήψεων και χρηματοδότησης. Μας μίλησε για αυτές ο Χρίστος Αργύρης, γιατρός στο νοσοκομείο Σωτηρία και μέλος του αντικαπιταλιστικού δικτύου στα νοσοκομεία “Νυστέρι”.

Χιλιάδες επικουρικοί απειλούνται άμεσα με απόλυση, ενώ οι ελαστικά εργαζόμενοι που απολύονται στο τέλος του χρόνου φτάνουν τις 15.000. Μπορεί να καταλάβει ο καθένας τι θα συμβεί στα δημόσια νοσοκομεία αν απολυθεί όλος αυτός ο κόσμος τη στιγμή που ήδη μιλάμε για τεράστιες ελλείψεις. Τα κενά σε γιατρούς ξεπερνούν τους 6.500 και άλλες 20.000 σε προσωπικό των άλλων ειδικοτήτων. Το μεγαλύτερο μέρος των συναδέλφων έχει συνείδηση της κατάστασης και για αυτό βλέπουμε να ξεπηδούν μια σειρά πρωτοβουλίες για δράση.

Παράδειγμα από το νοσοκομείο που δουλεύω. Μετά όμως από τις διαμαρτυρίες και την πίεση που έβαλαν οι ίδιοι οι συμβασιούχοι, το σωματείο του Σωτηρία, αναγκάστηκε να πάρει μια σημαντική πρωτοβουλία. Ουσιαστικά πραγματοποιεί ένα τετραήμερο δράσεων για τους ελαστικά εργαζόμενους που ξεκίνησε με σύσκεψη των πρώην εργολαβικών τη Δευτέρα 5/3, συνέχισε την Τρίτη 6/3 με σύσκεψη των συμβασιούχων ΟΑΕΔ και επικουρικών νοσηλευτών, τραυματιοφορέων και διοικητικών και την Τετάρτη 7/3 σύσκεψη με τους επικουρικούς γιατρούς. Το τετραήμερο θα ολοκληρωθεί με γενική συνέλευση την Πέμπτη 8/3, στις 11:30πμ.

Η σύσκεψη με τους πρώην εργολαβικούς είχε 45 άτομα και άνοιξε τεράστια συζήτηση από τους συναδέλφους. Οι καταγγελίες τους ήταν κόλαφος για τις ελλείψεις και τις συνθήκες στις οποίες εργάζονται. “Δεν έχουμε ποδιές” είπε ένας. “Δεν έχουμε εμβολιαστεί κι όταν το ζητάμε μας λένε ότι δεν προβλέπεται” κατήγγειλε άλλος. “Δεν έχουμε ούτε μαύρες σακούλες για τα σκουπίδια”, ένας τρίτος. “Η σύμβασή μας προβλέπει 6,5 ώρες εργασία και δουλεύουμε 8,5. Δεν παίρνουμε ρεπό, γονική άδεια κλπ” τόνισε μια άλλη συναδέλφισσα.

Στο τέλος της συζήτησης όλοι όσοι συμμετείχαμε πήγαμε στο διοικητή.

Αντιμέτωπίσή του ήταν η καταγραφή των ονομάτων όσων έπαιρναν το λόγο για να αναφέρουν τα παράπονά τους, προκειμένου να τρομοκρατηθεί. Απαντήσαμε ότι αυτό είναι ασφαλίστικη πρακτική, ότι ο συνδικαλισμός δεν ποινικοποιείται και τον αναγκάσαμε να σκίσει το χαρτί με τα ονόματα και να υποσχεθεί νέα συνάντηση.

Το γεγονός ότι ένα όχι ιδιαίτερα ενεργό σωματείο, σαν του Σωτηρία, παίρνει τέτοιες πρωτοβουλίες είναι δείγμα των πιέσεων που μπαίνουν από τη βάση των εργαζομένων και της διάθεσης που έχει ο κόσμος να παλέψει για τη δουλειά του.

ΟΕΝΓΕ

Αντίστοιχα έχουμε μπροστά μας και την πρωτοβουλία που έχει πάρει η Ομοσπονδία των γιατρών, η ΟΕΝΓΕ, για τους επικουρικούς. Η ΟΕΝΓΕ σε συνεργασία με την ΕΙΝΑΠ και μια σειρά σωματεία νοσοκομείων πραγματοποιήσε σύσκεψη στον Ευαγγελισμό που συμμετείχαν δεκάδες εργαζόμενοι. Εκεί αποφασίστηκε η πραγματοποίηση απογευματινής συγκέντρωσης και συναυλίας στις 14 Μάρτη. Από τη μεριά μας βάλαμε την πρόταση για απεργιακή κινητοποίηση την ίδια μέρα. Παρά το γεγονός ότι δεν πέρασε αυτή η πρόταση, θα παλέψουμε για την επιτυχία της συγκέντρωσης προκειμένου να λειτουργήσει ως εφελττήριο για την περαιτέρω κλιμάκωση των κινητοποιήσεων.

Όλα αυτά θα τα συζητήσουμε και θα τα οργανώσουμε στη συνέλευση που καλεί το Συντονιστικό Νοσοκομείων την Τετάρτη 7/3, στις 6.30μμ, στο αμφιθέατρο του Αγ. Σάββα. Το Συντονιστικό έχει παίξει τεράστιο ρόλο στο να ξεδιπλωθεί όλη αυτή η αγωνιστική δραστηριότητα στα νοσοκομεία. Η πρωτοβουλία που πήρε για τους συμβασιούχους του ΟΑΕΔ τον Νοέμβριο ήταν καθοριστική. Δεν σταματάμε. Οι μάχες που θαρρετά ανοίξαμε και παίξαμε κομβικό ρόλο, το αίτημα δηλαδή των μαζικών προσλήψεων, αλλά και της μονιμοποίησης των συμβασιούχων στην Υγεία, ξαναμπαίνουν ορμητικά στην ημερήσια διάταξη και αυτή τη φορά όχι μόνο από τους υγειονομικούς. Συνεχίζουμε για να κλιμακώσουμε απεργιακά, σε συντονισμό και με τα άλλα κομμάτια εργαζομένων που παλεύουν για τα ίδια πράγματα. Βλέπουμε τι γίνεται αυτή την περίοδο στα σχολεία, τους δήμους και τις κινητοποιήσεις των συναδέλφων που δουλεύουν εκεί. Μπορούμε να συντονιστούμε και να προχωρήσουμε από κοινού.

Τώρα!

Συνέλευση Συντονιστικού Νοσοκομείων

Σε συνέλευση καλεί το Συντονιστικό των Νοσοκομείων την Τετάρτη 7/3, στις 6.30μμ στο αμφιθέατρο του Αγ. Σάββα. Μεταξύ άλλων στο κάλεσμά του, υπογραμμίζει:

“Στην Υγεία οι απολύσεις των επικουρικών γιατρών, μετά την παλινωδία της απληρωσιάς τους στις γιορτές, είναι προ των πυλών, ενώ ολόένα και πιο πολλοί συνάδελφοι συμβασιούχοι (ΟΑΕΔ, επικουρικοί νοσηλευτές, τραυματιοφορείς κ.α.) νιώθουν ότι η παράταση - ανάσα που πήραν μετά την επιτυχημένη, νικηφόρα κινητοποίηση στις 29 Νοέμβρη 2017 δεν είναι καθόλου δεδομένο ότι θα συνεχιστεί μετά το τέλος του 2018... Είναι προκλητικό να ακούς ότι δεν υπάρχουν λεφτά για να δουλεύουμε με μόνιμη και σταθερή εργασία, την ώρα που στο σκάνδαλο Novartis τα δις ευρώ πέφταν βροχή στις τσέπες των φαρμακοβιομήχανων και μερικά εκατομμύρια από αυτά σε μίζες κρατικών στελεχών.

Με πρωτοβουλία της ΟΕΝΓΕ, της ΕΙΝΑΠ και σωματείων νοσοκομείων έχει αποφασιστεί νέα κινητοποίηση στα μέσα Μάρτη ενάντια στη απόλυση των επικουρικών γιατρών και πάσης φύσης συμβασιούχων, με αίτημα την μονιμοποίηση όλων. Παλεύουμε αυτή η μέρα να γίνει πετυχημένο βήμα για απεργιακή συνέχεια και κλιμάκωση, σε συντονισμό με τα υπόλοιπα κομμάτια των εργαζομένων που βρίσκονται σε αγώνα.

Καλούμε όλους τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες να συμμετέχουν στην συνέλευση, για να συζητήσουμε για όλα τα ζητήματα που ανοίγονται και να οργανώσουμε, όλα τα αγωνιστικά βήματα που είναι μπροστά μας”.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Την Παρασκευή 2/3 πραγματοποιήθηκε μαζική κινητοποίηση στα γραφεία της Υγειονομικής Περιφέρειας Κρήτης στο πλαίσιο της 2ωρης στάσης εργασίας που κάλεσαν σε συντονισμό τα δύο νοσοκομεία του Ηρακλείου, Βενιζέλειο και ΠΑΓΝΗ. Η κινητοποίηση έγινε για το ζήτημα των εργαζομένων στη στίψη και καθαριότητα. Η συμμετοχή έφτασε τα 200 άτομα με πανό και αυτοσχέδια πλακάτ.

Όπως μας είπε η Βάσω Αθανασάκη εργαζόμενη και μέλος του ΔΣ του Σωματείου στο ΠΑΓΝΗ, “διεκδικούμε την άμεση πληρωμή των εργαζομένων, την μετατροπή των συμβάσεών τους σε αορίστου χρόνου και από τη μεριά μας ως ΠΑΝΤΙΓΙΕΡΑ (το σχήμα με το οποίο παρεμβαίνουμε στο ΠΑΓΝΗ) τη μονιμοποίηση και νέες προσλήψεις προκειμένου να λειτουργεί το νοσοκομείο χωρίς να αναγκάζονται οι εργαζόμενοι να έχουν διπλούς ρόλους (πχ. καθαρίστριας και βοηθού θαλάμου). Έχουμε το παράδειγμα των επικουρικών όπου με

τον αγώνα μας καταφέραμε να τους κρατήσουμε στη δουλειά και δεν θα σταματήσουμε μέχρι να ικανοποιηθούν τα αιτήματά μας. Οι εργαζόμενοι δεν είναι αριθμοί σε λίστες, είναι άνθρωποι που έχουν οικογένειες που συντηρούν σε πολλές περιπτώσεις μόνοι τους. Είναι ταυτόχρονα και αυτοί που παρά τη μεγάλη έλλειψη προσωπικού χάρη στην δική τους υπερπροσπάθεια κρατάνε το νοσοκομείο πεντακάθαρο και λειτουργικό.

Από την άλλη η διοίκηση του νοσοκομείου τους εκβιάζει με απόλυση όπως ακριβώς και η εργολαβία παλαιότερα. Η Περιφέρεια από τη μεριά της υπέγραψε το ένταλμα για την πληρωμή των εργαζομένων ενώ στο ζήτημα των συμβάσεων απέφευγε να δώσει ξεκάθαρη απάντηση. Ο αγώνας δεν σταματά εδώ. Η κινητοποίηση ανέδειξε τη σημασία που έχει για τους εργαζόμενους ο συντονισμός των σωματείων και οι κοινές διεκδικήσεις. Παλεύουμε μαζί. Εργάτες ενωμένοι ποτέ νικημένοι”.

Λεωνίδας Μαρουλάσοφ

ΑΤΤΙΚΟ

Στάση εργασίας 1-5μμ και συγκέντρωση στις 2μμ στο υπουργείο Υγείας καλεί την Τετάρτη 7/3 το Σωματείο Εργαζομένων στο Αττικό Νοσοκομείο για την κατάσταση που επικρατεί στο νοσοκομείο με τα ράντζα και το απάνθρωπο καθεστώς γενικής εφημερίας.

ΣΧΟΛΕΙΑ

Ήταν η μεγαλύτερη διαδήλωση εκπαιδευτικών εδώ και χρόνια. Την Παρασκευή 2/3 χιλιάδες αναπληρωτές της Α/βάθμιας και της Β/βάθμιας εκπαίδευσης από όλη την Αττική από την Πελοπόννησο, την Στερεά Ελλάδα, την Κρήτη, τα νησιά περικύκλωσαν για ώρες, παρά τη βροχή, και στην συνέχεια κατέλαβαν το υπουργείο Παιδείας, με βασικό αίτημα τους μαζικούς μόνιμους διορισμούς. Εκατοντάδες διαδήλωσαν και στην κινητοποίηση στο άγαλμα Βενιζέλου στη Θεσσαλονίκη ενώ δεκάδες διαδηλώσεις έγιναν σε όλη την Ελλάδα.

Νέα μεγάλη συγκέντρωση έξω από το Υπουργείο οργανώνεται για την Παρασκευή 9 Μάρτη στη 1μμ όπως αποφάσισε η Συνέλευση Αγώνα που πραγματοποιήθηκε από τους εκπαιδευτικούς στο κεντρικό αμφιθέατρο του υπουργείου. Η κατάληψη των εκπαιδευτικών στο υπουργείο Παιδείας έληξε αργά το απόγευμα με πρόταση της Συνέλευσης Αγώνα προς τα σωματεία και τις ομοσπονδίες για νέα 24ωρη αυτή τη φορά Πανελλαδική Απεργία σε όλο τον κλάδο για την Παρασκευή 9 Μάρτη. «Καλούμε τις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες να καλύψουν τους εκπαιδευτικούς με την απόφαση για απεργία. και τους συλλόγους να οργανώσουν την κινητοποίηση αυτή μέσα από τις συλλογικές τους διαδικασίες” αναφέρεται μεταξύ άλλων στην απόφαση που εξέδωσε η Συνέλευση Αγώνα.

Η οργή ήταν διάχυτη στους χιλιάδες αναπληρωτές εκπαιδευτικούς που βρίσκονται για χρόνια όμηροι των κυβερνήσεων και των μνημονιακών πολιτικών τους και ξεχειλίστηκε όταν έγινε γνωστό στους συγκεντρωμένους ότι η ηγεσία του υπουργείου απουσίαζε, αρνούμενη να δώσει οποιαδήποτε απάντηση στις δικαίες απαιτήσεις τους.

Αντιθέτως λίγο αργότερα αντί για

διάλογο η κυβέρνηση επέλεξε να στείλει τα ΜΑΤ να επιτεθούν με δακρυγόνα και γκλομπ στους δασκάλους και τους καθηγητές. Οι εκπαιδευτικοί άρχισαν να χτυπάνε την σιδερένια πόρτα του υπουργείου ενώ δεκάδες πήδηξαν τις ψηλές μάντρες και μπήκαν μέσα στο χώρο του υπουργείου. Λίγα λεπτά μετά άνοιξε η εξωτερική πόρτα του Υπουργείου και το ποτάμι των εκπαιδευτικών μπήκε στο προαύλιο και στις κεντρικές αίθουσες του κτηρίου.

«Σήμερα είναι μια τεράστια συγκέντρωση. Είναι η απόδειξη της διάθεσης που έχει ο κόσμος να παλέψει. Ταυτόχρονα είναι και η απόδειξη του πόσο μεγάλη αδράνεια έχει επιδείξει η ΔΟΕ τόσο καιρό απέναντι στο τεράστιο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν το ένα τρίτο των συναδέλφων στα σχολεία” τόνισε μιλώντας στην ΕΑ ο Στέλιος Γιαννούλης αναπληρωτής δάσκαλος στη Βούλα.

Δύναμη

«Η ΔΟΕ κάλεσε μεν με τρίωρη στάση εργασίας στη συγκέντρωση αλλά το έκανε τελευταία στιγμή όχι γιατί ήθελε ή πίστευε ότι μπορούμε να το παλέψουμε αλλά γιατί αναγκάστηκε κάτω από την πίεση της κινητοποίησης αυτής, που φαινόταν ότι θα ήταν πολύ μεγάλη. Νομίζω πως μετά από αυτή την κινητοποίηση αυτό που είναι στα μυαλά όλων είναι το πώς συνεχίζουμε. Μια δυναμική που δίνει την αυτοπεποίθηση, την έμπνευση και τη δύναμη σε όλους μας να συνεχίσουμε τον αγώνα μέχρι τέλος.

Δεν υπάρχει πλέον καμιά δικαιολογία ούτε στην συνδικαλιστική ηγεσία, ούτε στους κατά τόπους συλλόγους. Τώρα πρέπει να κλιμακώσουμε με απεργία. Ταυτόχρονα χρειάζεται συντονισμός σε όλο το δημόσιο και στους δήμους και στα νοσοκομεία και παντού αφού η μνημονιακή επίθεση δεν είναι μόνο στους εκπαιδευτικούς”. Λίγο αργότερα μετά την κατάληψη του κτηρίου οι οργισμένοι εκπαιδευτικοί πραγματοποίησαν μα-

ζική συνέλευση στο κεντρικό αμφιθέατρο του υπουργείου. “Τόσο η τεράστια συγκέντρωση απέξω, όσο και η συνέλευση αγώνα μέσα έδειξαν πως δεν υπάρχουν περιθώρια αναμονής. Βρισκόμαστε σε σημείο καμπής και χρειάζεται εδώ και τώρα να προχωρήσουμε σε κλιμάκωση. Ζητάμε από τι ομοσπονδίες μας να βγάλουν απεργίες εδώ και τώρα. Ζητάμε από τους τοπικούς συλλόγους να μας διευκολύνουν να φτάσουμε στις κινητοποιήσεις. Η ΕΛΜΕ Πειραιά είχε αρνηθεί να μας δώσει λεωφορείο στην προηγούμενη Παρασκευή. Αυτή τη φορά διεκδικούμε να στηρίξει στην πράξη την κινητοποίηση”, ανέφερε στην ΕΑ ο Μιχάλης Τσορμπατζόγλου αναπληρωτής στον Γαλατά.

“Πανικόβλητος ο υπουργός Παιδείας κάλεσε τα ΔΣ της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ για συνάντηση την Τετάρτη 7/3. Ο υπουργός που αγνόησε με την απουσία του τους αναπληρωτές την προηγούμενη Παρασκευή τώρα κάτω από το βάρος των τεράστιων κινητοποιήσεων ζητάει διάλογο. Οι κινητοποιήσεις μας είναι η δύναμή μας. Είναι λάθος οι ομοσπονδίες, που ως τώρα δεν έχουν ακόμα πάρει απόφαση για την κινητοποίηση στις 9 Μάρτη να προχωρούν σε διάλογο με το υπουργείο μακριά από τις κινηματικές διαδικασίες και τις αντιδράσεις των ίδιων των αναπληρωτών. Χρειάζεται να στείλουμε μήνυμα ανυποχώρητης αντίστασης στην εργασιακή ομηρία. Την Παρασκευή πρέπει να είμαστε ακόμα περισσότεροι και να στείλουμε ακόμα πιο ισχυρή απάντηση στον Γαβρόγλου”, υπογράμμισε ο Νίκος Κουράκης αναπληρωτής δάσκαλος στο Γαλάτσι.

«Κανένας εκπαιδευτικός, καμία ΕΛΜΕ ή ΣΕΠΕ, δεν μπορεί να απουσιάσει από αυτή την αναμέτρηση, διεκδικούμε από τις ηγεσίες των ΟΛΜΕ ΔΟΕ να πάρουν άμεσα απεργιακή απόφαση για τις 9 Μάρτη, αναφέρει στην ανακοίνωσή του το Δίκτυο Εκπαιδευτικών Η Τάξη μας.

Κυριάκος Μπάνος

ΗΘΟΠΟΙΟΙ

Σε απεργία σε όλα τα μεγάλα θέατρα προχωρά- ει στις 15 Μάρτη το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών (ΣΕΗ)

“Μήνες τώρα παλεύουμε για υπογραφή συλλο- γικής σύμβασης στα ιδιωτικά θέατρα. Μετά την υπογραφή της σύμβασης στα κρατικά θέατρα (ΚΒΘΕ, Εθνικό, ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας) η μάχη για αξιοπρεπή μεροκάματα συνεχίζεται. Έχουμε ήδη πραγματοποιήσει γενικές συνελεύσεις, συζητή- σεις με τους θιάσους, καλλιτεχνικά δρώμενα και κινητοποιήσεις έξω από τα θέατρα, αλλά αυτά εί- χαν συμβολικό χαρακτήρα. Η απεργία είναι ανα- βάθμιση της δράσης του Σωματείου και κλιμάκω- ση του αγώνα μας που έρχεται να επιβάλει πως η εργοδοσία θα κάτσει στο τραπέζι των διαπραγμα- τεύσεων και θα συζητήσει όλα τα μεγάλα προβλή- ματα του κλάδου. Τις απλήρωτες πρόβες, την ασφάλιση, τη διάρκεια των συμβάσεων, τους όρους πρόσληψης, τα ωράρια”, αναφέρει στην ΕΑ ο **Αλέξανδρος Μαρτζούκος** εκλεγμένος στο ΔΣ του ΣΕΗ με το συνδικαλιστικό σχήμα **Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών**.

“Δυστυχώς η διοίκηση του σωματείου, παρόλο που στα λόγια μιλάει για αγωνιστικό πνεύμα, στην πράξη δεν έχει κάνει τίποτα για να οργανώσει και να συντονίσει την αντίσταση στα τεράστια προ- βλήματα που αντιμετωπίζει ο κλάδος. Φτάσαμε παραμονές της εκλογοαπολογιστικής συνέλευσης (26 Μάρτη) και των εκλογών (2 Απρίλη) για να προκηρύξουν επιτέλους μία απεργία. Έχουμε να δούμε απεργία στα θέατρα χρόνια, τη στιγμή που η εργασιακή κατάσταση των ηθοποιών πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο. Ακόμα και έτσι αυτή η απεργία είναι πολύ σημαντική. Χρειάζεται να ορ- γανωθεί στη βάση με απεργιακές φρουρές παν- τού. Για να είναι το ξεκίνημα της κλιμάκωσης”.

ΥΠ. ΟΙΚ.

Κινητοποίηση οργάνωσαν οι ομοσπονδίες και τα σωματεία των εργαζόμενων στο Υπουργείο Οικο- νομικών την Τρίτη 6/3 στις 4μμ, την ώρα που η Ερ- γατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο.

Μέσα από το λεωφορείο πηγαίνοντας στην Αθή- να για να πάρει μέρος στην κινητοποίηση μαζί με πολλούς συναδέλφους του από την Δυτ. Μακεδο- νία, ο **Μάκης Γεροντίδης**, μέλος στο ΔΣ των συλ- λόγου των εργαζόμενων στη ΔΟΥ στα Γιαννιτσά δήλωσε: “Κατεβαίνουμε στην Αθήνα στο υπουρ- γείο Οικονομικών στη Νίκης. Είναι μια πανελλαδι- κή κινητοποίηση για την εξομίσωση των μισθολο- γικών απολαβών των συναδέλφων. Οι νέοι συνά- δελφοι δουλεύουν με χαμηλές απολαβές”.

ΣΜΤ – ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ

Σε 24ωρη απεργία κατεβαίνουν οι οικοδόμοι στις 14 Μάρτη, όπως αποφάσισε το Συνδικάτο του κλάδου. Στην Αθήνα, απεργιακή συγκέντρωση θα πραγματοποιηθεί στις 11πμ στην πλατεία Κά- νιγγος. Βασική διεκδίκηση της απεργία είναι η υπογραφή ΣΣΕ με ουσιαστικές αυξήσεις σε μι- σθούς και μεροκάματα. Την ίδια μέρα απεργεί με απόφαση της συνέλευσής του και το Σωματείο Μι- σθωτών Τεχνικών, το οποίο προχωράει σε εκλο- γές στις 18, 19 και 20 Μάρτη. Η αντικαπιταλιστική αριστερά συμμετέχει στις εκλογές του ΣΜΤ με το ψηφοδέλτιο της **Αριστερής Πρωτοβουλίας Τεχνι- κών**.

STOP στις ιδιωτικοποιήσεις

ΟΣΕ

Απεργιακό ήταν το διήμερο Δευτέρα 5/3 και Τρίτη 6/3 για τους εργαζό- μενους του ΟΣΕ, με τρεις τρίωρες στάσεις εργασίας την πρώτη μέρα και 24ωρη απεργία της δεύτερη. **Αφορμή για τις κινητοποιήσεις είναι η διαδικασία κα- τάθεσης δεσμευτικών προσφορών για την ιδιωτικοποίηση της ΕΕΣΣΤΥ, της εταιρίας που ασχολείται με τη συντήρηση και την ομαλή λειτουργία των σιδηροδρόμων. Στην απεργιακή συγκέντρωση που πραγ- ματοποιήσαν οι σιδηροδρομικοί την Τρίτη στην οδό Καρόλου, η Εργατική Αλληλε- γύη μίλησε με τον Παναγιώτη Τερζόγλου, εργαζόμενο στον ΟΣΕ και μέλος της Ριζο- σπαστικής Κίνησης Σιδηροδρομικών.**

“Με την 24ωρη απεργία κορυφώνεται η απεργιακή κινητοποίηση που ξεκίνησε

χτες με στάσεις εργασίας. Η σημερινή απεργία απλώνεται σε όλο το σιδηροδρο- μικό κλάδο με κύριο ζήτημα την ιδιωτικο- ποίηση της ΕΕΣΣΤΥ. Πρόκειται για τα μη- χανεργοστάσια που αποκόπηκαν από τον ΟΣΕ πριν μερικά χρόνια. Ένα κερδοφόρο κομμάτι που θα μπορούσε να αναλαμβά- νει την επισκευή όλων των Μέσων Μαζι- κής Μεταφοράς της χώρας. Μετά το ξε- πούλημα της ΤΡΕΝΟΣΕ η κυβέρνηση ΣΥ- ΡΙΖΑ ΑΝΕΛ με την ανοχή και τη στήριξη και των υπόλοιπων κομμάτων του νεοφι- λελευθερισμού, προχωράει σε ένα ακόμα ξεπούλημα. Κι όπως με απόφαση του υπουργείου χτες, αύξησε σε 62 εκατομ-

μύρια ετησίως, την επιδότηση στην ιδιωτι- κοποιημένη ΤΡΕΝΟΣΕ, έτσι από αύριο θα αρχίσει να ενισχύει, την ιδιωτικοποιημένη ΕΕΣΣΤΥ. Από κει που όσο ήταν δημόσιοι αυτοί οι φορείς το μόνο που έκαναν ήταν περικοπές, τώρα που τα δίνουν σε ιδιώ- τες, θα τα ενισχύουν κι όλες με παχυλές επιδοτήσεις από το υστέρημα του ελληνι- κού λαού.

Εμείς ως σιδηροδρομικοί, με τις δυνά- μεις που έχουμε, υψώνουμε το αναστημά μας και λέμε όχι. Καλούμε όλους τους ερ- γαζόμενους τόσο στα άλλα ΜΜΜ, όσο και ευρύτερα τα συνδικάτα, την κοινωνία, τους φορείς, τα κινήματα να αντισταθούν. Για να αποτρέψουμε τις ιδιωτικοποιήσεις και να πάρουμε πίσω αυτές που έχουν γί- νει”.

ΜΕΤΡΟ

Σε αποχή κατέβηκαν οι τεχνικοί στο αμαξοστάσιο του Μετρό στα Σεπόλια την Πέμπτη 1/3, ενάντια στην κατα- στρατήγηση της ΣΣΕ.

Σύμφωνα με την ανταπόκριση του **Νίκου Σμπαρούνη**, εργαζόμενου στο Μετρό και μέλους του ΣΕΛΜΑ: “λίγο με- τά τις 10πμ της Πέμπτης 1/3, σχεδόν σύσσωμο το Δ.Σ. του Σωματείου Εργαζομένων Λειτουργίας Μετρό (ΣΕΛΜΑ), μαζί με εκπροσώπους της αιρετής Επιτροπής Υγιεινής & Ασφάλειας, περιήλθε όλα τα τμήματα τεχνικής υποστήρι- ξης στο αμαξοστάσιο Σεπολίων καί ζήτησαν από τους πα- ρευσκόμενους τεχνικούς νά εγκαταλείψουν κάθε εργα- σία, εκτός από τήν παροχή τυχόν εκτακτης βοήθειας σέ περίπτωση επικίνδυνου γιά επιβάτες περιστατικού, και να συγκεντρωθούν στό Κεντρικό Εργοστάσιο Γενικων Επι- σευων Τροχαίου Υλικού.

Την αφορμή για την ολιγώρη, προειδοποιητική διακο- πή των εργασιών, και σύμφωνα με το πνεύμα του Νόμου 3850/2010 περί υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας, έδωσε η χρονίζουσα και επιδεινούμενη ανεπάρκεια κρίσι- μου για την ασφάλεια εξοπλισμού, καθώς και προστατευ- τικών μέσων και μέτρων. Στην πραγματικότητα, η ακολου- θούμενη πρακτική από μεριάς της ανωτάτης διοίκησης της εταιρείας σε όλους τους τομείς, συνιστά de facto κα- ταστρατήγηση του συνόλου της ισχύουσας Σ.Σ.Ε, αλλά και ευρύτερα της εργατικής και σιδηροδρομικής νομοθε- σίας, σε σημείο που το ποτήρι πλέον είναι μακράν ξεχειλι- σμένο.

Εντυπωσιακό είναι το γεγονός της καθολικής συμμετο- χής του τεχνικού προσωπικού στην αποχή, ανεξαρτήτως πολιτικής τους τοποθέτησης, ακόμη και αμέτοχοι μέχρι τούδε σε κινητοποιήσεις, ανταποκρίθηκαν. Επίσης σύσσω- μο το προσωπικό πειθάρχησε στο κέλευσμα του ΣΕΛΜΑ να μην εγκαταλείψει κανείς το αμαξοστάσιο μέχρι το πέ- ρας της βάρδιας.

Θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε αυτή τη μορφή δράσης ως μια υβριδική κινητοποίηση μεταξύ "walkout", ιδιότυπης επίσχεσης εργασίας και "λευκής αποχής". Το τάμινγκ μπορεί να θεωρηθεί αρκετά ενδεδειγμένο, από την άποψη κλιμάκωσης - ωρίμανσης των δυσμενών εργα- σιακών συνθηκών, αλλά και λόγω της σύμπλευσης του συνδικάτου με την Επιτροπή Υγιεινής & Ασφάλειας, καθ’ ότι είναι εξαιρετικά απίθανο να κατάφερνε από μόνη της η τελευταία το ίδιο αποτέλεσμα. Πολλοί εργαζόμενοι από όλο τό ιδεολογικό φάσμα επικρότησαν την κίνηση και μά- λιστα υπερθεμάτισαν ότι έπρεπε να έχει γίνει χρόνια νωρί- τερα. Η κίνηση επαναλήφθηκε και τη Δευτέρα 5/3, στο Αμαξοστάσιο Αγ.Σάββα της γραμμής 3”.

ΔΕΗ

Μαζική ήταν η συγκέντρωση στην Τρίπολη το απόγευμα της Τρίτης 27/2, που κάλεσαν συνδικάτα και φορείς της περιοχής ενάντια στο ξεπούλημα μο- νάδων της ΔΕΗ. Την ίδια ώρα στην πόλη βρισκόταν σε εξέλιξη το Περιφερει- ακό Συνέδριο για την Παραγωγική Ανασυγκρότηση, στο οποίο συμμετείχαν ο ίδιος ο Τσίπρας και πολλά ακόμα κορυφαία κυβερνητικά στελέχη.

“Χαιρετίζουμε τη μαζική συγκέντρωση του Πελοποννησιακού λαού στην Τρίπολη... Την ώρα που Τσίπρας, Τατούλης, μεγαλοεργολάβοι, μεγαλοεπι- χειρηματίες συνεδρίαζαν, ο λαός διαδήλωνε μαζικά ενάντια στα σχέδιά τους” λέει η ανακοίνωση του περιφερειακού σχήματος της αντικαπιταλιστι- κής αριστεράς, **Ανταρσία στο Μοριά** και καταγγέλει την αστυνομοκρατία που επικρατούσε στην περιοχή και τον “υπερβάλλοντα ζήλο” της αστυνομίας, η οποία έκανε χρήση χημικών ακόμα κι εναντίων παιδιών και ηλικιωμένων. “Αποδείχτηκε για ακόμη μια φορά ότι δίδυμο αδερφάκι της εκμετάλλευσης του λαού και των εργαζομένων είναι η καταστολή” συμπληρώνει.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ

Συνεχίζεται η καμπάνια του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, με εξορμήσεις σε χώρους δουλειάς.

“Επισκεφτήκαμε τους εργαζόμενους της ΔΕΣΦΑ, στη Ρεβυθούσα” λέει στην ΕΑ ο **Γιώργος Μαυρίδης**, συνταξιούχος τραπεζοϋπάλλη- λος και μέλος του Συντονισμού. “Η ανταπόκρισή τους ήταν πολύ θε- τική, παραπάνω ίσως απ’όσο περιμέναμε. Είναι γεγονός ότι υπήρχε η διάθεση να παλέψουν ενάντια στην ιδιωτικοποίηση αλλά ταυτό- χρονα συνυπήρχε η απογοήτευση. Συζητώντας όμως μαζί τους και προτείνοντας την προοπτική της κοινής μάχης και του συντονισμού του αγώνα ενάντια στα ξεπούληματα, μαζί με άλλους κλάδους που δέχονται την ίδια επίθεση, η απάντηση ήταν ‘μαζί σας’. Μας πρότει- ναν μάλιστα να πάμε και στα κεντρικά γραφεία της εταιρίας για να μιλήσουμε και με τους συναδέλφους τους που δουλεύουν εκεί”.

Τη βδομάδα που πέρασε ανάλογες εξορμήσεις έγιναν στα γρα- φεία του **ΟΣΕ** στην Καρόλου, στο αμαξοστάσιο του **Μετρό** στα Σε- πόλια, στην **ΕΥΔΑΠ** του Περισού, στη **ΔΕΗ** του Ρουφ κ.α.

ΥΠΠΟ

Απόφαση για απεργιακή κινητοποίηση στα τέλη του Μάρτη σε συντονισμό με την Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζόμενων Ιδιωτικού Δικαίου στο Δημόσιο (ΠΟΕΙΔΔ) πήρε ο Σύλλογος Συμβασιούχων Εργαζόμενων στο Υπουργείο Πο- λιτισμού.

Το ΔΣ του σωματείου πήρε επίσης απόφαση για συμμετοχή στην απεργία των οικοδόμων στις 14 Μάρτη στηρίζοντας τους συναδέλφους οικοδόμους που εργάζονται σε εργολάβους σε διάφορα εργοτάξια του ΥΠ.ΠΟ.

Χρυσαιγίτικη η δολοφονία του Σ. Λουκμάν

Τη ρατσιστική δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν αφορούν τα έγγραφα 187-201 που διαβάστηκαν στο δικαστήριο κατά την 227η δικάσιμο (22/2) της δίκης της Χρυσής Αυγής.

Ο Λουκμάν δολοφονήθηκε τα ξημερώματα της 17/1/13, ενώ κατευθυνόταν με το ποδήλατό του στη λαϊκή για να πιάσει δουλειά. Χάρη σε αυτόπτες μάρτυρες, όπως φαίνεται στο έγγραφο 187 (δικογραφία), ειδοποιήθηκε η αστυνομία και στη συνέχεια το ΕΚΑΒ, ενώ έγινε δυνατός ο εντοπισμός των δολοφόνων: «Την 03:25 περίπου ενημερώθηκε το Κέντρο της Άμεσης Δράσης ότι υπάρχει αιμόφυρτο άτομο στο οδόστρωμα της οδού Τριών Ιεραρχών 65 στα Κάτω Πετράλωνα... Σύμφωνα με τις πρώτες προφορικές μαρτυρίες... πλησίον του θύματος υπήρχαν δύο άνδρες... επέβαιναν σε μηχανήσκούτερ... κατευθύνθηκαν από την οδό Τριών Ιεραρχών προς την οδό Χαμοστέρνας (σχετ. οι ένορκες καταθέσεις)... Την 03:40 οι κατηγορούμενοι επιβαίνοντες σε μοτοσικλέτα-σκούτερ εντοπίστηκαν... στο Σύνταγμα».

Οι Δ. Λιακόπουλος και Χ. Στεργιόπουλος, συνεχίζει το έγγραφο, εντοπίστηκαν με τα μαχαίρια «πεταλούδες» πάνω τους, ακόμα λερωμένα με το αίμα, ενώ κάτω από τη σέλα της μηχανής είχαν κρύψει την πινακίδα κυκλοφορίας. Ομολόγησαν την πράξη τους, ισχυριζόμενοι ωστόσο ότι επρόκειτο για έναν διαπληκτισμό. Αυτό το σημείο της δικογραφίας βέβαια κάνει σαφές ότι είχαν ήδη σκεφτεί να κρύψουν τα στοιχεία του οχήματος. Δείχνει επίσης ότι δεν έφυγαν από το σημείο παραγμένοι, καθώς θεωρούσαν ότι δεν θα τιμωρηθούν: δεν θεώρησαν απαραίτητο να πετάξουν τα μαχαίρια με το αίμα, παρά συνέχισαν τη «βόλτα» τους στο Σύνταγμα. Συνολικά τα έγγραφα δίνουν την εικόνα ενός μικρού, ευέλι-

Αντιφασιστική κινητοποίηση την περίοδο της δίκης των δολοφόνων του Σ. Λουκμάν, παρουσία των γονιών του

κτου, οπλισμένου, μηχανοκίτητου τάγματος εφόδου που έδρασε ψύχραιμα και με σχέδιο.

Στο έγγραφο 191 (εκθέσεις κατ' οίκον έρευνας) αποτυπώνονται τα αντικείμενα που είχαν στην κατοχή τους: «μια μαύρη λεπίδα και ένα ξύλινο ρόπαλο» ο Στεργιόπουλος και «μια σφεντόνα, μια σιδηρογροθιά, τρία στιλέτα 'πεταλούδα', ένας σουγιάς, ένα αεροβόλο πιστόλι... ένα ξύλινο ρόπαλο» ο Λιακόπουλος, ενώ στο σπίτι του τελευταίου βρέθηκαν και ενημερωτικό υλικό, αυτοκόλλητα καθώς και 117 φυλλάδια της Χρυσής Αυγής.

Το αναγνωστέο 193 περιέχει την ιατροδικαστική γνωμοδότηση. Για ακόμη μια φορά το δικαστήριο είδε ότι η εγκληματική δράση των ταγμάτων εφόδου δεν είναι «απλά» το άθροισμα των επιθέσεων που κάνουν, αλλά η συμ-

πύκνωση του ρατσιστικού και όχι μόνο μίσους τους σε χτυπήματα προορισμένα και σχεδιασμένα εξαρχής με σκοπό να φέρουν το θάνατο: «Κατά τη νεκροψία, διαπιστώθηκαν 7 τραύματα, προφανώς προκληθέντα δια νύσσοντος αλλά και τέμνοντος οργάνου (μαχαίρι – λάμα στιλέτου)... [το] ένα θανατηφόρο (λόγω πλήξης μαλακών μοριών και κυρίως της καρδιάς, με πρόκληση διαμπερούς τραύματος)».

Ρατσιστικό έγκλημα

Από όλα τα έγγραφα που διαβάστηκαν στο δικαστήριο απουσιάζει το ρατσιστικό κίνητρο των δραστών. Δεν είναι τυχαίο. Χρειάστηκε η οργανωμένη παρέμβαση και πίεση χιλιάδων αντιφασιστών/τριών και αντιρατσιστών/τριών, που στήριξε την οικογένεια του Λουκμάν για

να ακουστεί το αίτημά της για δικαιοσύνη. Ο ισχυρισμός περί «διαπληκτισμού» έγινε δεκτός τόσο από την αστυνομία, που δεν διερεύνησε ποτέ το ρατσιστικό κίνητρο, όσο και από το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών, που έστειλε την υπόθεση στο δικαστήριο με την ίδια γραμμή. Ο Δένδιας, τότε υπουργός Προ.Πο, έκανε λόγο για μεμονωμένο περιστατικό.

Η απόφαση του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου όμως, τον Απρίλιο του 2014, αναγνώρισε το ρατσιστικό κίνητρο και καταδίκασε τους δολοφόνους σε ισόβια χωρίς ελαφρυντικά. Δικαίωσε τόσο το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα και την οικογένεια του θύματος, όσο ξεμπρόστασε τις διωκτικές και δικαστικές αρχές, αλλά και την ίδια την κυβέρνηση που λίγους μήνες πριν τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα χαρακτήριζε τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν «μεμονωμένο περιστατικό».

Η ανάγνωση των εγγράφων που σχετίζονται με αυτή τη δολοφονία από το δικαστήριο που δικάζει τη Χρυσή Αυγή ως εγκληματική οργάνωση είναι ένα σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση του αιτήματος της οικογένειας Λουκμάν. Να καταδικαστούν όχι μόνο οι φυσικοί αυτουργοί, αλλά και όλοι οι συνένοχοί τους. Οι εκπαιδευτές τους, η ηγεσία που οργανώνει τα τάγματα εφόδου, οι Κασιδιάρηδες, οι Παναγιώταροι, οι Μιχαλολιάκοι.

Αφροδίτη Φράγκου

Επόμενες δικάσιμοι

Μάρτης: 7/3, 12/3, 15/3, 21/3, 27/3 και 28/3 στον Κορυδαλλό.
13/3 και 22/3 στο Εφετείο.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ Οργανωμένες επιθέσεις με δολοφονική πρόθεση

Στο σχολιασμό των εγγράφων που αφορούν τις τρεις μεγάλες υποθέσεις της δίκης (δολοφονία Παύλου Φύσσα, δολοφονική επίθεση σε συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ, δολοφονική επίθεση στους Αιγύπτιους αλιεργάτες) προχώρησε η Πολιτική Αγωγή κατά την 230η δικάσιμο (2/3). Οι συνήγοροι αναφέρθηκαν σε δεκάδες έγγραφα που δείχνουν τόσο τον οργανωμένο χαρακτήρα των επιθέσεων, όσο και τη δολοφονική τους πρόθεση.

Ο Θ. Καμπαγιάννης τόνισε ότι ο οργανωμένος χαρακτήρας της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα προκύπτει από τέσσερα χαρακτηριστικά της, όπως αποδεικνύουν τα έγγραφα: την γρήγορη συγκρότηση του τάγματος εφόδου μέσω τηλεφώνων και μηνυμάτων (σε 20', όπως δείχνει το σχεδιάγραμμα κλήσεων στο έγγραφο 61), τη συντεταγμένη μετάβαση στο σημείο της επίθεσης (όπως αποτυπώνεται στα βίντεο από τις κάμερες ασφαλείας που δείχνουν την πομπή μηχανών και αυτοκινήτων στην Π.Τσαλδάρη), τη συλλογική δράση του τάγματος κατά την επίθεση (όπως φαίνεται από τα σήματα της αστυνομίας, τις κλήσεις στο ΕΚΑΒ και τις περιγραφές των φίλων του Φύσσα, που όλοι κάνουν λόγο για χρυσαιγίτες) και την οργανωμένη απόπειρα συγκάλυψης του ρόλου της Χ.Α μετά τη σύλληψη (πάλι από το σχεδιάγραμμα κλήσεων -οι επικοινωνίες με την ηγεσία συνεχίζονται για ώρες μετά τη δολοφονία- αλλά και από την προσπάθεια καταστροφής υλικού της Χ.Α από τη Μικελάτου, σύζυγο του Ρουπακιά).

Στη συνέχεια, ιδιαίτερη αναφορά έκανε στο ρόλο της αστυνομίας: «αποδείχθηκε ότι, αν και παρούσα, η δύναμη των 8 αστυνομικών της ΔΙΑΣ δεν παρενέβη προκειμένου να αποτρέψει την ανθρωποκτονία του Παύλου Φύσσα, επιχειρήθηκε μάλιστα η εκ των υστέρων συγκάλυψη αυτής της αδράνειας. Σύμφωνα με τα αναγνωστέα έγγραφα 67 και 70, το σήμα για τα 50

άτομα στην 'Ιφιγενείας με Τσαλδάρη' δόθηκε στις 23:54 και 23:55 και όχι στις 23:59 όπως κατέθεσαν οι μάρτυρες αστυνομικοί και γράφτηκε στις αστυνομικές αναφορές (αναγνωστέα έγγραφα 39 και 40). Σύμφωνα με το αναγνωστέο 113 (βίντεο) ...αποδεικνύεται ότι οι αστυνομικοί έκαναν τον κύκλο του τετραγώνου, χάνοντας πολύτιμο χρόνο για να επέμβουν, κάτι το οποίο αρνήθηκαν στις καταθέσεις τους ενώπιον του Δικαστηρίου. Σύμφωνα με το αναγνωστέο έγγραφο 70, ο αστυνομικός Τσολακίδης που διαβίβαζε από την ομάδα ΔΙΑΣ Κερατσινίου, αναγνώρισε τα 20 άτομα ως «άτομα της Χρυσής Αυγής» και είδε «ρόπαλα και σιδερομπουνιές», αντίθετα με τα όσα ανέφερε στην κατάθεσή του λίγες ώρες μετά, αλλά και στο ακροατήριο.

Αστυνομικές ευθύνες

Σύμφωνα με το αναγνωστέο έγγραφο 1 (πραγματογνωμοσύνη στο τόπο δολοφονίας), η απόσταση της Παναγής Τσαλδάρη αρ. 60 από την Κεφαλληνίας είναι 50 μέτρα, και η απόσταση της γωνίας Τσαλδάρη-Κεφαλληνίας με το καφέ Κοράλλι είναι 60 μέτρα. ...Ο χρόνος που διέθεταν οι αστυνομικοί για να δράσουν, αν το επέλεγαν, ήταν επαρκής και οι αποστάσεις εξαιρετικά μικρές. Σύμφωνα με το αναγνωστέο έγγραφο 61, ο Ρουπακιάς έκανε κλήσεις από το κινητό του τηλέφωνο μέχρι τις 6:46 το πρωί της 18/9/2013, σχεδόν δηλαδή 7 ώρες μετά την προσαγωγή του στο Αστυνομικό Τμήμα, προφανώς κατά παραχώρηση των αστυνομικών. Σύμφωνα με τα αναγνωστέα έγγραφα 37-40, οι αστυνομικές αναφορές ('Ημερήσια Δελτία Αναφοράς') έχουν ημερομηνία 2/10/2013, συντάχθηκαν δηλαδή πολύ αργότερα από ό,τι ανέφεραν οι αστυνομικοί της ομάδας ΔΙΑΣ στις καταθέσεις τους.

Σύμφωνα με το αναγνωστέο έγγραφο 69, η προσαγωγή Ρου-

πακιά και η μεταφορά του αναδιπλούμενου μαχαιριού έγινε από τους αστυνομικούς του περιπολικού Α8-2 (Κουρεντζής, Ντάφος) [σ.σ. και όχι από τους ΔΙΑΣ όπως ισχυρίζονται οι ίδιοι]. Σύμφωνα με το αναγνωστέο έγγραφο 36, ο ρόλος των αστυνομικών του περιπολικού Α8-2 αποκρύπτεται πλήρως και παραπαιστικά, καθώς η αναφορά του συγκεκριμένου οχήματος δεν χορηγείται [σ.σ. στις ανακρίτριες από τη ΓΑΔΑ] με τον ψεύτικο ισχυρισμό περί 'εκτέλεσης υπηρεσίας στην Αστυνομική Διεύθυνση Πειραιά'. Έτσι, οι δύο αστυνομικοί (που θυμίζουμε είχαν συνομιλήσει με τον Ρουπακιά ο οποίος εντός του περιπολικού τους είπε 'Είμαι δικός σας, είμαι της Χρυσής Αυγής') προσήλθαν στην ανάκριση για κατάθεση 8 ολόκληρους μήνες μετά την ανθρωποκτονία και αφού εντοπίστηκαν από τις ειδικές Εφέτες-Ανακρίτριες μετά την απομαγνητοφώνηση των διαβιβάσεων», τόνισε ο συνήγορος.

Κατά την 231η δικάσιμο (5/3) ολοκληρώθηκαν οι σχολιασμοί των εγγράφων από τη μεριά της υπεράσπισης και συνεχίστηκε η ανάγνωση των εγγράφων. Ανάμεσα στις υποθέσεις που διαβάστηκαν βρίσκεται και η επίθεση στον αυτοοργανωμένο χώρο Ρεσάλτο, στο Κερατσίνι στις 25/1/14.

Το έγγραφο 168 περιέχει απομαγνητοφωνημένη ομιλία από βίντεο στο youtube, στην οποία ο Λαγός, λίγες ώρες πριν τη δολοφονική επίθεση στους ψαράδες, την προαναγγέλλει: «...λοιπόν εμείς τους λέμε [σ.σ: στους Αιγύπτιους] ότι από δω και πέρα θα δίνουν λογαριασμό στη Χρυσή Αυγή και στους Έλληνες πολίτες». Μετά το βίντεο-προαναγγελία της επίθεσης στο ΠΑΜΕ, πρόκειται για ακόμα μια προαναγγελία που δε χωράει καμία παρερμηνεία.

Οι μετανάστες και οι πρόσφυγες στους δρόμους

Η Πακιστανική Κοινότητα μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ έχουμε δώσει πάρα πολλούς αγώνες ενάντια στο φασισμό και στο ρατσισμό. Παλέψαμε ενάντια στις ρατσιστικές επιθέσεις της Χρυσής Αυγής, ενάντια στον Ξένο Δία που έκανε η κυβέρνηση Σαμαρά. Ζητήσαμε να κλείσει η Αμυγδαλέζα, να μην φυλακίζονται οι μετανάστες στα αστυνομικά τμήματα και ζητήσαμε χαρτιά και νομιμοποίηση για όλους τους μετανάστες.

Σήμερα το πιο σημαντικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες είναι το ζήτημα της νομιμοποίησης. Θέλουμε χαρτιά για να μπορούμε δουλεύουμε και να ζούμε με αξιοπρέπεια και δικαιώματα. Όσοι ζουν χρόνια στην Ελλάδα δεν μπορούν να ανανεώσουν τα χαρτιά τους γιατί οι Περιφέρειες κλείνουν ραντεβού μετά τη λήξη της άδειας παραμονής. Όσοι έχουν κάνει αιτήσεις για εξαιρετικούς λόγους περιμένουν για πάνω από δύο χρόνια. Το αποτέλεσμα είναι να θεωρούμαστε παράνομοι χωρίς να φταίμε και μάλιστα πολλά παιδιά να κρατούνται μέσα στα αστυνομικά τμήματα για κάτι που δεν φταίνει, γιατί το κράτος δεν

μας δίνει τα χαρτιά που δικαιούμαστε. Το αποτέλεσμα είναι να δουλεύουμε χωρίς ένσημα και χωρίς ασφάλιση, να μας εκμεταλλεύονται τα αφεντικά και να μας βάζουν να δουλεύουμε 12 και 15 ώρες και να μας δίνουν ψίχουλα.

Αυτή η εκμετάλλευση πρέπει να σταματήσει. Διεκδικούμε τα δικαιώματά μας στη Δουλειά, στην Υγεία και στην Ασφάλιση. Όλα αυτά τα χρόνια μάθαμε ότι μόνο αν παλέψουμε μαζί με τους ντόπιους εργάτες αναγκάζεται η κυβέρνηση να ακούσει τη φωνή μας. Γι' αυτό στις 17 Μάρτη οι Πακιστανοί εργάτες θα είναι στο δρόμο μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ και τα σωματεία για να ζητήσουμε χαρτιά και νομιμοποίηση για όλους. Με τις ανακοινώσεις στα ουρντού πάμε πόρτα πόρτα στα σπίτια των Πακιστανών για να τους πούμε να είναι όλοι στην Ομόνοια στις 17 Μάρτη. Μέχρι τώρα έχω πάει σε 14 σπίτια. Όλοι οι Πακιστανοί είναι αγανακτισμένοι από αυτή την κατάσταση. Θα συνεχίσουμε και τις επόμενες ημέρες, για να ακουστεί η φωνή μας.

Σαγιέντ Γκουλάμ,

μετανάστης από το Πακιστάν, ΚΕΕΡΦΑ Πειραιά

Στις 17 Μάρτη στις 3μμ στην Ομόνοια όλοι οι μετανάστες από όλες τις χώρες έχουμε ένα πολύ σημαντικό ραντεβού. Θα είμαστε εκεί για να ζητήσουμε από την κυβέρνηση να σταματήσει ο ρατσισμός.

Το πρώτο πράγμα που ζητάμε είναι όσα παιδιά γεννήθηκαν στην Ελλάδα να πάρουν υπηκοότητα χωρίς προϋποθέσεις. Το δεύτερο είναι να πάρουν υπηκοότητα όσοι μετανάστες ζουν χρόνια στην Ελλάδα. Το τρίτο να δώσει η κυβέρνηση χαρτιά σε όσους δεν έχουν και όσοι έχουν χαρτιά να αποκτήσουν δικαίωμα να ψηφίζουν.

Αυτή τη στιγμή μέσα στο Αλλοδαπών κρατούνται πάρα πολλά άτομα γιατί δεν έχουν χαρτιά. Δεν φταίνε αυτοί αλλά φταίει η κυβέρνηση. Πολλοί έχουν καταθέσει τα χαρτιά τους στο Υπουργείο για να πάρουν άδεια παραμονής και περιμένουν δύο, μπορεί και τρία χρόνια. Χωρίς χαρτιά δεν μπορείς ούτε να κυκλοφορήσεις στο δρόμο ούτε να βρεις δουλειά ούτε να ζήσεις. Ζητάμε να αφεθούν ελεύθεροι όλοι και να πάρουν χαρτιά.

Στις 17 Μάρτη θα είμαστε όσοι περισσότεροι μπορούμε εκεί. Μοιράζουμε προκηρύξεις στα Μπάγκλα για να το μάθουν όλοι. Την Κυριακή μοιράσαμε στην Ομόνοια και συνεχίζουμε για να φτάσει το κάλεσμα σε όλους.

Αρίφ Ταλουγκτάρ,

μετανάστης από το Μπαγκλαντές, ΚΕΕΡΦΑ Κυψέλης

Ετοιμαζόμαστε να διαδηλώσουμε στις 17 Μάρτη ενάντια στη φυλακή των στρατοπέδων που έφτιαξε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ, στα οποία παραμένουν ακόμα κλεισμένοι χιλιάδες πρόσφυγες, απομονωμένοι από τις πόλεις, χωρίς σχολείο, χωρίς νοσοκομείο, χωρίς δουλειά. Ζητάμε να κλείσουν τα στρατόπεδα και να μπορέσουν να ζήσουν όλοι οι πρόσφυγες στις γειτονιές μαζί με τους ντόπιους και τους μετανάστες που ζουν χρόνια στην Ελλάδα.

Το δεύτερο που ζητάμε είναι όσοι έχουν κάνει αιτήσεις για οικογενειακή επανένωση να μπορέσουν να πάνε στις χώρες που βρίσκονται οι οικογένειές τους, που τους τις στερούνε εδώ και δύο χρόνια.

Απαιτούμε να σταματήσουν οι ρατσιστικές επιθέσεις, να σταματήσει η ρατσιστική συμπεριφορά της αστυνομίας απέναντι στους πρόσφυγες, να μπουνέ φυλακή οι φασίστες της Χρυσής Αυγής και να κλείσουν τα γραφεία τους.

Σαν Αφγανός πρόσφυγας κάνω έκκληση σε κάθε πρόσφυγα που ζει στο Σχιστό, στο Σκαρμαγκά, στη Μαλακάσα, στον Ελαιώνα, ακόμα και στη Μόρια να βγει στη δρόμο στις 17 Μάρτη, χέρι χέρι με όλους τους μετανάστες και τους ντόπιους, για να ακουστεί η φωνή μας. Να στείλουμε μήνυμα σε όλες τις χώρες του κόσμου ότι είμαστε άνθρωποι και ότι ζητάμε τα δικαιώματά μας, ζητάμε Ελευθερία, Δικαιοσύνη, πρόσβαση στην Υγεία και την Παιδεία.

Πέρσι καταφέραμε και κατεβάσαμε 500 πρόσφυγες από το στρατόπεδο στο Σχιστό στην αντίστοιχη παγκόσμια Ημέρα κατά του Ρατσισμού και του Φασισμού. Φέτος έχουμε ήδη μιλήσει με τους πρόσφυγες που ετοιμάζονται να κατέβουν και την επόμενη εβδομάδα έχουμε πάρει άδεια σαν ΚΕΕΡΦΑ να οργανώσουμε ανοιχτή σύσκεψη μέσα στο στρατόπεδο για να οργανώσουμε ξανά τη μαζική συμμετοχή όλων.

Στην Κυψέλη όπου ζω τους τελευταίους μήνες, έχουμε κάνει εξορμήσεις με υλικά στα Ουρντού, στα Φαρσί, στα Μπάγκλα, στα Γαλλικά και στα Αγγλικά για να ξεσηκώσουμε όλους τους μετανάστες και τους πρόσφυγες που ζουν στην γειτονιά. Το επόμενο Σάββατο οργανώνουμε Μέρα Δράσης με μικροφωνική και στη συνέχεια θα κάνουμε πικετοφορία από την Κυψέλη μέχρι την πλατεία Αμερικής και την Πλατεία Βικτωρίας, μοιράζοντας υλικό σε όλες τις γλώσσες για τις 17 Μάρτη.

Μοχάμεντ Μαχντί (Ορφέας), πρόσφυγας από το Αφγανιστάν, ΚΕΕΡΦΑ Κυψέλης

Το Σεπτέμβριο του 2017 στην πλατεία στο Μοναστηράκι δέχτηκα ρατσιστική επίθεση από την αστυνομία. Δύο αστυνομικοί ήρθαν χωρίς λόγο και μου ζήτησαν να φύγω.

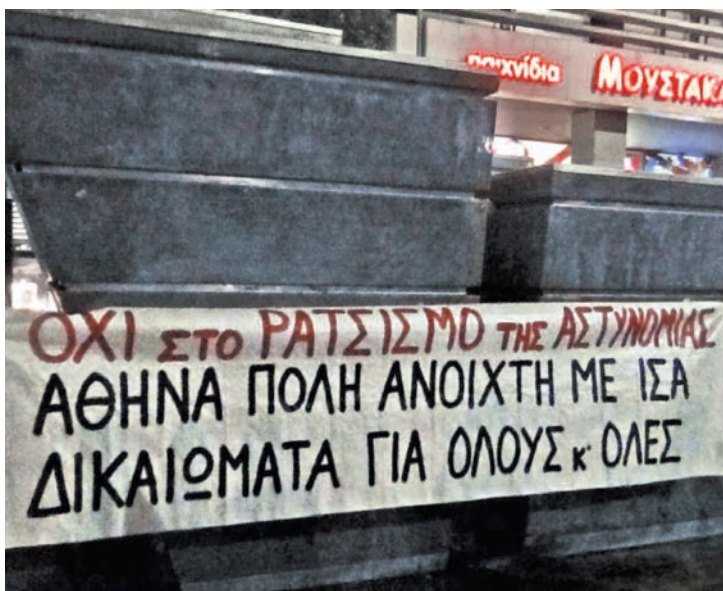
Ήμουν μαζί με τη σύζυγό μου, η οποία γνωρίζει πολύ καλά ελληνικά και είναι δικηγόρος και έναν φίλο μου. Αρχισαν να μας βρίζουν και μένα και τη γυναίκα μου, να μας απειλούν και να με χτυπάνε. Στη συνέχεια οι αστυνομικοί μου έκαναν μήνυση για αντίσταση κατά της αρχής και στη συνέχεια εγώ έκανα αντιμήνυση και ακόμη και σήμερα τρέχω στα δικαστήρια για να βρω το δίκιο μου. Στις 29 Μάρτη γίνεται το δικαστήριο για τη μήνυση της αστυνομίας.

Η συμπεριφορά της αστυνομίας εξακολουθεί να είναι ρατσιστική απέναντι στους μετανάστες. Αυτό πρέπει να σταματήσει. Στις 17 Μάρτη πρέπει να ενωθούμε όλοι μαζί πρόσφυγες και μετανάστες και όλος ο κόσμος για να σταματήσουμε το ρατσισμό και το φασισμό.

Την Παρασκευή 9 Μάρτη στο Μοναστηράκι μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ θα κάνουμε ένα μουσικό κάλεσμα σε όλους για τις 17 Μάρτη.

Μοχάμεντ Καμαρά,

μουσικός δρόμου, μετανάστης από τη Γουϊνέα

Η Nora Berneis,
συντονίστρια του
Aufstehen gegen Rassismus
μίλησε στον Λευτέρη
Αραμπατζή

Η κυρίαρχη προπαγάνδα παρουσίασε την άνοδο του AfD στις εκλογές ως μια δεξιά, φασιστική στροφή της γερμανικής κοινωνίας. Ισχύει αυτή η εικόνα;

Σίγουρα η εκλογική επιτυχία δείχνει μια δεξιά στροφή. Όμως η συνολική εικόνα είναι ότι έχουμε μια πόλωση της γερμανικής κοινωνίας. Οι άνθρωποι βρίσκονται μπροστά στο ερώτημα αν θα ακολουθήσουν και θα αναπαράγουν τα κηρύγματα ρατσιστικού μίσους του AfD ή αν θα σταθούν απέναντί του. Έτσι βλέπουμε όλο και περισσότερους να κινητοποιούνται ενάντια στο ρατσισμό, αλλά ταυτόχρονα η επιτυχία του AfD δίνει πάτημα σε πολλούς ανθρώπους να εκφράζονται ανοιχτά ρατσιστικά, νομιμοποιεί το ρατσιστικό λόγο.

Σ αυτή τη διαμάχη υπάρχουν ολοένα και λιγότεροι ουδέτεροι.

Τι ευθύνεται για την άνοδο της ακροδεξιάς;

Η άποψή μου είναι η εξής: Οι κυβερνήσεις χρησιμοποιούν το ρατσισμό για να δημιουργήσουν αποδιοπομπαίους τράγους για τις αδικίες που δημιουργεί η δικιά τους πολιτική, η διάλυση του κοινωνικού κράτους, η καταπίεση κλπ. Όλες οι κυβερνήσεις, αλλά κυρίως το CDU, και ακόμα περισσότερο το CSU, έπαιξαν το χαρτί της ισλαμοφοβίας, ειδικά μετά την 9/11. Το ισλάμ, λέγανε, δικαιολογεί τη βία, είναι εχθρικό προς τις γυναίκες και άλλα παρόμοια. Και πολιτικοί του SPD συμμετείχαν σ' αυτή την εκστρατεία. Έτσι όταν εμφανίστηκε το ρατσιστικό κίνημα PEGIDA αρκετοί πολιτικοί λέγανε ότι πρέπει να ακούσουμε τα αιτήματα αυτού του κόσμου, να συζητήσουμε μαζί του. Αυτό άνοιξε το δρόμο στην ακροδεξιά.

Φυσικά αντίστοιχο ρόλο έπαιξαν και τα MME, που αρνούσαν να πουν τα πράγματα με το όνομά τους, και ονόμαζαν τους ρατσιστές "αγανακτισμένους πολίτες". Υπήρξε ένα μαζικό κίνημα υποστήριξης των προσφύγων, όμως το κράτος στην ουσία δεν έκανε τίποτα για να τους στηρίξει. Η ακροδεξιά βρήκε ευκαιρία να κάνει τη ρατσιστική της προπαγάνδα.

Επιπλέον η άποψη που υπάρχει στα κόμματα, δυστυχώς ακόμα και σε τμήματα του Die Linke, ότι πρέπει να μετακινηθούμε δεξιά για να κερδίσουμε τους ψηφοφόρους του AfD, στην ουσία έδωσε αέρα στα πανιά του.

Πόσο επηρεάζει αυτή η εκλογική επιτυχία την πολιτική σκηνή της χώρας;

Το θετικό είναι ότι τα κόμματα στη βουλή αρνούνται την οποιαδήποτε συνεργασία με το AfD. Ακόμα και το CDU, αν και χρησιμοποιεί σα μοντέλο την αντίστοιχη άρνηση οποιασδήποτε συνεργασίας με το Die Linke...

Παρόλα αυτά η παρουσία του AfD στη Βουλή του δίνει τη δυνατότητα να διαδίδει ψευδείς ειδήσεις και να χύνει το ρατσιστικό του δηλητήριο, λέγοντας πχ ότι όλοι οι βιαστές είναι μουσουλμάνοι και πρόσφυγες, ότι οι πρόσφυγες παίρνουν μεγαλύτερα επιδόματα από τους ανέργους και άλλα παρόμοια fake news. Επίσης, άνθρωποι που ναι μεν δεν είναι ρατσι-

στές αλλά δεν είναι και ξεκάθαροι αντιρατσιστές ή αριστεροί πέφτουν στην παγίδα να λένε ότι είναι ένα νόμιμο κόμμα, ένα δημοκρατικό κόμμα, αφού έλαβε μέρος στις εκλογές και πήρε 13%.

Αυτό είναι πολύ επικίνδυνο. Το AfD δεν είναι ένα "φυσιολογικό" κόμμα. Ένα κόμμα που θέλει να περιθωριοποιήσει ανθρώπους λόγω καταγωγής, χρώματος, θρησκείας ή σεξουαλικότητας δεν είναι δημοκρατικό.

Ποιες οι μέχρι τώρα αναδράσεις του κόσμου σε αυτή την εξέλιξη; Πώς μπορεί να ανακοπεί ο κίνδυνος;

Στόχος μας είναι να χτίσουμε ένα πλατύ κοινωνικό μέτωπο ενάντια στο AfD. Μαζικά οι άνθρωποι να κινητοποιηθούν με κάθε τρόπο. Με μεγάλες αντισυγκεντρώσεις και κινητοποιήσεις μπορούμε να απονομιμοποιήσουμε το AfD, ώστε να είναι πολύ πιο δύσκολο για οποιονδήποτε να εκφραστεί ρατσιστικά, να μην τολμάει. Αλλά και με διάφορες άλλες, μικρότερες δράσεις.

Διαδηλώσεις, αντισυγκεντρώσεις, μοίρασμα προκηρύξεων -στην προεκλογική περίοδο μοιράσαμε 1 εκ. προκηρύξεις-, αντιρατσιστικά σεμινάρια, στα οποία μέχρι στιγμής έχουμε εκπαιδεύσει 6000 ακτιβιστές να απαντάνε σε κάθε ρατσιστική πρόκληση οπουδήποτε, στη δουλειά, στο λεωφορείο κλπ. Ο αντιρατσισμός δεν πρέπει να είναι υπόθεση μόνο της αριστεράς, πρέπει να κερδίσουμε μεγάλα κομμάτια της κοινωνίας, ιδιαίτερα του λεγόμενου "κέντρου".

Δύο πρόσφατες πετυχημένες κινητοποιήσεις είναι οι εξής: Στις 2 Δεκέμβρη έγινε στο Ανόβερο το συνέδριο του AfD. Διαμορφώθηκαν δύο μπλόκ στο αντιφασιστικό κίνημα. Το ένα αποτελούνταν κυρίως από ακροαριστερές οργανώσεις και τους Antifa. Στόχος τους ήταν να μπλοκάρουν το συνέδριο με οδοφράγματα και άμεση αντιπαράθεση. Το δεύτερο αποτελούνταν από κόμματα και συνδικάτα, που θέλαν να οργανώσουν μια μαζική πολύχρωμη διαδήλωση στο κέντρο της πόλης και όχι στην Έκθεση όπου γινόταν το συνέδριο του AfD. Σύντομα και οι δύο συνειδητοποιήσαν ότι αυτό που χρειαζόμαστε είναι η μαζικότητα και οργάνωσαν μαζί μια μέρα δράσης.

Το πρωί έγινε η προσπάθεια να αποκλειστεί ο χώρος του συνεδρίου. Αν και η ματαίωσή του ήταν πρακτικά αδύνατη, η κινητοποίηση ήταν επιτυχημένη. Το συνέδριο ξεκίνησε με μία ώρα καθυστέρηση, καθώς αρκετοί σύνεδροι αποκλείστηκαν από τους διαδηλωτές. Το απόγευμα διαδήλωσαν μπροστά στο κτίριο του συνεδρίου 10.000 άνθρωποι, νέοι και μεγαλύτεροι, ηλικιωμένοι, οικογένειες με μικρά παιδιά. Γίναν πολλές και διαφορετικές ομιλίες, από εκπροσώπους κομμάτων, συνδικάτων, οργανώσεων της ριζοσπαστικής αριστεράς, της εβραϊκής κοινότητας, του κεντρικού συμβουλίου των μουσουλμάνων και πρόσφυγες. Έτσι δείξαμε ότι είμαστε όλοι ενωμένοι απέναντι στο AfD. Αν αρχίσουμε να λέμε ότι πχ οι μου-

σουλμάνοι δε μπορούν να είναι κομμάτι του κινήματος ή ότι δε μπορούμε να διαδηλώσουμε μαζί με τους σοσιαλδημοκράτες, τότε θα έχουμε χάσει. Πρέπει να παλέψουμε μαζί απέναντι στην ακροδεξιά απειλή.

Το AfD και συνεργαζόμενες ακροδεξιές οργανώσεις έχουν αναπτύξει μια νέα στρατηγική. Σε περιπτώσεις βιασμού ή δολοφονίας κάποιας Γερμανίδας, κι αν το προφίλ του δράστη ταιριάζει στην εικόνα του εχθρού (μουσουλμάνος, πρόσφυγας κλπ) οργανώνουν πορείες γυναικών, λες και όλοι οι βιαστές είναι μουσουλμάνοι και όλα τα θύματα λευκές Γερμανίδες.

Έτσι αποκρύπτουν και το γεγονός ότι οι περισσότεροι βιασμοί γίνονται στο οικογενειακό και φιλικό περιβάλλον και οι περισσότεροι δράστες είναι λευκοί Γερμανοί άντρες.

Αυτό το επιχείρησαν στο Φράϊμπουργκ όπου όμως έγινε και αντιδιαδήλωση. Στην πόλη Κάντελ όπου ένα κορίτσι δολοφονήθηκε από έναν αφγανό πρόσφυγα, οργάνωσαν μεγάλη διαδήλωση. Και εκεί όμως έγινε μαζική αντιδιαδήλωση με σύνθημα "ο φεμινισμός μας είναι αντιρατσιστικός".

Στο Βερολίνο, μια γυναίκα μέλος του AfD κουρδικής καταγωγής, πρώην μουσουλμάνα, κάλεσε μια αντίστοιχη πορεία. Συγκεντρώθηκαν περίπου 300 άτομα, στη μεγάλη τους πλειοψηφία άντρες. Έγιναν αντισυγκεντρώσεις σε 4 σημεία ώστε να μπλοκάρουμε τους φασίστες. Συνολικά 6000 κόσμος, το Aufstehen gegen Rassismus, συνδικαλιστές, αριστεροί, φεμινίστριες κ.α. συμμετείχαν στην κινητοποίηση. Όταν η αστυνομία προσπάθησε να μας

διαλύσει, απλά καθίσαμε στο οδόστρωμα. Καθώς συμμετείχαν οικογένειες με μικρά παιδιά και ολόκληρες τάξεις μαθητών, η αστυνομία τελικά δεν επενέβη, και οι φασίστες έμειναν περικυκλωμένοι και απομονωμένοι. Με τέτοιου είδους μαζικές κινητοποιήσεις μπορούμε να τους σταματήσουμε.

Τι ετοιμάζεται για τις 17 Μάρτη στη χώρα; Τι σημασία έχει αυτή η κινητοποίηση;

Στις 17 Μάρτη οργανώνονται αντιρατσιστικές κινητοποιήσεις σε όλη την Ευρώπη και πέρα απ αυτήν. Εμείς οργανώνουμε πορείες σε μια σειρά από πόλεις. Στο Βερολίνο μια μεγάλη διαδήλωση στα κεντρικά γραφεία του AfD. Στο Κέμνιτς, στη Φρανκφούρτη, στο Freiburg, στο Χάιντενχάιμ, μια μικρή πόλη στο κρατίδιο Βάδης-Βυρτεμβέργης, όπου το AfD έχει τοπικό συνέδριο, στη Λειψία όπου ακροδεξιοί εκδοτικοί οίκοι θέλουν να πάρουν μέρος στην έκθεση βιβλίου. Και μικρότερες κινητοποιήσεις και εκδηλώσεις σε μια σειρά άλλες πόλεις.

Είναι πολύ σημαντικό να δείξουμε ότι τόσο στη Γερμανία όσο και σε ολόκληρη την Ευρώπη είμαστε πολλοί αυτοί που πα-

λεύουμε ενάντια στο ρατσισμό, ενάντια στο AfD, το FP, το Εθνικό Μέτωπο στη Γαλλία, τη Χρυσή Αυγή κλπ. Ότι είμαστε αλληλεγγυοί στους μουσουλμάνους, στους μετανάστες και μεταξύ μας σε όλη την Ευρώπη και ότι παλεύουμε μέχρι να τους εξαφανίσουμε και από τα κοινοβούλια και από τους δρόμους.

Είμαι πολύ χαρούμενη που πριν λίγες μέρες μίλησα μέσω σκάιπ σε μια εκδήλωση στη Βιέννη όπου οργανώνουν μια ακόμα μεγάλη διαδήλωση ενάντια στο FP, το οποίο συμμετέχει στην κυβέρνηση. Είναι μεγάλη έμπνευση για εμάς η πρόσφατη μεγαλειώδης αντιφασιστική διαδήλωση των δεκάδων χιλιάδων στη Βιέννη.

Ένα τελευταίο πράγμα που θα ήθελα να πω. Υπήρχε ένα διαδεδομένο επιχείρημα, ότι το AfD δεν είναι ναζιστικό ή ότι οι ναζί ήταν μεμονωμένες περιπτώσεις. Γίνεται ολοένα και πιο καθαρό πόσο πολλοί είναι οι φασίστες σ' αυτό το κόμμα. Στο συνέδριο του Ανόβερο, η φασιστική πτέρυγα κέρδισε σχεδόν τις μισές θέσεις στη νέα ηγεσία που εκλέχθηκε. Ο ηγέτης του AfD στο κρατίδιο Μέκλενμπουργκ-Βορπόμερν δημοσίευσε σε σελίδα στο ίντερνετ, φωτογραφία των (μαυροντυμένων) φρουρών του Χίτλερ από τα SS, με τη λεζάντα "το μαύρο μπλόκ δεν είναι πάντα σκατά".

Το καλό είναι ότι στη συλλογική μνήμη ακόμα ο Χίτλερ είναι το απόλυτο κακό, και το ναζιστικό κόμμα το χειρότερο κόμμα στην ιστορία της Γερμανίας. Γι' αυτό είναι σημαντικό να προβάλλουμε όλα αυτά τα στοιχεία, να δείχνουμε την ομοιότητα του AfD με τους Ναζί.

Ξεσηκωνόμαστε ενάντια στο

ΣΧΟΛΕΣ-ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ

Από το ΤΕΙ Αθήνας και το Πάντειο Πανεπιστήμιο ξεκίνησαν την Πέμπτη 1 Μάρτη οι μέρες δράσης της ΚΕΕΡΦΑ σε σχολές, σχολεία, εργατικούς χώρους και γειτονιές για τη Διεθνή Μέρα Δράσης Ενάντια στο Ρατσισμό και τους Φασίστες στις 17 Μάρτη. Παντού το πρόγραμμα περιλαμβάνει ανακοινώσεις με μικροφωνική, μοίρασμα προκηρύξεων, αφισοκολλήσεις, ανάρτηση πανό, βιντεοπροβολές και ανοιχτές εκδηλώσεις.

Τόσο στο **ΤΕΙ Αθήνας** όσο και στο **Πάντειο**, η ανταπόκριση ήταν μεγάλη. «Ξεκινήσαμε τη μέρα δράσης με εξόρμηση και ανακοινώσεις με μικροφωνική δημιουργώντας ένα πολύ δυναμικό κλίμα στη σχολή και κερδίζοντας το ενδιαφέρον των φοιτητών», μας είπε η **Παναγιώτα Μασούρα** για τη μέρα δράσης στο Πάντειο, «Το μήνυμά μας ότι η 17 Μάρτη είναι η καλύτερη απάντηση στο ρατσισμό και την ακροδεξιά μάς έδωσε την ευκαιρία να γνωρίσουμε πολλούς φοιτητές και φοιτήτριες».

Ακολούθησε εκδήλωση με ομιλητές τη **Ντανιέλα Μαρούδα**, καθηγήτρια Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών, τον **Δημήτρη Αγγελίδη**, δημοσιογράφο και τον **Γιάννη Σηφακάκη** από την ΚΕΕΡΦΑ. Η Ντανιέλα Μαρούδα μίλησε για το πώς εδραιώνεται η ρητορική μίσους και ο ρατσιστικός λόγος στις σημερινές κοινωνίες, χαρακτήρισε την είσοδο ενός ναζιστικού κόμματος όπως η Χρυσή Αυγή στη Βουλή ως τη μεγάλη ντροπή της χώρας μας και τόνισε ότι δεν πρέπει να επιτρέψουμε αυτή την εξέλιξη να μετατραπεί σε κανονικότητα, καλώντας σε μαζική συμμετοχή στο συλλαλητήριο της 17 Μάρτη.

Στη συνέχεια ο Δημήτρης Αγγελίδης στάθηκε στη ρατσιστική συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας και τις απελάσεις που υπαγορεύει -ένα μοντέλο που επαναλαμβάνεται στη συμφωνία με τη Λιβύη-, στις διαδικασίες ασύλου που γίνονται όλο και δύσκολες για τους πρόσφυγες, στους πνιγμούς και θανάτους προσφύγων στη θάλασσα και τα στρατόπεδα. Και τόνισε τον κρίσιμο ρόλο του κινήματος αλληλεγγύης που απέτρεψε σε μεγάλο βαθμό την εφαρμογή της συμφωνίας και είναι αυτό που μπορεί να ανατρέψει τις ρατσιστικές πολιτικές.

Σημαντική

Τέλος, ο Γιάννης Σηφακάκης συμπύκνωσε τους λόγους για τους οποίους είναι σημαντική η 17 Μάρτη: Για να μπουν οι δολοφόνοι χρυσαυγίτες στη φυλακή και να κλείσουν τα γραφεία τους παντού, ένα αίτημα πιο επιτακτικό από ποτέ μετά και τη νέα επίθεση στη Φαβέλα. Για να σταματήσουν οι υπεριαλιστικές επεμβάσεις που καταδικάζουν τον κόσμο στην προσφυγιά. Για να μπει φραγμός στις ρατσιστικές πολιτικές της Ευρώπης-Φρούριο και της ελληνικής κυβέρνησης που ανοίγουν το δρόμο στους φασίστες. Για να ανατραπούν τα μνημόνια και όλες τις επιθέσεις που χτυπάνε την εργατική τάξη και τη νεολαία. Για να ανακοπεί η άνοδος της ακροδεξιάς παντού μέσα από το διεθνή συντονισμό του κινήματος.

Τις επόμενες μέρες, οι μέρες δράσης απλώθηκαν στις γειτονιές. Το Σάββατο 3/3, έγιναν ταυτόχρονα συγκεντρώσεις, πικετοφορίες και εξορμήσεις από το Περιστερί και τη Νέα Ιωνία μέχρι τα Πετράλωνα και τον Πειραιά.

“Για δύο ώρες με μικροφωνική στον ΗΣΑΠ στα **Πετράλωνα** ένα μεγάλο συνεργείο της ΚΕΕΡΦΑ ενημερώσαμε τη γειτονιά”, μας είπε ο **Γιάννης Μαραβελάκης**, “Πλήθος κόσμου από μαθητές και φοιτητές μέχρι εργαζόμενους και συνταξιούχους με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον συζητήσαν μαζί μας, υπέγραψαν στην καμπάνια, πολλοί από αυτούς πήραν προκηρύξεις για τους χώρους τους. Η μέρα δράσης συνεχίστηκε στην πλατεία Μερκούρη με μικροφωνική και εξόρμηση σε όλα τα μαγαζιά και τον κόσμο εκεί. Πάνω από 40 υπέγραψαν το κείμενο στήριξης της 17 Μάρτη αφήνοντας και τηλέφωνα επικοινωνίας”.

Με την έμπνευση του μαζικού αντιφασιστικού συλλαλητηρίου της προηγούμενης μέρας στον **Πειραιά** με χιλιάδες έξω από τα γραφεία της Χρυσής Αυγής μετά την επίθεση στη Φαβέλα, η τοπική ΚΕΕΡΦΑ προχώρησε σε εξόρμηση στη Σωτήρος. “Καλώντας τον κόσμο στην εκδήλωση που οργανώνουμε την Τετάρτη 7 Μάρτη στον ΗΣΑΠ Πειραιά, δεκάδες υπέγραψαν στην καμπάνια για τις 17 Μάρτη, ενώ ακολούθησε μεγάλη αφισοκόλληση στους δρόμους του Πειραιά”, μας είπε ο **Μιχάλης Πέππας**.

“Η μέρα δράσης στη **Νέα Ιωνία** ξεκίνησε με μοίρασμα υλικού και συνεχίστηκε με πικετοφορία και αφισοκόλληση”, μας είπε ο **Κώστας Αντωνόπουλος**, “Η Νέα Ιωνία είναι εργατική γειτονιά, ο κόσμος έχει τον αντιρατσισμό και τον αντιφασισμό στη σκέψη του, τον αγκαλιάζει και μας υποδέχεται με χαμόγελο. Ενημερώναμε για την εκδήλωση που οργανώνουμε στην περιοχή στις 9/3 με συζήτηση και προβολή της ταινίας «Πλατεία Αμερικής» και για τις 17 Μάρτη”.

Λ.Β.

ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

Στη ΣΓΤΚΣ του ΤΕΙ Αθήνας, για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά οργανώνουμε τη συμμετοχή του Συλλόγου μας στη διεθνή αντιρατσιστική-αντιφασιστική κινητοποίηση στις 17 Μάρτη. Σε αυτό το πλαίσιο οργανώσαμε ημέρα δράσης την 1/3, μαζί με επιτροπή φοιτητών της Σχολής.

Η μέρα ξεκίνησε με αφισοκολλήσεις, στήσιμο των υλικών μας, εξορμήσεις, κρέμασμα πανό με την υπογραφή του Σπουδαστικού Συλλόγου και μικροφωνική στον κεντρικό διάδρομο του ΤΕΙ. Στο διάστημα αυτό, ήρθαμε σ' επαφή με αρκετό κόσμο, σημαντικό μέρος του οποίου υπέγραψε τα κείμενα της καμπάνιας.

Ακολούθησε προβολή του ντοκιμαντέρ **Sam Roma** της **Μαρίας Δανέζη**, το οποίο παρακολούθησαν με ενδιαφέρον φοιτητές της ΣΓΤΚΣ και άλλων συλλόγων. Μετά τη λήξη του προέκυψε αυθόρμητα συζήτηση στην οποία τέθηκαν ερωτήματα σχετικά με τις πολιτικές του κράτους που γεννούν διαχωρισμούς, διακρίσεις, περιθωριοποιήσεις και ανισότητες. Έτσι, πυροδοτήθηκε η επόμενη συζήτηση, με ομιλητές τους **Γιώργο Πίττα**, δημοσιογρά-

ΤΕΙ Αθήνας, 1/3

φο και μέλος της ΚΕΕΡΦΑ και **Κώστα Παπαδάκη**, δικηγόρο της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της Χ.Α.

Ο Γιώργος Πίττας περιέγραψε τη διεθνή εικόνα της ακροδεξιάς, ανέλυσε την κατάσταση στην Ελλάδα εξηγώντας τις κυρίαρχες πολιτικές που αποτελούν θερμοκήπιο για το ρατσισμό και τους φασίστες κι έδωσε τα παραδείγματα για το πώς οι σχολές μας μπορούν να αποτελέσουν αντιφασιστικά κάστρα δίνοντας έμπνευση στα γύρω σχολεία και τις γειτονιές.

Ο Κώστας Παπαδάκης παρουσίασε τη δράση της Χ.Α. από το '96 έως και την τελευταία επίθεση στην Ελευθερία Τομπατζό-

γλου στον Πειραιά εξηγώντας πώς μια εγκληματική οργάνωση έφτασε να δρα αδιώκτη κι ατιμώρητη. Τόνισε την ευθύνη της εκάστοτε κυβέρνησης για αυτή την κατάσταση. Μίλησε για το ρόλο του αντιφασιστικού κινήματος στη σημερινή δίωξη και απομόνωσή της αναφέροντας εμφατικά πως “δεν παλεύουμε το φασισμό στα δικαστήρια με κλειστά μάτια και αυτιά. Η δικαιοσύνη πιέζεται προς την κατεύθυνση που την ωθεί το κίνημα”. Στις τοποθετήσεις που ακολούθησαν αναφέρθηκε η σημασία μιας διεθνούς μέρας δράσης -η δύναμη του διεθνούς συντονισμού.

Δημήτρης Μπαρδάκας,
ΣΓΤΚΣ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Το Σάββατο 3/3 πραγματοποιήσαμε μια πολύ επιτυχημένη μέρα δράσης της ΚΕΕΡΦΑ στο Περιστερί. Από τις 12 το μεσημέρι υπήρχε οργανωμένη παρέμβαση της ΚΕΕΡΦΑ στον πεζόδρομο του Περιστερίου με μικροφωνική, από όπου διαβάζονταν το κείμενο κάλεσμα για την μεγάλη διαδήλωση στις 17 Μάρτη.

Στη συγκέντρωση - εξόρμηση υπήρχαν πικέτες της ΚΕΕΡΦΑ, έκθεση φωτογραφίας με θέμα τις διαδηλώσεις του αντιφασιστικού κινήματος το προηγούμενο διάστημα, πανό για τις 17 Μάρτη και τρία τραπέζια με υλικά της ΚΕΕΡΦΑ που καλούσαν τον κόσμο της γειτονιάς να συμμετέχει στην καμπάνια.

Στην εξόρμηση συμμετείχαν 25 άτομα, εργαζόμενοι από την γειτονιά, μαθητές των σχολείων του Περιστερίου, μέλη της Ένωσης Γονέων Περιστερίου, μέλη του ΣΥΡΙΖΑ, μέλη του ΣΕΚ και απλός κόσμος της γειτονιάς που αγκάλιασε την καμπάνια της ΚΕΕΡΦΑ και διακινούσε τα υλικά της. Κατά την διάρκεια της παρέμβασης απευθύνθηκαν χαιρετισμοί από τον **Κώστα Λάππα** μέλος της τοπικής

Περιστερί, 3/3

ΚΕΕΡΦΑ, την **Ματίνα Τριανταφύλλου** από το Κοινωνικό Ιατρείο Περιστερίου, τον **Λευτέρη Σιδέρη** μέλος του ΔΣ της Ένωσης Γονέων και Κηδεμόνων Περιστερίου, την **Αλεξάνδρα Λογκόνε** από το 1ο ΕΠΑΛ και τον **Ναζίμ Μαχμούτ** από την Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος.

Πλήθος κόσμου άνοιξε πολιτική συζήτηση μαζί μας, δέκα πέντε μας άφησαν τηλέφωνα για να οργανώσουμε την συνέχεια, ενώ πολλοί ενίσχυσαν την ΚΕΕΡΦΑ. Η μέρα δράσης ήταν ένα πολύτιμο παράδειγμα για το πόσος πολύς κόσμος εκτιμά τις αντιρατσιστικές-αντιφασιστικές πρωτοβουλίες μας.

Κ.Λ.

Γρηγόρης, Λεόντειο Λύκειο Πατησίων

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Η επίθεση τάγματος εφόδου της Χρυσής Αυγής στον ΕΚΧ Φαβέλα στον Πειραιά την περασμένη Κυριακή ήταν δολοφονική. Μόνο από τύχη δεν θρηνούμε νέα θύματα. Η απαίτηση του αντιφασιστικού κινήματος για ισόβια καταδίκη των ναζί, για να κλείσουν τα γραφεία-ορμητήριά τους παντού, γίνεται πιο επείγουσα από ποτέ.

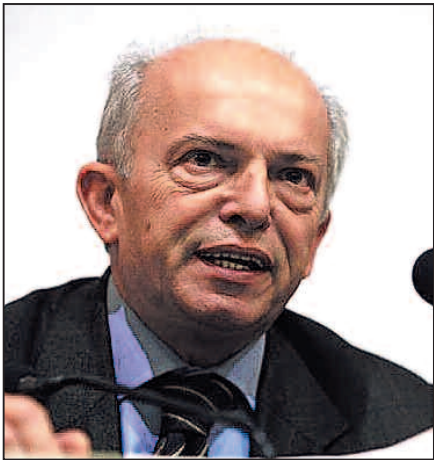
Η Εργατική Αλληλεγγύη μίλησε με δύο από τους συνηγούρους της Πολιτικής Αγωγής των Αιγύπτιων αλιεργατών: τον **Τάκη Ζώτο**, μέλος επίσης της Πρωτοβουλίας για το Κλείσιμο των Γραφείων-Ορμητηρίων των νεοναζί της Χρυσής Αυγής και την **Ευγενία Κουνιάκη**, η οποία τον περασμένο Οκτώβρη είχε δεχτεί επίθεση τάγματος εφόδου έξω από το Εφετείο της Αθήνας.

ΤΑΚΗΣ ΖΩΤΟΣ

Με την επίθεση στη Φαβέλα, η Χρυσή Αυγή επανέλαβε τον εαυτό της. Ήταν μια πολύ τυπική επίθεση με όλα τα χαρακτηριστικά του τρόπου δράσης της που έχουμε συναντήσει σε προηγούμενες επιθέσεις, πχ στο **Συνεργείο** στην Ηλιούπολη, έναν αντίστοιχο κοινωνικό χώρο ή το αναρχικό στέκι **Αντίπνοια** στα Πετρώλινα. Και εκεί οι επιθέσεις ήταν από μεγάλες ομάδες, με αιφνδιασμό, με τα ίδια φωνικά εργαλεία, με απόλυτη δήλωση ταυτότητας, με χτυπήματα στο κεφάλι, με παράγγελα λήξης το “τέλος χρόνου” και συντεταγμένη αποχώρηση. Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία λοιπόν ότι η επίθεση στη Φαβέλα ήταν από τη συγκεκριμένη οργάνωση.

Το ότι ο Μιχαλολιάκος βγήκε την επόμενη μέρα και αρνήθηκε οποιαδήποτε σχέση με την επίθεση, είναι επίσης τυπικό για την οργάνωση. Από τη δολοφονία Φύσσα που αρνήθηκαν ότι ο Ρουπακιάς ήταν δικός τους και την απέδωσαν σε έναν “οπαδικό τσακωμό”, μέχρι το Συνεργείο που ενώ συμμετέχει ο Λαγός με το βουλευτικό του αυτοκίνητο, ο Μίχος με τη μηχανή του και τους φωτογραφίζουν –εν αγνοία τους εννοείται- αυτοί το αρνούνται. Πρόκειται δηλαδή για την τυπική προσπάθεια να γλυτώσουν τις ποινικές ευθύνες. Απευθύνεται, όμως, και στο εσωτερικό των μελών της, λέγοντάς τους “σας καλύπτουμε”.

Η πρώτη εικόνα που σχηματίζει κανείς είναι ότι ξαναβγήκε η Χρυσή Αυγή στο

Τσακίστε τα τάγματα εφόδου

δρόμο και οργανώνει επιθέσεις γιατί είναι δυνατή. Δεν ισχύει. Είναι η απομόνωση και η αδυναμία που τη φτάνει εκεί. Η πρώτη απόδειξη, αν μιλάμε για τον Πειραιά, είναι ότι μόλις πριν δεκαπέντε μέρες έκλεισαν τα γραφεία της στο Πέραμα. Και δεν πρόκειται για οποιαδήποτε γραφεία, μετά της Νίκαιας ήταν το βασικό ορμητήριο για τις επιθέσεις σε όλη την περιοχή. Η τοπική Περαμάτος οργάνωσε την επίθεση στους Αιγύπτιους αλιεργάτες, ήταν η βασική συνιστώσα του τάγματος που επιτέθηκε στο ΠΑΜΕ. Ήθελε η οργάνωση να τα κρατήσει με νύχια και με δόντια, αλλά δεν μπορεί πια. Και το καλύτερο είναι ότι στην επόμενη γωνία, ακριβώς στα πενήντα μέτρα, το ψαράδικο του Άχμετ από τους Αιγύπτιους αλιεργάτες παραμένει ανοιχτό.

Διπλή απάντηση

Η δεύτερη απόδειξη είναι ο Ασπρόπυργος. Είναι το άλλο σημείο όπου έχουν γραφεία με οργανωμένες επιθέσεις στους μετανάστες πέροι. Δύο μεγάλα τοπικά συλλαλητήρια οδήγησαν στη σύλληψη επτά ανδρών από τους οποίους κάποιοι προφυλακίστηκαν. Και ακολούθησε απεύθυνση στον Αρειο Πάγο για την ενοποίηση των δικογραφιών. Η διπλή αυτή απάντηση, του κινήματος και η δικαστική, σημαίνει ότι οκτώ μήνες τώρα, με εξαίρεση μία απόπειρα τον περασμένο Οκτώβρη, οι επιθέσεις έχουν ανακοπεί. Η μόνη δραστηρία ομάδα που έχει μείνει ακόμα στη Χρυσή Αυγή είναι στον Πειραιά και γι’ αυτό έχουμε εμφανίσεις εκεί.

Η δική έχει παίξει καθοριστικό ρόλο. Αν δεν υπήρχε η δική, η εικόνα θα ήταν εντελώς διαφορετική. Θα σήμαινε την συνέχιση της απόλυτης ασυλίας που απολάμβανε πριν τη δολοφονία Φύσσα. Προφανώς, η επίθεση στη Φαβέλα αποτελεί μια κλιμάκωση που δεν πρέπει καθόλου να υποτιμούμε. Είναι αποτέλεσμα της δυνατότητας που της έδωσαν τα πρόσφατα εθνικιστικά συλλαλητήρια, μέσα από τα οποία προσπάθησε να κερδίσει ξανά νομιμοποίηση. Είναι αποτέλεσμα της ρατσιστικής πολιτικής της κυβέρνησης που αποκλείει τους πρόσφυγες στα στρατόπεδα, δίνοντάς της ευκαιρίες να κρύβεται πίσω από “αγανακτισμένους” όπως έκανε πχ με την εισοδο των προσφυγόπουλων στα σχολεία.

Και βέβαια ανοίγει πολλά ερωτηματικά

για την κυβέρνηση, την αστυνομία, τη δικαιοσύνη. Η επίθεση στην Ελευθερία είναι η αδυνάτη που τη φτάνει εκεί. Η πρώτη απόδειξη, αν μιλάμε για τον Πειραιά, είναι ότι μόλις πριν δεκαπέντε μέρες έκλεισαν τα γραφεία της στο Πέραμα. Και δεν πρόκειται για οποιαδήποτε γραφεία, μετά της Νίκαιας ήταν το βασικό ορμητήριο για τις επιθέσεις σε όλη την περιοχή. Η τοπική Περαμάτος οργάνωσε την επίθεση στους Αιγύπτιους αλιεργάτες, ήταν η βασική συνιστώσα του τάγματος που επιτέθηκε στο ΠΑΜΕ. Ήθελε η οργάνωση να τα κρατήσει με νύχια και με δόντια, αλλά δεν μπορεί πια. Και το καλύτερο είναι ότι στην επόμενη γωνία, ακριβώς στα πενήντα μέτρα, το ψαράδικο του Άχμετ από τους Αιγύπτιους αλιεργάτες παραμένει ανοιχτό.

Η υπόθεση του Ασπρόπυργου έχει προχωρήσει αρκετά, περιμένουμε τον προσδιορισμό της δίκης τόσο των ανήλικων όσο και των ενήλικων δραστών, ενώ υπάρχουν δύο ακόμα υποθέσεις που δεν έχουν προχωρήσει γιατί αναζητούνται οι δράστες. Προχωράει όμως κι αυτή με αρκετά αργούς ρυθμούς σε σχέση με το τι ήταν οι επιθέσεις, συχνές, μαζικές, σκληρές. Κανονικά θα έπρεπε να έχουμε τελειώσει κι εμείς δεν έχουμε ξεκινήσει ακόμα.

Η Φαβέλα είναι επίσης ακραία περίπτωση γιατί μπορούσαμε να έχουμε θύματα, η Ελευθερία είναι χτυπημένη στο πίσω μέρος, στην κορυφή του κεφαλιού. Επίσης το συγκεκριμένο κοινωνικό στέκι είναι στον Πειραιά, εκεί δηλαδή που έχει γραφεία η Χρυσή Αυγή, επιβεβαιώνοντας ότι είναι τα ορμητήριά της. Η φυσιολογική κίνηση της οποιαδήποτε αρχής θα ήταν να ερευνήσει τα γραφεία και τους ανθρώπους εκεί. Όταν έγινε η δολοφονία Φύσσα πχ βρέθηκε στα γραφεία της Νίκαιας πτυσσόμενο γκλόπ.

Και δεν είναι οι μόνες περιπτώσεις αδράνειας. Θα θυμηθούμε την επίθεση στο φοιτητή Λάζαρη; Το μοντέλο είναι το ίδιο, από τα κεντρικά γραφεία-ορμητήρια, με κεντρικό δράστη τον Ζέρβα, υψηλόβαθμο στέλεχος της οργάνωσης, παρά το Μιχαλολιάκο, υπάλληλό του στη Βουλή. Τι δεν έγινε; Δεν άνοιξαν τα τηλέφωνα του Ζέρβα. Τραγικό. Αν είχαν ανοίξει, πρώτον θα ξέραμε τους υπόλοιπους δράστες με σιγουριά, δεύτερον θα ξέραμε τι σχέση είχε αυτή η επίθεση με την ηγεσία. Τέτοιου τύπου “αστοχίες”, “αβελτηρίες” ή “λάθη” των μηχανισμών δίνουν άνεση στη Χρυσή Αυγή να συνεχίζει τη “δράση” της. Όλα αυτά χτυπάνε καμπάνες τεράστιες για το αντιφασιστικό κίνημα να κλιμακώσει παντού, σε εργατικούς χώρους, σχολές, γειτονίες.

Πειραιάς, Παρασκευή 2 Μάρτη

ΕΥΓΕΝΙΑ ΚΟΥΝΙΑΚΗ

Η επίθεση στη Φαβέλα είναι άλλη μία απόδειξη της εγκληματικής δράσης της Χρυσής Αυγής. Οι στόχοι της παραμένουν οι ίδιοι, οι μετανάστες, οι αντιφασίστες, οι αριστεροί, όσοι δρουν στα κινήματα, όσοι παλεύουν για την καταδίκη της ναζιστικής οργάνωσης μέσα και έξω από τα δικαστήρια.

Το χτύπημα στη Φαβέλα και την Ελευθερία Τομπατζόγλου είναι μήνυμα. Η Ελευθερία είναι δικηγόρος της οικογένειας Φύσσα, γνωστή για τη δράση και τις δημόσιες τοποθετήσεις της. Μέσα από το πρόσωπο της Ελευθερίας, η Χρυσή Αυγή θέλει να δείξει στους δικηγόρους της Πολιτικής Αγωγής και σε όλο τον κόσμο του αντιφασιστικού κινήματος ότι είναι εδώ, είναι έτοιμη να δρα παρά το ότι εκκεμει η δική εναντίον της για εγκληματική οργάνωση. Ότι ο πυρήνας του Πειραιά, αυτός που τους έχει απομείνει, συνεχίζει στο πρότυπο των ταγμάτων εφόδου, δεν αναστέλλει τη δράση του.

Είναι μια επίθεση ανησυχητική, θυμίζει τις αντίστοιχες επιθέσεις στο Αντίπνοια και άλλα στέκια. Προφανώς βέβαια γίνεται μόνο με την ανοχή από την πλευρά της αστυνομίας. Είναι σκάνδαλο ότι δεν έχει συλληφθεί κανείς, λες και η αστυνομία του Πειραιά δεν ξέρει ποια είναι η ομάδα που οργάνωσε την επίθεση, ότι είναι η “Ασφάλεια”, που λέμε, των γραφείων γιατί ως δομή, ως οργάνωση, ως τρόπος δράσης δεν θα μπορούσε να την κάνει κάποιος άλλος. Το αστυνομικό τμήμα είναι δίπλα στα γραφεία τους, αποκλείεται να μη τους ξέρουν και μέσα από την προηγούμενη δράση τους.

Είναι η ίδια τοπική που έκανε την επίθεση έξω από το Εφετείο τον περασμένο Οκτώβρη. Αλλά ούτε τότε κινήθηκε η αστυνομία, ενώ ήταν μπροστά και της ήταν πολύ εύκολο, δεν συνέλαβε κανέναν. Όταν έχεις αυτή τη στάση σε μια επίθεση, ανοίγεις το δρόμο για την επόμενη. Και μέχρι αυτή τη στιγμή, το μόνο που έχει γίνει είναι να σταλεί η δικογραφία στον εισαγγελέα. Κι ενώ έχω αναγνώρισε πρόσωπο από φωτογραφίες, δεν τον έχουν ακόμα καλέσει, τουλάχιστον αυτό ξέρω προφορικά από την αστυνομία.

Η Χρυσή Αυγή είναι σε κρίση και πανικό αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν είναι κίνδυνος. Η βία είναι καταστατική αρχή της Χρυσής Αυγής ως ναζιστική οργάνωση, δεν μπορεί να επιβιώσει πολιτικά αν δεν έχει αυτή τη βίαιη δράση. Γι’ αυτό και είναι στα όρια του γελιούου όταν καταγγέλλει “τη βία από όπου κι αν προέρχεται”. Ο στόχος της είναι η τρομοκρατία και των δικηγόρων και του κινήματος. Δεν πρόκειται να το πετύχει. Το αντιφασιστικό κίνημα είναι μεγάλο και δυνατό, τα αντιφασιστικά αντακλαστικά του κόσμου είναι πολύ οξυμένα, όπως φάνηκε και με τη διαδήλωση της Παρασκευής στον Πειραιά. Δεν τρομοκρατούμαστε, αντίθετα συνεχίζουμε τη δράση μας για να κλείσουν τα γραφεία τους, για να προχωρήσει πιο γρήγορα η δική, για να καταδικαστούν όλοι. Δεν θα θρηνήσουμε άλλα θύματα.

Όύτε στον Πειραιά ούτε και πουθενά, τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά” βροντοφώναξαν χιλιάδες αντιφασίστες και αντιφασίστριες που διαδήλωσαν την Παρασκευή 2 Μάρτη στους δρόμους του Πειραιά. Η διαδήλωση ήταν μια δυνατή απάντηση στη δολοφονική επίθεση τάγματος εφόδου της Χρυσής Αυγής στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Φαβέλα την Κυριακή 25/2, με αποτέλεσμα το σοβαρό τραυματισμό όσων βρίσκονταν στο χώρο, ανάμεσά τους της συνηγόρου της Πολιτικής Αγωγής της οικογένειας του Παύλου Φύσσα, Ελευθερίας Τομπατζόγλου, που μεταφέρθηκε στο Αττικό με βαριά κρανιοεγκεφαλική κάκωση.

Παρουσία της Μάγδας Φύσσα και της Ελευθερίας Τομπατζόγλου, η συγκέντρωση ξεκίνησε στην πλατεία Καραϊσκάκη με ανακοινώσεις. Ακολούθησε οργισμένη πορεία στους δρόμους του Πειραιά κάνοντας στάση έξω από τα γραφεία-ορμητήρια των νεοναζί, τα οποία προστατεύονταν για άλλη μια φορά από αστυνομικές κλούβες και δυνάμεις των ΜΑΤ. Με τα συνθήματά τους, οι χιλιάδες διαδηλωτές, εργαζόμενοι και νεολαίοι, ντόπιοι και μετανάστες, απαίτησαν την ισόβια καταδίκη των ναζί, το κλείσιμο των γραφείων-ορμητηρίων τους στον Πειραιά και παντού.

Δεκάδες ήταν τις προηγούμενες μέρες τα ψηφίσματα και οι ανακοινώσεις καταδίκης της νέας δολοφονικής επίθεσης της ναζιστικής συμμορίας από σωματεία όπως η ΠΕΝΕΝ και τα Σωματεία του ΟΛΠ, δημοτικά συμβούλια όπως της Νίκαιας-Ρέντη και δημοτικά σχήματα όπως της **Ανταρσία στην Κοκκινιά**, αντιρατσιστικές-αντιφασιστικές οργανώσεις, φοιτητικές παρατάξεις, οργανώσεις της αριστεράς. Ενώ μήνυμα συμπαράστασης στο αντιφασιστικό κί-

Μαζική απάντηση του Πειραιά

νημα στην Ελλάδα είχε έρθει και από την Βρετανία, από το **United Against Fascism**.

Η ίδια η κινητοποίηση ήταν ενωτική με παρουσία όλων των κομματιών του αντιφασιστικού κινήματος. Συμμετείχαν με τα πανό τους ο ΕΚΧ Φαβέλα, η ΚΕΕΡΦΑ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΛΑΕ, το Ανοιχτό Σχολείο Μεταναστών Πειραιά, οι Καταλήψεις Φιλοξενίας Προσφύγων, ο Συντονισμός για το Προσφυγικό-Μεταναστευτικό, η Κίνηση Πολιτών Μοσχάτου Μεσοποταμίας, η Εργατική Λέσχη Κερασιονίου-Δραπετσώνας, η δημοτική κίνηση Το Λιμάνι της Αγωνίας, το στέκι Αντίπνοια, η Ροσινάντε, ο Αντιφασιστικός Συντονισμός Αθήνας-Πειραιά, η Κίνηση Απελάστε το Ρατσισμό. «Πειραιάς, πόλη προσφύγων και εργατών, ποτέ φασιστών», έγραφε το πανό που κρατούσαν **Αντιφασίστες Ολυμπιακοί**. Ανάμεσα στους διαδηλωτές οι συνήγοροι της Πολιτικής Αγωγής των Αιγύπτιων αλιεργατών, Κώστας Παπαδάκης και Ευγενία Κουνιάκη.

Γραφεία

«Διαδηλώνουμε σήμερα γιατί κάθε χτύπημα από χρυσαυγίτες είναι καταδικαστέο. Δεν μπορούσαμε να μείνουμε βουβοί», μας είπε η **Σεβαστή Μορατίνη**, από το Ανοιχτό Σχολείο Μεταναστών Πειραιά, «Κλείνοντας τα γραφεία τους το ένα μετά το άλλο, το τελικό τους ορμητήριο και βάση είναι στον Πειραιά και πρέπει πάση θυσία να κλείσουν. Σήμερα έχει πάρα πολύ κόσμο, είναι ένα πρώτο μήνυμα, το θέμα είναι αν θα λάβουν οι υπεύθυνοι ή αν θα κλείσουν τα αυτά τους και θα το αφήσουν να περάσει έτσι. Μόνο με αγώνες πρέπει να συνεχίσουμε, όσο περισσότερος κόσμος κατεβαίνει στους δρόμους τόσο περισσότερο θα φοβούνται. Και σίγουρα πρέπει να τελειώσει και το δικαστήριο, να τους χώσουν μέσα, να τους πάρουν και τη βουλευτική ασυλία, να τελειώνουμε».

«Είναι μια μεγάλη και ενωτική διαδήλωση σήμερα στον Πειραιά», μας είπε ο **Θανάσης Διαβολάκης**, από την ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, «Διαμαρτυρούμαστε για την επίθεση ενάντια στον Κοινωνικό χώρο Φαβέλα από τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής που ακόμα λειτουργεί στον Πειραιά και έχει ορμητήριο τα γραφεία των ναζί στην περιοχή. Ήταν μια πολύ άγρια επίθεση, βάνausη, με τραυματισμούς όσων βρίσκονταν εκεί για τη συνέλευσή τους. Μια προκλητική ενέργεια των φασιστών. Η Χρυσή Αυγή προσπαθεί να εκμεταλλευτεί το κλίμα που δημιουργούν τα εθνικιστικά συλλαλητήρια, ωστόσο το αντιφασιστικό κίνημα του Πειραιά, όπως πάντα έτσι και σήμερα, δίνει μια πολύ μεγάλη και αποστομοτική απάντηση.

Απαιτούμε να κλείσουν τα γραφεία τους στον Πειραιά και σε κάθε περιοχή, είναι ορμητήρια των ταγμάτων εφόδου. Απαιτούμε την παραδειγματική καταδίκη και τιμωρία των δολοφόνων του Παύλου Φύσσα και συνολικά της εγκληματικής συμμορίας.

Πιστεύουμε ότι η καλύτερη απάντηση στις φασιστικές επιθέσεις είναι οι μαζικές, ενωτικές, λαϊκές κινητοποιήσεις ενάντια στο φασισμό και το ρατσισμό. Απαιτούμε από την κυβέρνηση να κλείσει τα γραφεία της Χρυσής Αυγής, να επισπευτούν οι διαδικασίες της δίκης, η δίκη να γίνεται στο Εφετείο έτσι ώστε να μπορεί να συμμετέχει ο καθένας, να σταματήσουν οι αντιλαϊκές πολιτικές που δίνουν τροφή στο ναζισμό. Ο επόμενος μεγάλος σταθμός είναι το συλλαλητήριο στις 17 Μάρτη, στον Πειραιά ετοιμαζόμαστε με συγκέντρωση-εκδήλωση την Τετάρτη 7 Μάρτη στον χώρο των εργαζομένων του ΗΣΑΠ. Νομίζω ότι η 17 Μάρτη θα είναι πολύ μεγάλη, το αντιφασιστικό κίνημα είναι σήμερα πολύ πιο δυνατό και σε θέση να καταδικάσει τους ναζί πολιτικά, να τους απομονώσει και να δείξει ότι οι δρόμοι ανήκουν στους αγωνιζόμενους νέους, στους εργάτες, στους αντιφασίστες, σε αυτούς που αγωνίζονται για μια καλύτερη ζωή. Αντιπαλεύουμε τους φασίστες, αντιπαλεύουμε τα μνημόνια και θα είμαστε νικητές».

«Διαδηλώνουμε κόντρα στο φασισμό, το ρατσισμό και τη μισαλλοδοξία. Οι εργαζόμενοι του Πειραιά δε θα ανεχθούν τέτοιες συμπεριφορές, οι επιθέσεις που γίνονται σε κοινωνικούς χώρους δε θα μείνουν αναπάντητες», μας είπε ο **Γιώργος Γάωγος**, από την Ένωση Λιμενεργατών ΟΛΠ.

«Η αντιφασιστική πορεία σήμερα θα καταλήξει στα γραφεία της Χρυσής Αυγής στο κέντρο του Πειραιά με απαίτηση το κλείσιμό τους», μας είπε ο **Διονύσης Πατσόπουλος**, από την Αλληλεγγύη Πειραιά και την ΚΕΕΡΦΑ, «Τα εθνικιστικά συλλαλητήρια για το Μακεδονικό τους έδωσαν την ευκαιρία να βγουν στο δρόμο και να επιτεθούν. Επιπλέον η δική τους που καθυστέρει τους αφήνει τα περιθώρια να προσπαθούν να επιβάλλουν το φασιστικό τους καθεστώς με επιθέσεις εναντίον μεταναστών, προσφύγων, αντιφασιστών κλπ. Η διαδήλωση σήμερα είναι από τις μεγαλύτερες εδώ στον Πειραιά και είναι μια καλή ευκαιρία για να κλιμακώσουμε τη δράση μας κατά της εγκληματικής οργάνωσης. Η 17 Μάρτη είναι ο επόμενος μεγάλος σταθμός φέτος για συμπαράσταση στους μετανάστες και τους πρόσφυγες και κατά του φασισμού διεθνώς».

Λένα Βερδές

Αλληλεγγύη στους διωκόμενους εργαζόμενους και φοιτητές του ΕΚΠΑ

Στις 30 Οκτωβρίου του 2014 εκατοντάδες φοιτητές και εργαζόμενοι στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, συγκεντρώθηκαν κατά τη συνεδρίαση της Συγκλήτου για να εκφράσουν τη συλλογική τους διαμαρτυρία απέναντι στην πολιτική καταστολής και ποινικοποίησης των αγώνων των φοιτητών και των εργαζομένων που ακολουθούσε ο τέως πρύτανης του ΕΚΠΑ και νυν βουλευτής Επικρατείας της Νέας Δημοκρατίας Θεόδωρος Φορτσάκης.

Στη διάρκεια της μικρής του θητείας ως Πρύτανης του ΕΚΠΑ, ο Φορτσάκης επιδόθηκε σε ένα κρεσέντο αυταρχισμού και αλαζονείας μέσα στο πανεπιστήμιο, υπηρετώντας επάξια την πολιτική της επιβολής του δόγματος «Νόμος και Τάξη», κλειδώνοντας εργαζόμενους μέσα στο κεντρικό κτήριο της Πρυτανείας, καλώντας επανειλημμένως τα ΜΑΤ προκειμένου να χτυπήσουν τις κινητοποιήσεις των φοιτητών και εργαζομένων και καταστέλλοντας οποιαδήποτε διαμαρτυρία ενάντια στην πολιτική της αντιδραστικής αναδιάρθρωσης των πανεπιστημίων, της μετακύλισης του κόστους εκπαίδευσης στους φοιτητές και εργαζόμενους και της προώθησης της επιχειρηματικής λειτουργίας των πανεπιστημίων.

Εκδίκηση

Στην συγκεκριμένη Σύγκλητο της 30ης Οκτωβρίου 2014, ο Φορτσάκης ενοχλήθηκε από την μαζική παρουσία των διαμαρτυρόμενων, όχι όμως από την παρουσία των τηλεοπτικών καναλιών, με τη βοήθεια των οποίων έστησε ένα καλοσκηνοθετημένο έργο, που θα τον βοηθούσε τόσο στην πολιτική καταστολής που ήθελε να επιβάλλει μέσα στο πανεπιστήμιο, όσο και στο χτίσιμο της μετέπειτα πολιτικής του καριέρας ως βουλευτής της ΝΔ. Ο ίδιος λοιπόν, ζήτησε την ποινική δίωξη δύο εργαζομένων του ΕΚΠΑ και ενός μέλους της Ε.Γ. της ΠΟΣΔΕΠ, ως εκδίκηση για την διαμαρτυρία τους απέναντι στις αυταρχικές πρακτικές του. Άλλωστε η δίωξη και η ποινικοποίηση των αγώνων, των συνδικαλιστικών ελευθεριών και κάθε φωνής αντίστασης μέσα στο πανεπιστήμιο, αποτελούσε και αποτελεί πάγια τακτική του κράτους και των πρυτανικών αρχών. Στόχος τους είναι ένα πανεπιστήμιο πλήρως αποστειρωμένο, με πειθήνιους εργαζόμενους και φοιτητές, για την καλύτερη εξυπηρέτηση των συμφερόντων τους.

Στις 13 Μαρτίου 2018 δικάζονται στο Ζ' Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών οι **Αθηνά Αλεξανδρή** και **Βανέσσα Πεντογάλου** εργαζόμενες στο ΕΚΠΑ, και ο **Παναγιώτης Σωτήρης**, διδάσκων στο ΕΑΠ, πρώην μέλος της Ε.Γ. της ΠΟΣΔΕΠ. Κατηγορούνται ότι δήθεν «υποχρέωσαν διά της βίας τον Θ. Φορτσάκη να παραμείνει παρά τη θέλησή του, για βραχύ χρονικό διάστημα, εντός της αίθουσας όπου επρόκειτο να διεξαχθεί η συνεδρίαση της Συγκλήτου της 30/10/2014 καθώς με το σώμα τους έφραζαν την πόρτα και στη συνέχεια κλειδωσαν αυτή, εξαναγκάζοντάς τον με αυτόν τον τρόπο να παραμείνει, ακουσίως, περιορισμένος για βραχύ χρονικό διάστημα, με αποτέλεσμα να στερηθεί κατά το χρόνο αυτό, χωρίς τη θέλησή του, την ελευθερία της κίνησης».

Για τα γεγονότα της ίδιας περιόδου δικάζεται και ο τότε φοιτητής του ΕΚΠΑ Χ.Ξ., στις 29/3/2018 στο Θ' Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών, ενώ προηγείται στις 7/3/2018 η εκδίκαση της μήνυσης που κατέθεσαν οι δύο φοιτητές Κ.Μ, Γ.Ν. εναντίον ΜΑΤατζήδων που τους χτύπησαν βίαια κατά τη διάρκεια συγκέντρωσης διαμαρτυρίας στη Νομική, στις 13/11/2014. Καθόλου τυχαίο δεν είναι ότι ανακινούνται εκ νέου οι διώξεις αγωνιστών σε ένα κλίμα όπου ΜΜΕ, καθηγητές και βουλευτές ωρύονται για την ανομία στα πανεπιστήμια, επαναφέροντας επιθετικά το ζήτημα της κατάργησης του ασύλου, ταυτίζοντας τις ναρκομαφίες με στέκια πολιτικών συλλογικοτήτων και παρατάξεων.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους διωκόμενους και καταγγέλλουμε την επέμβαση των διωκτικών αρχών στην συνδικαλιστική-αγωνιστική μας δράση. Δηλώνουμε προς πάσα κατεύθυνση ότι δεν μας τρομοκρατούν. Ο αγώνας ενάντια στην τρομοκρατία των αγωνιζόμενων εργαζομένων, ενάντια στην ποινικοποίηση των αγώνων αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της αντίστασης στη συνεχιζόμενη επίθεση που δεχόμαστε.

**Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης
στους διωκόμενους εργαζόμενους-φοιτητές του ΕΚΠΑ**

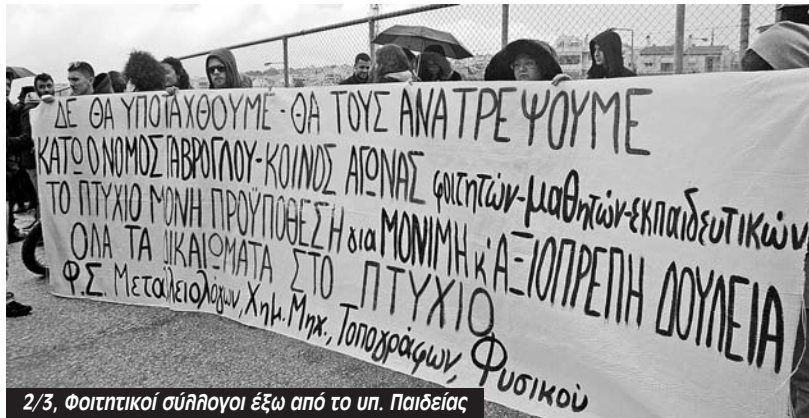
Σε νέα απεργιακή συγκέντρωση προχωρούν δάσκαλοι και καθηγητές στις 9/3 στο Υπουργείο. Στις 2/3, χιλιάδες εκπαιδευτικοί, φοιτητές και μαθητές συγκεντρώθηκαν στο Υπουργείο Παιδείας απαιτώντας μαζικούς διορισμούς. Μετά την απρόκλητη επίθεση της αστυνομίας εναντίον τους με χημικά και ξύλο, και ενώ η ηγεσία του Υπουργείου αρνιόταν να τους δεχτεί, πραγματοποιήσαν κατάληψη στο χώρο και πανελλαδική συνέλευση για την κλιμάκωση του αγώνα.

Η απόφαση για νέα κινητοποίηση θα μας βρει στο πλευρό τους! Ο νέος νόμος Γαβρόγλου που ψηφίστηκε πρόσφατα επιχειρεί τη μεγαλύτερη αντιδραστική αναδιάρθρωση στην Παιδεία. Ενώ προσπαθεί να πείσει πως ικανοποιεί τα χρόνια αιτήματα του εκπαιδευτικού κινήματος, στην πραγματικότητα ετοιμάζει κλεισίματα των παιδικών σταθμών, συγχωνεύσεις και κλεισίματα των ΤΕΙ πανελλαδικά αλλά και τμημάτων ΑΕΙ. Πετάει τους αποφοίτους των ΕΠΑΛ σε διετή προγράμματα μεταλυκειακής εκπαίδευσης, στερώντας τους την πρόσβαση στα Πανεπιστήμια. Αποκόπτει την διδακτική επάρκεια από όλες τις καθηγητικές σχολές και σπρώχνει την απόκτησή της ακόμα και μέσα από τα φροντιστήρια ξένων γλωσσών!! Διαλύει σχολές, μειώνει μισθούς, απολύει εργαζόμενους, μας τσακίζει κι άλλο τα επαγγελματικά μας δικαιώματα.

Αντίσταση

Απέναντι σε αυτό, η αντίσταση των φοιτητών που όλη τη χρονιά έχουν βγει στον αγώνα μέσα από συνελεύσεις και καταλήψεις, δείχνουν το δρόμο... Σε αυτή τη μάχη έχουμε συμμάχους έξω αλλά και μέσα στις σχολές μας! Στις 7 και 8

Οι φοιτητές στο πλευρό των εκπαιδευτικών

2/3, Φοιτητικοί σύλλογοι έξω από το υπ. Παιδείας

Μάρτη προχωρούν σε προειδοποιητική απεργία εκατοντάδες καθηγητές (μέλη ΔΕΠ) των σχολών. Από τον περασμένο Μάιο, μέσα από τη συμφωνία κυβέρνησης-θεσμών, οι μισθοί των καθηγητών πέρασαν στο ενιαίο μισθολόγιο και μειώθηκαν. Οι καθηγητές της Φιλοσοφικής Αθήνας προχώρησαν σε απεργία στις 22-24 Γενάρη διεκδικώντας αυξήσεις στους μισθούς και αύξηση της χρηματοδότησης για την Παιδεία γενικότερα. Ο τσακισμένος κρατικός προϋπολογισμός έχει φτάσει δεκάδες σχολές πανελλαδικά στο χείλος της χρεοκοπίας, με χαρακτηριστικό παράδειγμα την πρόσφατη ανακοίνωση του ΕΚΠΑ όπου μεταξύ άλλων αναφέρει πως η ετήσια χρηματοδότηση των Πανεπιστημίων δεν φτάνει για να πληρωθεί ούτε η ΔΕΗ! Στις 7-8/3, έχει κηρυχθεί απεργία εκ νέου.

Αυτή τη φορά βγαίνουν στη μάχη όχι μόνο οι καθηγητές της ΦΛΣ, αλλά και των σχολών Θετικών Επιστημών του ΕΚΠΑ, του Παιδαγωγικού Αθήνας αλλά και του Πανεπιστημίου Αιγαίου.

Βρισκόμαστε μπροστά σε έναν αγώνα διάρκειας για να σώσουμε τις σχολές μας από τη διάλυση και την ιδιωτικοποίηση, για να διεκδικήσουμε Δημόσια και Δωρεάν Παιδεία για όλους χωρίς αποκλεισμούς. Έναν αγώνα που μπορούμε να τον κερδίσουμε.

**Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα
στις σχολές**

Νέες συνελεύσεις

Συνεχίζονται οι μάχες στις σχολές, μαζί με τις κινητοποιήσεις εκπαιδευτικών, μαθητών και φοιτητών. Η ΣΓΤΚΣ καλεί σε συνέλευση στις 7/3, 12μες, για να συζητηθεί η συνέχιση του αγώνα ενάντια στον ν.Γαβρόγλου. Η ΦΛΣ καλεί ΓΣ στις 7/3, 12μες με θέμα την απώλεια διδακτικής επάρκειας. Την επόμενη εβδομάδα ΓΣ γίνεται και στο Παιδαγωγικό (13/3, 12μες).

ΕΑΑΚ ΑΘΗΝΑΣ: Μπροστά σε όλες τις μάχες

Το Σάββατο 3 Μάρτη, σχήματα της ΕΑΑΚ στην Αθήνα πραγματοποιήσαν συντονιστικό στο ΣΕΜΦΕ για να συζητήσουν συλλογικά τις εξελίξεις στον αγώνα για δημόσια δωρεάν παιδεία, ενάντια στο νόμο Γαβρόγλου και τις επιλογές της κυβέρνησης. Τοποθετήθηκαν σχήματα από τις σχολές του ΕΚΠΑ, από τη ΦΛΣ και ΦΜΣ, από το Παιδαγωγικό Αθήνας, από τη ΣΓΤΚΣ στο ΤΕΙ Αθήνας, του ΤΕΙ Πειραιά και άλλα. Η εμπειρία των συντρόφων της ΣΓΤΚΣ με τη κατάληψη διάρκειας, τα συλλαλητήρια και τις δεκάδες μαζικές συνελεύσεις βοήθησε στο να αναδειχτούν οι δυνατότητες της περιόδου. Αντίστοιχα αγωνιστές που συμμετείχαν στην συγκέντρωση στο υπουργείο μαζί με τους αδιόριστους εκπαιδευτικούς μετέφεραν την έμπνευση από αυτή τη μάχη.

Μετά από πλούσια συζήτηση, κοινή ήταν η εκτίμηση πως η οικονομική κρίση συνεχίζει, οι προσπάθειες που έκαναν οι άρχουσες τάξεις σε όλη την Ευρώπη με τη ποσοτική χαλάρωση και το φτηνό χρήμα των τραπεζών δεν οδηγεί σε σταθεροποίηση αλλά σε νέες φούσκες και σε αστάθεια. Το success story του Τσίπρα δεν υπάρχει, αλλά συνεχίζουν την προσπάθεια να πληρώσουν τα οπασμένα της κρίσης, η εργατική τάξη και η νεολαία. Η αντικαπιταλιστική αριστερά στις σχολές έχει να παλέψει

ενάντια στον εθνικισμό, τους ανταγωνισμούς, το ρατσισμό και τους φασίστες. Ήταν κοινή εκτίμηση ότι η νεολαία δεν τσίμπησε με τα εθνικιστικά συλλαλητήρια για το Μακεδονικό και συμφωνήθηκε να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για ένα μεγάλο αντιφασιστικό αντιρατσιστικό συλλαλητήριο στις 17 Μάρτη.

Όλα τα σχήματα μίλησαν για τη διάθεση των φοιτητών να αντισταθούν, για το ότι οι συνελεύσεις αρχίζουν να έχουν συμμετοχή, για τις αντιστάσεις που ανοίγουν πανελλαδικά και για το ρόλο που έχουν παίξει οι αγώνες στο ΤΕΙ Αθήνας. Έτσι τα σχήματα καλούν σε μαζική συμμετοχή στις 9/3 στο Υπουργείο Παιδείας μαζί με τους εκπαιδευτικούς και συντονισμό των φοιτητικών συνελεύσεων για πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο τη βδομάδα μετά τις 17 Μάρτη. Τέλος καλούμε σε μαζική συμμετοχή στη διαδήλωση της 8/3 ενάντια στο σεξισμό και τη καταπίεση. Τα σχήματα της ΕΑΑΚ μπορούν να παίξουν καθοριστικό ρόλο στη κόντρα με τις επιλογές της κυβέρνησης και το συντονιστικό που έγινε βοήθησε στο ξεκαθάρισμα των δυνατοτήτων και στο σχεδιασμό για το επόμενο διάστημα.

Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ προς την 4η Συνδιάσκεψή της

Την Κυριακή 11 Μάρτη θα γίνει η τελευταία συνεδρίαση του Πανελλαδικού Συντονιστικού Οργάνου (ΠΣΟ) της ΑΝΤΑΡΣΥΑ πριν την 4η Συνδιάσκεψη που θα πραγματοποιηθεί στις 31 Μάρτη και 1 Απρίλη στην Αθήνα. Το ΠΣΟ έχει να συζητήσει τις προτάσεις της ΚΣΕ για το «Οργανωτικό» της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και να ορίσει τις διαδικασίες με τις οποίες οι τοπικές και κλαδικές επιτροπές θα οργανώσουν την εγγραφή μελών και την ανάδειξη των αντιπροσώπων για την 4η Συνδιάσκεψη.

Η πορεία προς την 4η Συνδιάσκεψη έχει ήδη ξεκινήσει. Οι θέσεις, όπως αυτές ψηφίστηκαν στη προηγούμενη συνεδρίαση του ΠΣΟ, μαζί με κείμενα συμβολής και τροπολογίες έχουν τυπωθεί σε χιλιάδες αντίτυπα και επάφών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Οι πρώτες Συνλεύσεις των ΤΕ έχουν ήδη γίνει και τις επόμενες μέρες θα ολοκληρωθεί ο πρώτος γύρος. Τα πρώτα σημάδια είναι πολύ ενθαρρυντικά.

Η συνεδρίαση του ΠΣΟ θα γίνει λίγες μέρες μετά τις απεργιακές κινητοποιήσεις των εργαζόμενων στην τοπική αυτοδιοίκηση ενάντια στη διάλυση των Δημοτικών Βρεφονηπιακών Σταθμών που προωθεί ο νόμος Γαβρόγλου, μία απεργιακή διαδήλωση που βάδισε μαζί με τους φοιτητές και σπουδαστές που αντιδρούν στην διάλυση σχολών και το πανεπιστήμιο της αγοράς που προωθεί το ίδιο νομοσχέδιο. Στη συνέχεια τη σκυτάλη πήραν οι αναπληρωτές του υπουργείου Παιδείας που απαιτούν μαζικούς διορισμούς.

Κλιμάκωση

Η εργατική τάξη εξακολουθεί να αντιστέκεται παρά τις προδοσίες του ΣΥΡΙΖΑ και τα εμπόδια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και αυτό είναι σημαντικό γιατί μπροστά μας ανοίγεται μία περίοδος που η κυβέρνηση θα προσπαθήσει να περάσει επιθέσεις, όπως έχει δεσμευτεί στη τρόικα, και υπάρχουν όλες οι δυνατότητες για κλιμάκωση της εργατικής αντίστασης.

Το καθήκον της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και των δυνάμεων της στους χώρους δουλειάς δεν μπορεί να είναι άλλο από το να πρωτοστατήσει σ' αυτές τις μάχες, να πάρει ενωτικές μαχητικές πρωτοβουλίες και να τραβήξει όλα τα κομμάτια της μαχόμενης αριστεράς προς την κατεύθυνση της οργάνωσης και του συντονισμού τους για να αρχίσουμε να ξηλώνουμε το μνημονιακό πουλόβερ της κυβέρνησης. Η πρωτοπόρα δράση του «Συντονιστικού των Νοσοκομείων» και οι πρωτοβουλίες του «Συντονισμού ενάντια στα Μνημόνια» είναι παραδείγματα προς σ' αυτήν την κα-

Το μπλοκ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην αντιφασιστική διαδήλωση στον Πειραιά την Παρασκευή 2/3

τεύθυνση και χρειάζεται να στηριχτούν και να γενικευτούν από όλο το δυναμικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Στις εκλογές σε όλη την Ευρώπη, με πρόσφατο παράδειγμα τις ιταλικές, παρατηρούμε την άνοδο της ακροδεξιάς και των φασιστών ως αποτέλεσμα των πολιτικών του ρατσισμού και της λιτότητας που εφαρμόζουν οι κυβερνήσεις. Όμως η προσπάθεια των ναζι να «ξεπλυθούν» από τα εθνικιστικά συλλαλητήρια και να προσπαθήσουν να ξαναστηθούν τα Τάγματα Εφόδου με επιθέσεις σε αντιφασίστες, όπως έκαναν με τη Φαβέλα στο Πειραιά, βρίσκει απενάντι της αντιφασιστικά συλλαλητήρια.

Αυτό δεν σημαίνει ότι τελειώσαμε με τον εθνικισμό, το ρατσισμό και τη φασιστική απειλή. Μπορεί ο Μουζάλας να πήγε σπίτι του αλλά η κυβέρνηση συνεχίζει να εφαρμόζει τις ρατσιστικές πολιτικές της ΕΕ-φρούριο που γεμίζουν με πτώματα τη Μεσόγειο, με σκλαβοπάζαρα τη Λιβύη και με στρατόπεδα συγκέντρωσης τα νησιά. Οι μάχες για να καταργηθεί η συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας, να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων, για να πάρουν χαρτιά και άσυλο και να έχουν πρόσβαση σε υγεία και παιδεία οι πρόσφυγες και οι μετανάστες είναι μπροστά μας και θα πρέπει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να συμβάλει με όλες τις δυνάμεις της στην επιτυχία της διεθνούς μέρας δράσης στις 17 Μάρτη.

Σ' αυτό το περιβάλλον, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να δώσει βάρος στη προβολή του αντικαπιταλιστικού

προγράμματος της γιατί μόνο αυτό μπορεί να δώσει απαντήσεις, να συνδέσει τις τωρινές μάχες και διεκδικήσεις και να κερδίσει τα πρωτοπόρα κομμάτια της εργατικής τάξης, της μόνης δύναμης που μπορεί να επιβάλει ένα τέτοιο πρόγραμμα.

Πάρτε για παράδειγμα το σκάνδαλο Novartis. Η απάντηση στο σκάνδαλο δεν μπορεί να είναι άλλη από την κρατικοποίηση της φαρμακοβιομηχανίας χωρίς αποζημίωση για τους καπιταλιστές και με επιβολή εργατικού ελέγχου. Γιατί αυτό δίνει τη δυνατότητα στον κόσμο της δουλειάς να προσανατολίσει την παραγωγή φαρμάκου για τις πραγματικές ανάγκες κάνοντας το φάρμακο κοινωνικό αγαθό και όχι εμπόρευμα, ώστε να έχουν πρόσβαση σε αυτό όλοι όσοι έχουν ανάγκη.

Τράπεζες

Το ίδιο και για τους πλειστηριασμούς. Ο μόνος τρόπος για να σώσουμε τα σπίτια από τα αρπακτικά των τραπεζών είναι η κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο ώστε οι κατασχές να γίνουν στους βιομήχανους με τα θαλασσοδάνεια και όχι στους άνεργους και φτωχούς εργάτες που δεν μπορούν να πληρώσουν τις δόσεις από τα υπερβολικά στεγαστικά δάνεια.

Το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα μπορεί να ενώσει εργατικές μάχες απέναντι στην επιδίωξη της κυβέρνησης να διχάσει την εργατική τάξη. Το είδαμε πρόσφατα με το νομοσχέδιο Γαβρόγλου για τους Βρεφονηπια-

κούς σταθμούς. Οι εργαζόμενοι στους δήμους και οι εκπαιδευτικοί έχουν να παλέψουν μαζί ενάντια στις απολύσεις, για μονιμοποιήσεις συμβασιούχων και προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και χρηματοδότηση των παιδικών σταθμών ώστε να μπορούν όλα τα παιδιά της εργατικής τάξης να έχουν πρόσβαση σ' αυτούς.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ με τη δράση της και το πρόγραμμα της παίζει ενεργό ρόλο μέσα στην αριστερά. Έχει καταφέρει να επηρεάσει τη στάση και τη πολιτική όλης της αριστεράς και πρέπει να συνεχίσει με μεγαλύτερη τόλμη και αυτοπεποίθηση προς την κατεύθυνση πρωτοβουλιών κοινής δράσης και συντροφικής συζήτησης με όλα τα κομμάτια της μαχόμενης αριστεράς. Μέσα από τη κοινή δράση και τη συντροφική πολιτική συζήτηση στην αριστερά για τις εναλλακτικές λύσεις, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπορεί να μετατοπίσει την ατζέντα αριστερότερα και να κερδίσει πλατιά κομμάτια της εργατικής τάξης και της νεολαίας στην προοπτική του αντικαπιταλισμού.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπορεί και πρέπει να είναι ταυτόχρονα και ενωτική και αντικαπιταλιστική. Ενωτική χωρίς εκπτώσεις στο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα αλλά και αντικαπιταλιστική χωρίς να είναι κλεισμένη στο μικρόκοσμο της «καθαρότητας» κόβοντας τους δεσμούς με τον κόσμο της αριστεράς. Στο σεχταρισμό της ηγεσίας του ΚΚΕ και στις παλινωδίες της ηγεσίας της ΛΑΕ δεν πρέπει να απαντάμε με σεχταρισμό αλλά ενισχύοντας την απεύθυνση για κοινή δράση πάνω σε όλα τα μέτωπα. Ξέ-

ρουμε ότι η βάση και του ΚΚΕ και της ΛΑΕ θέλουν το ίδιο πράγμα γιατί έτσι έρχονται οι νίκες. Το ίδιο ισχύει και για ένα κομμάτι κόσμου που επηρεάζεται ακόμα, λιγότερο ή περισσότερο, από τον ΣΥΡΙΖΑ αλλά δεν ταυτίζεται με τη δεξιά κατράκυλα του και στέκεται στο πλευρό των αγώνων ενάντια στα μνημόνια, στο πλευρό του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος.

Πρωτοβουλία

Όποτε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ κινήθηκε με αυτό τον τρόπο είχε αποτελέσματα. Πρόσφατα, η πρωτοβουλία της ενάντια στα εθνικιστικά συλλαλητήρια βοήθησε στον προσανατολισμό που θα έπρεπε να έχει όλη η αριστερά για το Μακεδονικό.

Οι συντρόφισσες και οι σύντροφοι του ΣΕΚ πιστεύουμε ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να διατηρήσει τον αντικαπιταλιστικό αλλά και τον μετωπικό χαρακτήρα της που αγκαλιάζει δυνάμεις, παλιές και νέες, με διαφορετικές προελεύσεις και διαφορετικές απόψεις. Έχουμε επίγνωση των δυσκολιών που αντιμετωπίζει αυτή η προσπάθεια. Είναι για όλους μας πρωτόγνωρο το καθήκον να προσπαθείς να συγκροτήσεις την αριστερή αντιπολίτευση και την αριστερή εναλλακτική απέναντι στην «πρώτη φορά αριστερά» στην κυβέρνηση και να ξεπεράσεις τα όρια του κοινοβουλευτικού δρόμου. Αλλά όσες δυσκολίες και αν έχει το εγχείρημα, άλλο τόσο έχει και τεράστια σημασία για την αριστερή εναλλακτική και γι' αυτό είναι βασική επιλογή μας, σύμφωνα και με τις αποφάσεις της Συνδιάσκεψης του ΣΕΚ, να βοηθήσουμε την ΑΝΤΑΡΣΥΑ να πάει προς και να βγει από την 4η Συνδιάσκεψη ενωμένη και καλύτερα εξοπλισμένη.

Ρόλο σ' αυτή τη προσπάθεια θα παίξει η περαιτέρω δημοκρατική συγκρότηση της. Σε μία πρωτόγνωρη περίοδο, που όλοι συμφωνούμε ότι έχει δυσκολίες αλλά και φοβερές δυνατότητες για την αντικαπιταλιστική αριστερά, το Οργανωτικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να διευκολύνει συχνές και απλές διαδικασίες που να βοηθάνε τη συμμετοχή και τη συντροφική συζήτηση των μελών και των επαφών της, την υλοποίηση κεντρικών και τοπικών πρωτοβουλιών με συνεχή προσπάθεια μεγάλωματος και βέβαια με σεβασμό και αναλογική εκπροσώπηση, σε όλα τα όργανα του μετώπου, όλων των απόψεων στο εσωτερικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Γι' αυτό και η καθιέρωση της απλής αναλογικής στην εσωτερική ζωή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι μία αναγκαία τομή στη λειτουργία της.

Γιώργος Ράγκος,
μέλος ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

100 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΣΕΚΕ Πηγή έμπνευσης

ΒΟΛΟΣ

Την Παρασκευή 2 Μάρτη το ΣΕΚ στο Βόλο οργάνωσε την συζήτηση για τα εκατό χρόνια από το ΣΕΚΕ με ομιλητή τον Π. Κωνσταντίνου δημοτικό σύμβουλο με την Ανταρσία στις γειτονιές τις Αθήνας. Την εκδήλωση παρακολούθησαν άτομα απ' όλες τις ηλικίες.

Η συζήτηση για το ΣΕΚΕ σήμερα είναι πολύτιμη. Αρχικά γιατί η περίοδος εκείνη και ειδικά για το εργατικό κίνημα στην Ελλάδα είναι σβησμένη. Αλλά κυρίως γιατί είναι μια συζήτηση που απαντά στην ερώτηση του τί οργάνωση χρειαζόμαστε σήμερα για να παλέψουμε τα μνημόνια, τον ρατσισμό, τους φασίστες και τις απειλές πολέμων γύρω μας.

Στην κουβέντα που έγινε αμέσως μετά μπήκαν τα ερωτήματα τί έφταιξε και δεν κερδίσαμε το '36, τι χρειάζεται να κάνουμε σήμερα; Αυτή την έμπνευση έδωσε το ΣΕΚΕ εκείνη την περίοδο και αυτή την οργάνωση, και ακόμα δυνατότερη, χτίζουμε σήμερα στο ΣΕΚ. Απ' αυτή την άποψη, μετά τη συζήτηση οργανώθηκαν δύο νέα μέλη στον πυρήνα μας, ένας μαθητής και ένας φοιτητής.

Γιάννης Σουμπάσης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 4 Μάρτη, στο Εργατικό Κέντρο Ηρακλείου, η εκδήλωση για την επέτειο των 100 χρόνων από τη ίδρυση του ΣΕΚΕ, που οργάνωσαν οι τοπικοί πυρήνες του ΣΕΚ. Εισηγητής ήταν ο Κώστας Βλασσόπουλος, πανεπιστημιακός από το Ρέθυμνο.

Η εισήγησή επικεντρώθηκε στις συνθήκες που επικρατούσαν εκείνη την περίοδο στο εργατικό κίνημα στην Ελλάδα, αλλά και στις διεθνείς συνθήκες με κύριους σταθμούς τη ρώσικη επανάσταση του 1917, τη γερμανική επανάσταση τις μέρες του ιδρυτικού συνεδρίου του ΣΕΚΕ, στη σύνδεση ΣΕΚΕ-ΓΣΕΕ, στη διεθνιστική δράση των μελών του ΣΕΚΕ, είτε στο μικρασιατικό μέτωπο, είτε στην περίπτωση του Μακεδονικού, αλλά και ενιαιομετωπική δράση του ΣΕΚΕ και της ΓΣΕΕ με κομμάτια όπως οι τραπεζοϋπάλληλοι.

Στη συνέχεια έγιναν ερωτήσεις σχετικά με τη σύνδεση ΣΕΚΕ-ΓΣΕΕ, για τη μετατροπή του ΣΕΚΕ σε ΚΚΕ και το πέρασμα στην τρίτη Διεθνή, αλλά και για τους Αρχαιομαρξιστές. Στις τοποθετήσεις κυρίαρχα ζητήματα ήταν ο διεθνισμός σήμερα, με αφορμή και το Μακεδονικό και η απάντηση που θα δώσουμε στις 17 Μάρτη, η μάχη των ιδεών τότε και σήμερα, αλλά και η ποσοτική και ποιοτική αλλαγή στην εργατική τάξη.

Γιάννης Βαλαής

ΑΝΤΑΡΣΥΑ ΒΟΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ Για την Υγεία

Με συμμετοχή που ξεπερνούσε τα 40 άτομα η Τ.Ε. Βόρειας Αττικής της ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. διοργάνωσε, το Σάββατο 3 Μάρτη, εκδήλωση στο δημαρχείο της Άνοιξης με θέμα την υγεία και το φάρμακο ως κοινωνικά αγαθά και όχι ως εμπορεύματα, με αφορμή το σκάνδαλο Novartis.

Την εκδήλωση άνοιξαν ο σ. **Γιώργος Τσιρώνης**, γιατρός στο Αλεξάνδρα και μέλος της Τ.Ε. και στη συνέχεια το λόγο πήρε ο βασικός ομιλητής σ. **Πάνος Παπανικολάου**, Γραμματέας της ΟΕΝ-ΓΕ. Τονίστηκαν η κατάσταση διάλυσης

που φέρνουν οι περικοπές στη δημόσια υγεία, η διαπλοκή του ιδιωτικού κεφαλαίου με την πολιτική ηγεσία και τις διοικήσεις των νοσοκομείων και των μεγαλογιατρών για τις προμήθειες στην υγεία και τέλος η απάντηση που θα πρέπει να έχει η αντικαπιταλιστική αριστερά και δεν είναι άλλη από την κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο των φαρμακοβιομηχανιών και των υπηρεσιών υγείας για να είναι η υγεία και το φάρμακο προσιτά σε όλους-ες.

Γ.Ρ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Πάνω από τριάντα άτομα παρακολούθησαν το Σάββατο που μας πέρασε την εκδήλωση του ΣΕΚ στη Θεσσαλονίκη για τα 100 χρόνια από την ίδρυση του ΣΕΚΕ, στο νέο και πολύ φιλόξενο χώρο πολιτισμού του περιοδικού ΕΝΕΚΕΝ.

Τη συζήτηση άνοιξε ο εκδότης του περιοδικού **Γιώργος Γιαννόπουλος**, ο οποίος στάθηκε στην επικαιρότητα των ιδεών του μαρξισμού που φέρουν την προοπτική της κοινωνικής απελευθέρωσης, 170 χρόνια από την πρώτη έκδοση του Κομμουνιστικού Μανιφέστου, το οποίο όπως σημείωσε εκδόθηκε για πρώτη φορά ολοκληρωμένο στα ελληνικά από το Τμήμα Νεολαίων του ΣΕΚΕ. Έδωσε εικόνες από την κατάσταση στην πόλη 100 χρόνια πριν, όταν ιδρυόταν το ΣΕΚΕ και είχε μόλις ιδρυθεί το ΕΚΘ.

Στη συνέχεια, ο **Λεάνδρος Μπόλαρης** έβαλε το ιστορικό πλαίσιο μέσα στο οποίο γεννήθηκε το ΣΕ-

ΚΕ και τόνισε τον επαναστατικό του χαρακτήρα και την παρέμβασή του στις εργατικές μάχες και το αντιπολεμικό κίνημα, που δημιούργησε έναν διακριτό πόλο στα πολιτικά πράγματα της εποχής. Στην πλούσια συζήτηση που ακολούθησε, έγιναν οι συνδέσεις με τη σημερινή συγκυρία στην οποία οι οικονομικές μάχες ενάντια στα μνημόνια συνδυάζονται με τις πολιτικές μάχες ενάντια στο ρατσισμό, τον εθνικισμό και την απειλή του φασισμού, την ίδια στιγμή που οι πολιτικές του ρεφορμισμού χρεοκοπούν στα μάτια χιλιάδων αγωνιστών.

Σε αυτές τις συνθήκες η ύπαρξη του ΣΕΚ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αποτελούν σημαντικές κατακτήσεις που βοηθούν τους αγώνες και στα κρίσιμα σταυροδρόμια ανοίγουν με καλύτερους όρους την επαναστατική προοπτική.

Ευκλείδης Μακρόγλου

Εκδηλώσεις 100 χρόνια από την ίδρυση του ΣΕΚΕ

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/3, Θέατρο Βλνσίδη

Ομιλητής: Κώστας Βλασσόπουλος, πανεπιστημιακός

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/3, Συνεδριακό Κέντρο της Περιφέρειας, στοά Σαρκά, Α' κτίριο, Β' ορ., 7.30μμ

Ομιλητής: Κώστας Πίττας, Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 8/3

ΕΒΕ, Αράνη 21, πλ. Όλγας, 7μμ

Ομιλητής:

Γιάννης Σηφακάκης, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Κοινή ανακοίνωση για το Μακεδονικό

Κοινή ανακοίνωση εξέδωσαν για το Μακεδονικό μια σειρά από κόμματα, οργανώσεις και συλλογικότητες της Θεσσαλονίκης. Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα:

«Ο λαός αυτός έχει και σήμερα το δικαίωμα του εθνικού αυτοπροσδιορισμού, το δικαίωμα να χρησιμοποιεί κι αυτός το όνομα της Μακεδονίας. Αυτό το δικαίωμα εμείς στην αριστερά θα το υπερασπιστούμε με όποιο κόστος, όπως κάνουμε πάντα: στην Παλαιστίνη, το Κουρδιστάν ή την Καταλονία. Η χρήση του ονόματος δεν αποτέλεσε ποτέ μέχρι τώρα και δεν πρέπει να ιδωθεί και σήμερα ως απειλή για καμία γειτονική χώρα...»

Το ελληνικό κράτος είναι επίσης ο ισχυρός παίχτης της περιοχής, αυτό συμμετέχει στους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς του ΝΑΤΟ και της Ε.Ε., αυτό διαθέτει τον ισχυρότερο στρατό, αυτή συμμετέχει σε ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, ακόμα και εντός των γειτονικών χωρών...

Υποστηρίζουμε ότι ο ελληνικός εθνικισμός αποτελεί κίνδυνο για τον ίδιο τον ελληνικό λαό. Γιατί μας καλεί, μπροστά σε έναν φανταστικό εξωτερικό εχθρό, να συνταχθούμε στο ίδιο στρατόπεδο με τους πραγματικούς εχθρούς των εργαζομένων: τα κόμματα του «ΝΑΙ», το ΝΑΤΟ και την Ε.Ε., το κεφάλαιο

και το στρατό...

Ο εθνικισμός αποπροσανατολίζει τους εργαζόμενους από τις πραγματικές μάχες που έχουν να δώσουν μέσα στην ίδια τους τη χώρα, για δουλειά και αξιοπρέπεια. Γι' αυτό και παραμένει αντικειμενικά χρήσιμος για κάθε κυβέρνηση που υπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου, όπως η σημερινή -η οποία άλλωστε συμεριζεται και ανατροφοδοτεί τις «εθνικές» θέσεις. Μια κυβέρνηση που έχει ιστορικές ευθύνες για την απογοήτευση που έσπειρε στο λαό, προσφέροντας το γόνιμο έδαφος για την ανάπτυξη του ακροδεξιού εθνικισμού...»

Την ανακοίνωση υπογράφουν οι: **Αντιρατσιστική Πρωτοβουλία Θεσσαλονίκης, Αριστερή Αντικαπιταλιστική Συσπείρωση, Αριστερή Ριζοσπαστική Κίνηση, Αριστερή Συσπείρωση, Διεθνιστική Εργατική Αριστερά, Δίκτυο για τα Πολιτικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, Δικτύωση Ριζοσπαστικής Αριστεράς, Νέο Αριστερό Ρεύμα για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση, Ξεκίνημα, Οργάνωση Νεολαίας Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ανασύνθεση, Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα.**

Στην κατεύθυνση του δημόσιου ανοίγματος αυτής της συζήτησης θα ακολουθήσει ανοιχτή εκδήλωση στη Θεσσαλονίκη στις 16 Μάρτη.

Η Μνήμη της Επανάστασης μέσα από την Τέχνη

Η έκθεση με τίτλο «Η Μνήμη της Επανάστασης – Σύγχρονοι Έλληνες εικαστικοί» άνοιξε τις πύλες της στα μέσα του Φλεβάρη στην αίθουσα Ν. Κεσσανλής στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών.

Ο Γιάννης Μπόλης ιστορικός τέχνης, επιμελητής του ΚΜΣΤ και της έκθεσης «Η Μνήμη της Επανάστασης – Σύγχρονοι Έλληνες εικαστικοί» μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη και τον Κυριάκο Μπάνο.

Μεταφέρατε την περσινή έκθεση του ΚΜΣΤ στην Αθήνα. Θέχετε να μας πείτε κάποια πράγματα για τη διευρυμένη εκδοχή της μεγάλης αυτής εικαστικής παραγωγής;

Πρόκειται για μια έκθεση που έγινε για να τιμήσει την επέτειο των 100 χρόνων. Πάρα πολλές τέτοιες εκθέσεις έγιναν σε όλο τον κόσμο από το Σικάγο και την Πετρούπολη, μέχρι το Λονδίνο και τη Γενεύη.

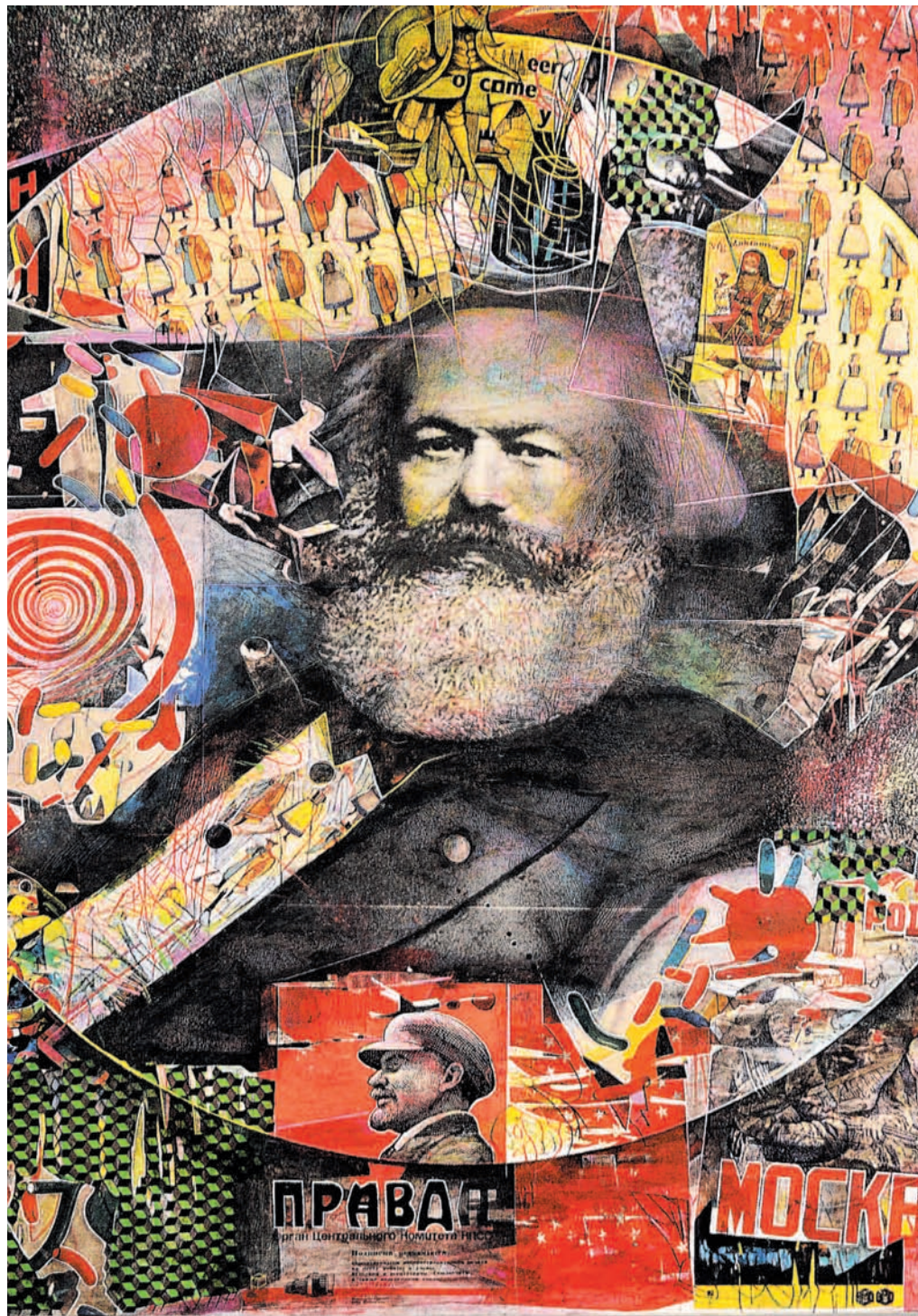
Το ΚΜΣΤ έχει στην κατοχή του τη διεθνούς φήμης συλλογή Κωστάκη, μια από τις σημαντικότερες συλλογές έργων Ρωσικής Πρωτοπορίας εκτός Ρωσίας. Είναι έργα που δείχνουν τους αισθητικούς πειραματισμούς των καλλιτεχνών από το 1915, αλλά κυρίως μετά το 1917 και την δεκαετία του 1920, και την εμπλοκή αυτών των καλλιτεχνών με τη νέα πραγματικότητα που διαμορφώνεται στη Ρωσία μετά το 1917.

Επιλέξαμε κάποια έργα που έχουν να κάνουν με την προπαγάνδα. Μακέτες σκηνικών από θεατρικές παραστάσεις με επαναστατικό περιεχόμενο, σχέδια του Γκούσταβ Κλούτσις από το 1922 με προτάσεις για περίπτερα προπαγάνδας, έργα με τους τυπογραφικούς πειραματισμούς του Λισίτσκι. Θέλαμε να δείξουμε πώς αυτοί οι καλλιτέχνες θέτουν τον εαυτό τους στην υπηρεσία της επανάστασης, πιστεύοντας ότι θα αλλάξουν τον κόσμο, παλεύοντας ταυτόχρονα για τη δική τους αλλαγή στον τομέα της τέχνης.

Και αυτά τα έργα σκεφτήκαμε να τα φέρουμε σε διάλογο με έργα σύγχρονων ελλήνων καλλιτεχνών που μιλάνε για την επανάσταση. Πολλά από τα έργα προϋπήρχαν, κάποια άλλα δημιουργήθηκαν με αφορμή την έκθεση. Υπάρχουν καλλιτέχνες που στο έργο τους χρησιμοποιούν τις εικόνες, τα σύμβολα, τα μηνύματα της Οκτωβριανής Επανάστασης. Άλλα έργα εμπνέονται με διάφορους τρόπους από τους αισθητικούς πειραματισμούς των καλλιτεχνών της Ρωσικής Πρωτοπορίας. Κάποια άλλα μιλάνε για την πορεία της επανάστασης μέσα στο χρόνο.

Ένα τρίτο μέρος της έκθεσης στην Θεσσαλονίκη είναι από την συλλογή του Βασίλη Κωνσταντίνου. Πρόκειται για συλλέκτη από την Θεσσαλονίκη που συγκέντρωνε όλα αυτά τα καθημερινά αντικείμενα, αναπαραγωγές έργων, λιθογραφίες, χαρακτικά, μικρά αντικείμενα, αγαλματάκια. Ένα δείγμα για το πώς η επανάσταση και οι ηγέτες της έμπαιναν στην καθημερινότητα των ανθρώπων στις χώρες του ανατολικού μπλοκ μέχρι την πτώση του τείχους του Βερολίνου.

Στην ΑΣΚΤ στην Αθήνα μπήκαμε στη διαδικασία να διευρύνουμε την έκθεση. Από 31 εικαστικούς στη Θεσσαλονίκη φτάσαμε να συμ-

Έργο του Κωνσταντίνου Πάτσιου

περιλάβουμε 70 στην Αθήνα. Παράλληλα κάναμε αναπαραγωγές έργων και φωτογραφιών της συλλογής Κωστάκη, ενώ μεταφέραμε και κάποια αντικείμενα, κυρίως πίνακες και χαρακτικά, από τη συλλογή του Β. Κωνσταντίνου. Προφανώς πλέον δεν είναι τα 100 χρόνια, αλλά είναι η συνολικότερη μνήμη της επανάστασης.

Ένας αιώνας μετά την Οκτωβριανή πώς αναλαμβάνεται ο σύγχρονος καλλιτέχνης την πολιτική και κοινωνική σημασία της τέχνης από τότε μέχρι σήμερα;

Η Οκτωβριανή Επανάσταση είναι ένα από τα γεγονότα που συγκλόνισαν τον 20ο αιώνα. Ένα ιστορικό γεγονός που ουσιαστικά άλλαξε την εικόνα ολόκληρου του αιώνα και έβαλε τις βάσεις για την πραγματικότητα που ζούμε σήμερα. 101 χρόνια μετά υπάρχει όλη αυτή η χρονική απόσταση. Όμως στην έκθεση δεν καλούμαστε να πάρουμε το ρόλο του ιστορικού. Στα έργα υπάρχουν αντικρουόμενες προσεγγί-

σεις και εκτιμήσεις για την Οκτωβριανή Επανάσταση και την εξέλιξή της.

Πιο πολύ θα λέγαμε πως είναι μια προσπάθεια να καταλάβουμε πώς ένας σύγχρονος εικαστικός βλέπει τα μηνύματα της επανάστασης. Ο κάθε καλλιτέχνης δημιουργεί μια εικόνα. Η κάθε μεμονωμένη εικόνα συγκλίνει σε μια γενικότερη αφήγηση για το πώς αντιλαμβανόμαστε την Οκτωβριανή Επανάσταση.

Φυσικά πρέπει να πούμε ότι πολλοί καλλιτέχνες μιλάνε σε σχέση με τα βιώματα και τις περιπέτειες της Αριστεράς στην Ελλάδα. Τις ελπίδες, τις προσδοκίες, τις διαψεύσεις. Ουσιαστικά δεν μιλάνε για την ιστορία σαν επιστήμη, αλλά για την επανάσταση σαν ένα θέατρο που θέλει να θέσει τα κρίσιμα ζητήματα που έθεσε και η Οκτωβριανή Επανάσταση πριν 100 χρόνια. Και αυτό από μόνο του είναι πολύ σημαντικό γιατί είμαστε σε μια μεταβατική εποχή όπου ο παλιός κόσμος έχει τελειώσει. Είμαστε σε μια

αναμονή που περιμένουμε το καινούριο αλλά δεν ξέρουμε ποιο είναι αυτό.

Γενικότερα όσοι συμμετέχουν στην έκθεση είναι καλλιτέχνες που ένα μεγάλο μέρος του προβληματισμού τους έγκειται ακριβώς σε αυτή την κοινωνική και πολιτική διάσταση της τέχνης. Και αυτό είναι πάρα πολύ κρίσιμο γιατί ακριβώς ζούμε σε μια εποχή κρίσης, μια εποχή ανατροπών, μια εποχή που όλα αλλάζουν. Οπότε η τέχνη έρχεται να ψηλαφίσει τα νέα δεδομένα. Η τέχνη δεν μπορεί να αλλάξει τον κόσμο, αλλά μπορεί να πιάσει έναν ευρύτερο προβληματισμό. Και το βλέπεις αυτό και στην έκθεση αλλά και συνολικότερα στην εικαστική δημιουργία. Οι καλλιτέχνες, άλλος περισσότερο άλλος λιγότερο, έχουν τον κοινωνικό προβληματισμό μέσα στο έργο τους. Η τέχνη δεν είναι μόνο μια αισθητική απόλαυση, δεν είναι μόνο οι αισθητικές αξίες, είναι και οι ιδέες και η προσπάθεια να γίνουν κατανοητοί όλοι αυτοί οι προβληματισμοί.

Πολλοί καλλιτέχνες ψάχνοντας νέες μορφές δείχνουν να αποστασιοποιούνται από τα σύμβολα και τις ιδέες της Οκτωβριανής Επανάστασης. Ποια είναι η συνολικότερη εννοιολογική ταυτότητα της έκθεσης και ποια η αποδοχή της από το κοινό;

Τα σύμβολα πολλές φορές χάνουν τη δυναμική τους. Γίνονται ποπ εικόνες, μεταλλάσσονται. Πώς ένα σύμβολο μπορεί να χάσει όλα αυτά τα μεγάλα νοήματα που μπορεί να εμπεριέχει, και να μετατραπεί απλά σε μια εικόνα που να είναι οικεία σε ένα κοινό χωρίς αυτό να καταλαβαίνει πλέον την σημασία της; Νομίζω ότι οι καλλιτέχνες σχολιάζουν αυτή τη μετάλλαξη. Πώς γίνεται ένα σύμβολο να παραμένει σημαντικό στοιχείο του λαϊκού πολιτισμού και της κουλτούρας σε πλατιά κοινωνικά στρώματα χωρίς όμως να έχει πλέον αυτή τη δυναμική.

Στην έκθεση αναμετρούμαστε με τις ίδιες τις έννοιες της επανάστασης, της αλλαγής της κοινωνίας, της ουτοπίας, αλλά και της διάψευσης ή της ακύρωσης των προσδοκιών που γέννησε η επανάσταση. Πώς προσδιορίζεται η επαναστατική ιδεολογία, πώς μένουμε σταθεροί και πιστοί σε κάποιες ιδέες της επανάστασης παρόλο που αυτή κατέληξε με τον τρόπο που κατέληξε. Προσπαθούμε να επαναφέρουμε την πίστη σε κάποια ιδανικά και ιδέες οι οποίες πιστεύω πως είναι ακόμα ζωντανές και είναι κρίσιμες και ζωτικές για όλο αυτό που ζούμε και σήμερα.

Πιστεύω πως ο πραγματικός καλλιτέχνης έχει τη δυνατότητα να αναστοχάζεται, να επικοινωνεί και να περνάει τα μηνύματά του. Το θέμα είναι σε ποιο κοινό, και πώς το κοινό έρχεται κοντά σε όλα αυτά που θέλει να δώσει η τέχνη.

Η πραγματικότητα όπως την αναγνωρίσαμε και πέρα στην Θεσσαλονίκη και φέτος στην Αθήνα είναι πολύ θετική. Υπάρχει μεγάλη αποδοχή. Ο κόσμος έχει ανάγκη από τέτοιες εκθέσεις γιατί βλέπει κάτι πιο συνολικό. Ο καθένας μπορεί να τοποθετήσει και τη δική του παράμετρο και ερμηνεία, να αναγνώσει το δικό του βίωμα. Κάποιος μπορεί να καταλάβει λιγότερο ή περισσότερο κάποιο έργο αλλά γενικότερα εισέρχεται μέσα σε ένα περιβάλλον που επιβάλλει τον προβληματισμό πάνω σε όλα αυτά τα ζητήματα.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

TETARTH 7/3 Πνευματικό Κέντρο (Ανακρέ-
οντος 60) 7.30μμ
Αγώνες για τη γυναικεία απελευθέρωση
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

TETARTH 7/3 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
**17 Μάρτη, διεθνής αντιφασιστικός ξεση-
κωμός**
Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

TETARTH 7/3 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλητής: Παναγιώτης Παπαπαναγιώτου

ΒΥΡΩΝΑΣ

TETARTH 7/3 καφέ Η Μικρή Πλατεία
7.30μμ
**17 Μάρτη, διεθνής αντιφασιστικός ξεση-
κωμός**
Ομιλητής: Γιώργος Παπαγγελής

ΜΑΡΟΥΣΙ

● TETARTH 7/3 καφέ Βαβέλ 7μμ
**8 Μάρτη, η μάχη ενάντια στην καταπίεση
των γυναικών**
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
● TETARTH 14/3 καφέ Βαβέλ 8μμ
**Novartis, κρατικοποίηση στο φάρμακο και
στην υγεία**
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

● TETARTH 7/3 Goody’s 7μμ
**Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπροστά στην 4η συνδιά-
σκεψη**
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κυρίλλου
● TETARTH 14/3 Goody’s 8μμ
**8 Μάρτη, η μάχη ενάντια στην καταπίεση
των γυναικών**
Ομιλήτρια: Βασίλεια Χαρλαύτη

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

● TETARTH 7/3 EPT-OPEN 8μμ
**8 Μάρτη, η μάχη ενάντια στην καταπίεση
των γυναικών**
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
● TETARTH 14/3 EPT-OPEN 8μμ
Ο εργατικός έλεγχος
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου

ΙΛΙΟΝ

TETARTH 7/3 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
**Novartis, κρατικοποίηση στο φάρμακο και
στην υγεία**
Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

TETARTH 7/3 Μεγάλου Αλεξάνδρου
7.30μμ
**Novartis, κρατικοποίηση στο φάρμακο και
στην υγεία**
Ομιλητής: Βαγγέλης Παπαδόγιαννης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

TETARTH 7/3 στέκι Αριστερής Κίνησης
7μμ
**8 Μάρτη, η πάλη για την απελευθέρωση
των γυναικών**
Ομιλήτρια: Λίτσα Στυλιανοπούλου

ΑΙΓΑΛΕΟ

TETARTH 7/3 καφέ «18 γραμμάρια» 7μμ
Πώς οργανώνουμε τις 17 Μάρτη
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΑΝΘ ΛΙΟΣΙΑ-ΜΕΝΙΔΙ

TETARTH 7/3 πλατεία Αγ.Νικολάου 7μμ
Πώς οργανώνουμε τις 17 Μάρτη
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΞΕΑΡΧΕΙΑ

TETARTH 7/3 καφέ Αλντεμπαράν 8μμ
**170 χρόνια από το Κομμουνιστικό Μανιφέ-
στο**
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγγόπουλος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ-ΓΚΥΖΗ

TETARTH 7/3 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ 7.30μμ
**17 Μάρτη, διεθνής αντιφασιστικός ξεση-
κωμός**
Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ (ΒΟΡΕΟ)

● TETARTH 7/3 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
**Novartis, κρατικοποίηση στο φάρμακο και
στην υγεία**
Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής
● TETARTH 14/3 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Οι ιταλικές εκλογές
Ομιλητής: Κωνσταντίνος Δανακτής

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ (ΝΟΤΙΟ)

● TETARTH 7/3 Καφέ Πολύκεντρο 8μμ
**17 Μάρτη, διεθνής αντιφασιστικός ξεση-
κωμός**
Ομιλητής: Λεωνίδας Μαρουλάσοβ

ΒΟΛΟΣ

TETARTH 7/3 Θόλος 7μμ
**Ελληνοτουρκικά – επικίνδυνοι ανταγωνι-
σμοί**
Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

TETARTH 7/3 καφέ Ποέτα 7μμ
**Οι θέσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ προς την 4η
συνδιάσκεψη**
Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης

ΤΟΥΜΠΑ

TETARTH 7/3 καφέ Άνεμος 7μμ
**Οι θέσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ προς την 4η
συνδιάσκεψη**
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

TETARTH 7/3 καφέ Γιώτης 8.30μμ
**Οι θέσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ προς την 4η
συνδιάσκεψη**
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΚΑΜΑΡΑ

TETARTH 7/3 Φ/Σ 7μμ
**Οι θέσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ προς την 4η
συνδιάσκεψη**
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

TETARTH 7/3 καφέ Καλαμαριά
**Οι θέσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ προς την 4η
συνδιάσκεψη**
Ομιλήτρια: Αναστασία Παναγιώτου

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

TETARTH 7/3 καφέ Κρίκος 6.30μμ
**8 Μάρτη – Η πάλη ενάντια στην καταπίεση
των γυναικών**
Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

TETARTH 7/3 καφέ Λούπα (Ερεχθείου 12)
8μμ
**8 Μάρτη – Η πάλη ενάντια στην καταπίεση
των γυναικών**
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

TETARTH 7/3 καφέ 1968 (στοά Θησέως
και Χαροκόπου) 7.30μμ
**Απελευθέρωση των γυναικών και αντικαπι-
ταλιστική ανατροπή**
Ομιλήτρια: Ιλρίντα Μουσαράϊ

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ-ΚΟΛΩΝΟΣ

TETARTH 7/3 καφέ Τρίπορτο 7μμ
**Όλοι στους δρόμους στις 17 Μάρτη – αν-
τιρατσιστικός αντιφασιστικός ξεσηκωμός**

Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 8/3 ΦΕΠΑ 7.30μμ
**100 χρόνια από τη συμφωνία το Μπρεστ-
Λιτόφσκ – Πώς άνοιξε το δρόμο για τη
γερμανική επανάσταση**
Ομιλητής: Αντέμ Χουσεϊνκο

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 8/3 κυλικείο πολιτιστικού κέν-
τρου «Χρ. Τσακίρης» 7.30μμ
**Οι θέσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ προς την 4η
συνδιάσκεψη**
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 8/3 καφέ Βυζάντιο 8μμ
Γυναίκες ενάντια στον καπιταλισμό
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

● TETARTH 14/3 Πολύκεντρο 8μμ
Η Γ’ Διεθνής και τα Βαλκάνια
Ομιλήτρια: Ντίνα Πετράκη
● ΠΕΜΠΤΗ 22/3 Πολύκεντρο 8μμ
**8 Μάρτη, η μάχη ενάντια στην καταπίεση
των γυναικών**
Ομιλήτρια: Μαρία Ντάσιου

ΠΕΡΘΙΑΣ

TETARTH 14/3 καφέ Ντι Καπιτάνο 6.30μμ
**8 Μάρτη, η μάχη ενάντια στην καταπίεση
των γυναικών**
Ομιλήτρια: Ξένη Κεσίνη

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 15/3 δημαρχείο 7μμ
**8 Μάρτη, η μάχη ενάντια στην καταπίεση
των γυναικών**
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 15/3 στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ
**8 Μάρτη, η μάχη ενάντια στην καταπίεση
των γυναικών**
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΒΡΗΛΗΣΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 15/3 καφέ Σεβάχ 7μμ
**Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο για το σο-
σιαλισμό;**
Ομιλήτρια: Μαρία Φώσκολου

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16/3 καφέ Σκαντζόχοιρος 8μμ
**8 Μάρτη, η μάχη ενάντια στην καταπίεση
των γυναικών**
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/3

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΕΜΠΤΗ 8/3

ΗΣΑΠ Ν. Ιωνίας 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9/3

ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Ιν 7μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Μνημείο Παύλου Φύσσα 6.30μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Σταθμός Φιξ 6μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου και Μαρτίου
6.30μμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ Πεζόδρομος Κομνηνών 6.30μμ
ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 10/3

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Πανόρμου 11πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλασιού 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ Κυψέλης και πλατεία Κανάρη 11πμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 12μες
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Πλαταιών 12μ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ πλατεία Κύπρου 12μες
ΘΗΣΕΙΟ Νηλέως Μαρκετ Ιν 12μες
ΠΕΙΡΑΙΑΣ πλατεία Σωτήρος 11.30πμ
ΝΙΚΑΙΑ πλατεία Ελευθερίας 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11.30πμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Έβερεστ, κεντρική πλατεία
11.30πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ πλατεία Βαρνάβα 11πμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 12μες
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος “Κελάρι” 12μες
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ “Τζάντε” 11.30πμ
ΜΕΝΙΔΙ πλατεία Αγ. Βλάση 12μες
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 12μες
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 12μες
ΒΡΗΛΗΣΣΙΑ πλατεία Ανάληψης 12μες
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 12μες
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 12μες
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμαντά 12μες
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ 12μες
ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ πεζόδρομος Δεκελείας
12μες

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟΥΜΠΑ πλατεία Αγ. Θεράποντα 11.30πμ
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ Αγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΚΑΜΑΡΑ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 11.30πμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Αμπελοκήπων 11.30πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Πεζόδρομος Μιχαήλ Αγγέλου
12μες

ΠΑΤΡΑ Κολοκοτρώνη και Ρήγα Φεραίου
10.30πμ

ΒΟΛΟΣ πλατεία Αγ. Νικολάου 11πμ

ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 11πμ

ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 11πμ

ΗΡΑΚΛΕΟ Λιοντάρια 11πμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 12/3

ΗΣΑΠ Καλλιθέας 7.30πμ

εργατική αλληλεγγυή

**Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ**

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης,
Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη
δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο
μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία
απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο
σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μό-
νο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα
χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνι-
κού πλούτου και προγραμματίσουν την
παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις
ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις.
Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δρ-

ση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος
προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο
στράτός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο
το αστικό κράτος λειτουργεί για να προ-
στατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας
τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δι-
κό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση
δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώ-
πων απ’ τους χώρους δουλειάς και στην
εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή
"σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι
ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλι-
στική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του
1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομό-
νωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την
επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας
και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν

κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενό-
τητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χω-
ρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρη-
σκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προ-
τίμησης. Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθε-
ρωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην
ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που
θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό
είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε
διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη
Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάο-
λο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού,
ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που
απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.
Απέναντι στην αντιπουρική πολεμοκαπη-
λεία της “δικής μας” άρχουσας τάξης
υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και
Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.
Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μει-

ονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και
στα μέτρα αστυνόμευσης των μετανα-
στών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώ-
σει τον εαυτό της και όλους τους καταπιε-
σμένους μέσα από τη δική της δράση. Για
να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης
σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να ορ-
γανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά
τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστι-
κό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπο-
ρεί να πείθει τους εργάτες για την επανα-
στατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους
μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κά-
θε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης,
απ’ όπου και αν προέρχεται.

Στο δρόμο για τις 17Μ Μέρες Δράσης και εκδηλώσεις

Στις γειτονιές

Εκδηλώσεις

Ανω Πατίσια
Τετάρτη 7/3, 6.30μμ,
Συνεργατικό καφενείο «Περιμπανού»
Προβολή της ταινίας «Πλατεία Αμερικής», προλογί-
ζουν ο σκηνοθέτης της ταινίας **Γιάννης Σακαρίδης** και ο **Γιώργος Πίττας** από την ΚΕΕΡΦΑ Πατήσια-Γαλάτσι-
Κυψέλη. Συνδιοργάνωση ΚΕΕΡΦΑ Κυψέλη-Πατήσια-
Γαλάτσι και Συνεργατικό καφενείο «Περιμπανού»

Πειραιάς
Τετάρτη 7/3, 7μμ, Αίθουσα εκδηλώσεων εργαζόμε-
νων ΗΣΑΠ(Σταθμός ΗΣΑΠ Πειραια, πλατεία Οδησσού)
**Εκδήλωση «Στο δρόμο για τις 17 Μάρτη – η μάχη
ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες»**, συνδιορ-
γάνωση ΚΕΕΡΦΑ Πειραιά και Παμπειραιϊκή Πρωτοβου-
λία για τους Πρόσφυγες, Αλληλεγγύη Πειραιά.
Ομιλητές: **Σωτήρης Αλεξόπουλος**, Παμπειραιϊκή Πρω-
τοβουλία, **Κατερίνα Θωίδου**, ΚΕΕΡΦΑ, δημοτική σύμ-
βουλος Νίκαιας με την Ανταρσία στην Κοκκινιά,
Τάκης Ζώτος, δικηγόρος της πολιτικής αγωγής στη
δίκη της Χρυσής Αυγής, **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος
Πακιστανικής Κοινότητας «η Ενότητα».

Ν. Ιωνία
Παρασκευή 9/3, 7μμ
Ιωνικός Σύνδεσμος (πλατεία Σημηριώτη, Ν. Ιωνία)
**Εκδήλωση «74 χρόνια από το Μπλόκο της Καλογρέ-
ζας - 3 χρόνια δίκη της Χρυσής Αυγής. Η μάχη ενάν-
τια στους νεοναζί και η παγκόσμια μέρα δράσης 17
Μάρτη»**.
Ομιλητές: **Μενέλαος Χαραλαμπίδης**, ιστορικός, **Στέ-
λιος Μιχαηλίδης**, ΚΕΕΡΦΑ, **Κώστας Παπαδάκης**, δικη-
γόρος της πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χρυσής
Αυγής.
Προβολή της ταινίας «Πλατεία Αμερικής» προλογίζει
ο σκηνοθέτης της ταινίας **Γιάννης Σακαρίδης**.

Κοθωνός-Κεραμεικός
Πέμπτη 15/3, 8μμ Ορίζοντας Γεγονότων (Κεραμεικού
88)
**Πάρτυ με τους Αφολάνιο bros (Mc Yinka+Dusk), Τα
πνευστά του Μεταξουργείου**
**Εικαστική Έκθεση με έργα των Τζίμη Ευθυμίου, Στέ-
λιου Γιαννούλη, Νίκου Κουράκη.**

Συγκεντρώσεις – Πικετοφορίες

Σάββατο 10/3
Περιστερί, πεζόδρομος, μνημείο Εθνικής αντίστασης,
12μες

Στους εργατικούς χώρους

ΕΡΤ
Τετάρτη 7/3, 1μμ.
Γραφεία ΠΟΣΠΕΡΤ
Ομιλητές: **Δημήτρης Ζώτος**, δικηγόρος πολιτι-
κής αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής,
Γ.Μπασκάκης, δημοσιογράφος

Ερυθρός
Τετάρτη 7/3, 1.30μμ., Αμφιθέατρο
Λεωνίδας Κοντουδάκης, μάρτυρας στη δολο-
φονία του Γρηγόρη Λαμπράκη
Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ
Αλέξανδρος Μαρτζούκος, ηθοποιός

ΕΥΔΑΠ
Πέμπτη 8/3, Γαλάτσι, 10.30πμ
Γιώργος Πίττας, Εργατική Αλληλεγγύη
Μανώλης Μαστοράκης, ΣΕΚΕΣ ΕΥΔΑΠ

ΜΕΤΡΟ
Πέμπτη 8/3,1μμ, Γραφεία Σωματείου Σεπόλια
Σπύρος Ρεβύθης, πρόεδρος ΣΕΛΜΑ
Πέτρος Κωνσταντίνου, ΚΕΕΡΦΑ

Σωτηρία
Πέμπτη 8/3, 1.30μμ
Ομιλητές: **Κώστας Σκαρμέας**, δικηγόρος πολι-
τικής αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής,
Χρήστος Αργύρης, μέλος ΓΣ ΑΔΕΔΥ, **Μάνος
Νικολάου**, ΚΕΕΡΦΑ

Δημ. Αγ. Παρασκευής
Πέμπτη 8/3, 1.30μμ
Γιάννης Αγγελόπουλος, Συντονισμός ενάντια
στα μνημόνια

Γεννηματάς
Παρασκευή 9/3, 1πμ
Δημήτρης Ζώτος, δικηγόρος πολιτικής αγωγής
στη δίκη της ΧΑ
Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ
Τζαβέντ Ασλάμ, πρόεδρος Πακιστανικής Κοι-
νότητας Ελλάδος

Ατακό
Παρασκευή 9/3, 1.30μμ

Γκαρόζ Ν.Ιωνία
Παρασκευή 9/3, 9πμ

Δικαστήρια Ευελπίδων
Τρίτη 13/2, 2μμ
Μαρία Κασκαρίκα, μητέρα φοιτητή Αλέξη Λά-
ζαρη
Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ

ΑΝΤΑΡΣΥΑ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ προς την 4η ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ

Τ.Ε. ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ
● ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9/3 στέκι Αριστερής Κίνησης 6.30μμ
● ΔΕΥΤΕΡΑ 26/3 στέκι Αριστερής Κίνησης 6μμ

Τ.Ε. ΦΥΛΗΣ – ΑΧΑΡΝΩΝ
● ΣΑΒΒΑΤΟ 10/3 1η συνέλευση 1ο ΚΑΠΗ Μενιδίου
6μμ
● ΣΑΒΒΑΤΟ 24/3 1ο ΚΑΠΗ Μενιδίου 6μμ

Τ.Ε. ΑΙΓΑΛΕΩ
ΚΥΡΙΑΚΗ 11/3 στέκι δασκάλων 6μμ

Τ.Ε. ΙΛΙΟΝ-ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΣΑΒΒΑΤΟ 24/3 6μμ

Τ.Ε. Ν.ΙΩΝΙΑ - ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ – ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ
ΣΑΒΒΑΤΟ 24/3 ΚΑΠΗ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ, Δεκελείας
154, 6μμ.

Τ.Ε. ΧΑΛΑΝΔΡΙ - ΒΡΙΛΗΣΙΑ – ΨΥΧΙΚΟ
● ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9/3, ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥ-
ΛΙΟΥ ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ 6μμ
● ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/3

Τ.Ε. ΜΑΡΟΥΣΙ
ΣΑΒΒΑΤΟ 10/3, ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟ-
ΓΟΥ 6μμ

Τ.Ε. ΗΡΑΚΛΕΘ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΣΑΒΒΑΤΟ 10/3, ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ
7μμ

Τ.Ε. ΚΟΛΩΝΟΥ – ΣΕΠΟΛΙΩΝ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9/3 γραφεία 4ης δημοτικής κοινότητας
(Λένορμαν) 6μμ

**Τ.Ε. ΠΕΤΡΑΛΩΝΩΝ-ΤΑΥΡΟΥ-ΚΟΥΚΑΚΙΟΥ-ΝΕΟΥ ΚΟ-
ΣΜΟΥ**
● ΣΑΒΒΑΤΟ 10/3 αίθ. 3ης κοινότητας, Τριών Ιεραρ-
χών 74, 5.30μμ
● ΣΑΒΒΑΤΟ 24/3 αίθ. 3ης κοινότητας, Τριών Ιεραρ-
χών 74, 5.30μμ

Τ.Ε. ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ
ΣΑΒΒΑΤΟ 10/3 αιθ. Δημοτικού συμβουλίου, Ματζα-
γριωτάκη και Θησέως, 6μμ

Τ.Ε. ΖΩΓΡΑΦΟΥ – ΙΛΙΣΙΑ
● ΣΑΒΒΑΤΟ 10/3 αίθ. εργαζ. Δήμου Ζωγράφου
(στάση τέρμα 608) 5μμ
● ΣΑΒΒΑΤΟ 24/3 αίθ. εργαζ. Δήμου Ζωγράφου
(στάση τέρμα 608) 5μμ

Τ.Ε. ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ – Π.ΦΑΛΗΡΟΥ
● ΣΑΒΒΑΤΟ 10/3 αιθ. Δημοτικού συμβουλίου, πλ.
Ν.Σμύρνης 12μ
● ΤΡΙΤΗ 27/3 αιθ. Δημοτικού συμβουλίου, πλ.
Ν.Σμύρνης 6.30μμ

Τ.Ε. ΝΟΤΙΩΝ (ΕΛΛΗΝΙΚΟ-ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ)
● ΣΑΒΒΑΤΟ 10/3 ΚΑΠΗ Γλυφάδας (Αγ.Τρύφωνας)
7.30μμ

● ΣΑΒΒΑΤΟ 24/3 ΚΑΠΗ Γλυφάδας (Αγ.Τρύφωνας)
7.30μμ

Τ.Ε. ΒΥΡΩΝΑ – ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ
● ΠΕΜΠΤΗ 15/3 ΑΡΠΑ (Νεαπόλεως 25) 7μμ
● ΔΕΥΤΕΡΑ 26/3 ΑΡΠΑ (Νεαπόλεως 25) 7μμ

Τ.Ε. Α΄ ΠΒΡΑΙΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ 10/3 Δικηγορικός Σύλλογος 5.30μμ

Τ.Ε. Β΄ ΠΒΡΑΙΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ 10/3 Δημ. Θέατρο “Μάνος Λοίζος” (Θηβών
245 - Νίκαια) 5.30μμ

Τ.Ε. ΕΞΑΡΧΩΝ
ΔΕΥΤΕΡΑ 12/3

Τ.Ε. ΠΑΤΗΣΙΑ-ΓΑΛΑΤΣΙ-ΚΥΨΕΛΗ
● ΔΕΥΤΕΡΑ 12/3 αίθουσα δημοτικού συμβουλίου Γα-
λατσίου 6μμ

Τ.Ε. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ
● ΤΡΙΤΗ 13/3 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 6μμ

Τ.Ε. ΧΑΝΙΩΝ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 14/3
● ΣΑΒΒΑΤΟ 24/3

Τ.Ε. ΗΡΑΚΛΕΘΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 14/3
● ΔΕΥΤΕΡΑ 26/3 Πανεπιστήμιο

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ ΕΤΕ

Κατάληψη στο κεντρικό κατάστημα στην Αι-
όλου πραγματοποιήσαν οι συνταξιούχοι της
Εθνικής Τράπεζας την Παρασκευή 2/3 την
ώρα που η “Επιτροπή Κατάργησης του ΛΕΠΕ-
ΤΕ” συνεδρίαζε ανακοινώνοντας τις προτά-
σεις της διοίκησης Φραγκιαδάκη, ενώ νέα κι-
νητοποίηση πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 6/3.

Η πρόταση της διοίκησης εξόργισε τους
συνταξιούχους που ζητάνε την αγωνιστική
αντίδραση του συλλόγου τους (ΣΣΕΤΕ) αλ-
λά και του συλλόγου των εν ενεργεία εργα-
ζόμενων (ΣΥΕΤΕ).

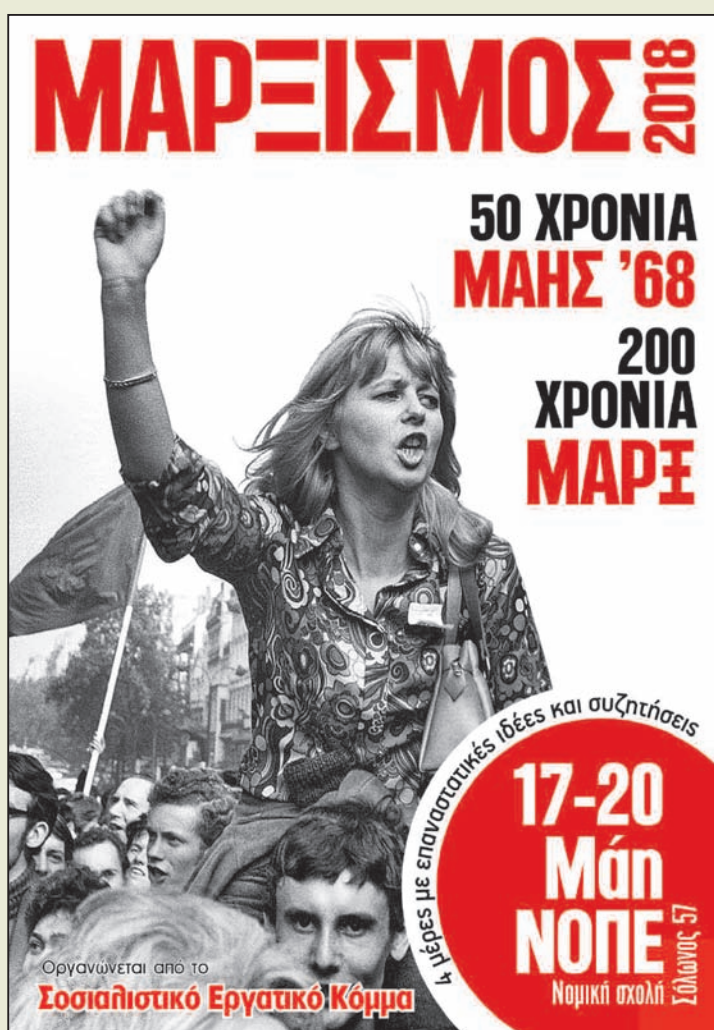
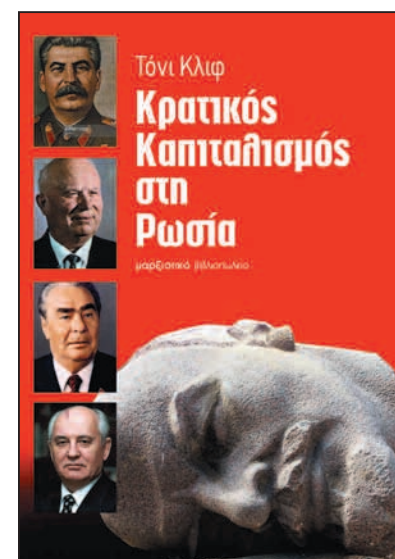
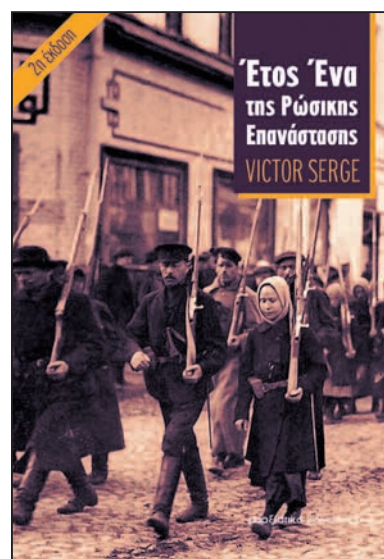
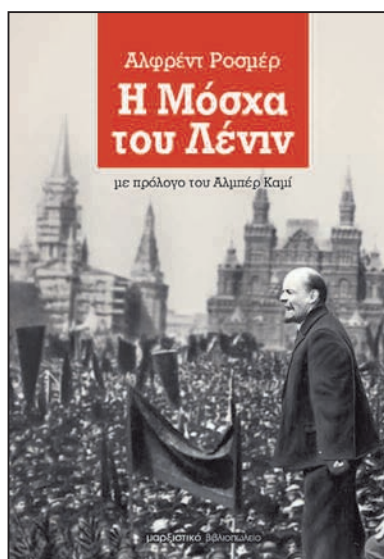
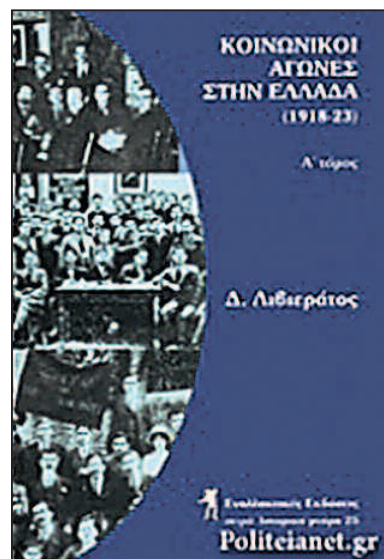
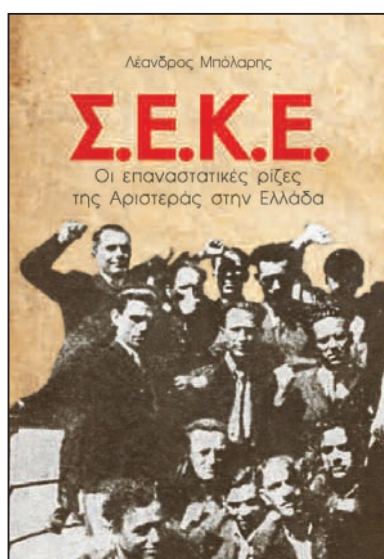
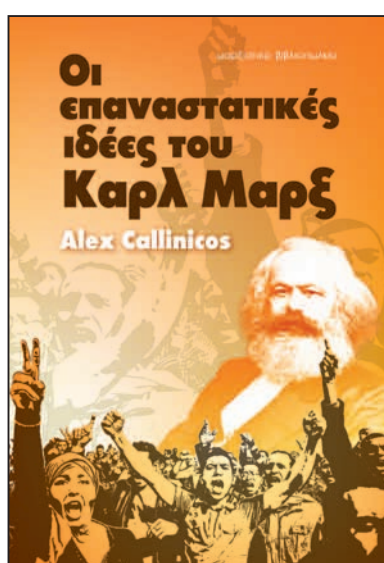
“Τις επόμενες εβδομάδες εκτός από τις
κινητοποιήσεις μας έχουμε να προετοιμά-
σουμε και τις παρεμβάσεις μας στις αντί-
στοιχες Γενικές Συνελεύσεις και των δυο
συλλόγων”, μας είπε η **Ιωάννα Παυλοπού-
λου**, “Στις 24 Μάρτη υπάρχει τακτική ΓΣ του
ΣΣΕΤΕ. Και στις 31 Μάρτη κάνει την εκλογο-
απολογιστική του συνέλευση ο ΣΥΕΤΕ και
θα βρεθούμε και εκεί για να παρέμβουμε και
να ζητήσουμε την συμπαράσταση των εν
ενεργεία συναδέλφων”.

Προτάσεις για διάβασμα **50 χρόνια Μάης '68** **200 χρόνια Μαρξ**

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ • τηλ. 2105247584 • www.marxistiko.gr

Ανάμεσα στους ομιλητές συμμετέχουν

Κώστας Βλασόπουλος
πανεπιστημιακός Ρέθυμνο

Γιώργος Γιαννόπουλος
περιοδικό ΕΝΕΚΕΝ

Πάνος Γκαργκάνας
Εργατική Αλληλεγγύη

Αλεξάνδρα Ιωαννίδου
πανεπιστημιακός
Σλαβικές σπουδές

Λήδα Καζαντζάκη
ιστορικός Τέχνης

Χριστίνα Καρακιουλάφη
πανεπιστημιακός Ρέθυμνο

Κώστας Καταραχιάς
πρόεδρος συλλόγου
εργαζομένων νοσ. Αγ. Σάββας

Δημήτρης Κουσουρής
ιστορικός

Πέτρος Κωνσταντίνου
συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ

Μιχάλης Λυμπεράτος
εκπαιδευτικός-ιστορικός

Ζαννέτα Λυσικάτου
ΓΣ ΟΕΝΓΕ

Αντώνης Μαούνης
αρχιτέκτονας πρόεδρος ΣΑΔΑΣ

Φόλκχαρτ Μόσλερ
Marx 21-Γερμανία

Λεάνδρος Μπόλαρης
ιστορικός

Φοίβος Οικονομίδης
ιστορικός

Προκόπης Παπαστράτης
ομότιμος καθηγητής Ιστορίας

Δημήτρης Πετρόπουλος
πρόεδρος Πανελλήνιας
Ομοσπονδίας ΕΜΔΥΔΑΣ

Κώστας Πίττας
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

Ελένη Πορτάλιου
καθηγήτρια αρχιτεκτονικής

Μάικλ Ρόμπερτς
μαρξιστής οικονομολόγος

Νίκος Στραβελάκης
οικονομολόγος

Μαρία Στύλλου
περιοδικό Σοσιαλισμός
από τα κάτω

Επικοινωνία - Δήλωση συμμετοχής

Για περισσότερες πληροφορίες και δήλωση συμμετοχής στην

- ✓ Ιστοσελίδα www.sekonline.gr
- ✓ Εργατική Αλληλεγγύη, 210 52 47140 Αναξαγόρα 14Α Ομόνοια
- ✓ Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, Φειδίου 14-16, Αθήνα, 210 5247584

Τρία χρόνια πριν όταν η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ ετοιμαζόταν να υπογράψει το τρίτο μνημόνιο, οι Φαινάνσιαλ Τάιμς έγραφαν ότι «ο Τσίπρας πλησιάζει στο Μπρεστ Λιτόφσκ του». Στη συνέχεια, μετά τον Ιούλη του 2015 υπουργοί και βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ έκαναν την ίδια σύγκριση. Αναγκαστήκαμε, έλεγαν, να υποχωρήσουμε στις υπέρτερες δυνάμεις, κάναμε ένα συμβιβασμό όπως ο Λένιν κι οι μπολσεβίκοι. Η σύγκριση του Τσίπρα με τον Λένιν, πολύ περισσότερο του Τρότσκι με τον ...Κοτζίζ προκαλούσε και προκαλεί αγανακτισμένα γέλια. Όμως, εκατό χρόνια μετά την υπογραφή της, στις 3 Μάρτη του 1918, η Συνθήκη του Μπρεστ Λιτόφσκ έχει να πει πολλά στον κόσμο της Αριστεράς.

Η Ρώσικη Επανάσταση ήταν καρπός της εξέγερσης ενάντια στο σφαγείο του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου που φούντωνε σε όλη την Ευρώπη. Τον Φλεβάρη του 1917 όταν οι εργάτριες της Πετρούπολης ξεσήκωσαν τους συναδέλφους τους στην Γενική Απεργία που πυροδότησε την επανάσταση, δίπλα στο αίτημα για ψωμί έβαλαν και το αίτημα για ειρήνη. Οι φαντάροι, στη μεγάλη τους πλειοψηφία αγρότες, δεν ήθελαν να πολεμήσουν άλλο.

Από τον Φλεβάρη μέχρι τον Σεπτέμβρη την πλειοψηφία στα σοβιέτ την είχαν κόμματα που τυπικά μιλούσαν για την ανάγκη τερματισμού του πολέμου. Όμως, η στρατηγική τους ήταν η συμμαχία με την αστική τάξη. Συγκυβερνούσαν με τα κόμματα της στην Προσωρινή Κυβέρνηση. Κι η αστική τάξη ήθελε την συνέχιση του πολέμου.

Οι μπολσεβίκοι, αντίθετα, πίστευαν ότι η εξουσία των σοβιέτ, των εργατικών συμβουλίων, θα έδινε γη, ψωμί και ειρήνη. Αυτό το πρόγραμμα το τήρησαν οι μπολσεβίκοι μέχρι κεραίας, χωρίς «κωλοτούμπες».

Στις αρχές του Σεπτέμβρη ο **Λένιν** σε ένα άρθρο με τίτλο Τα Καθήκοντα της Επανάστασης εξηγούσε με σαφείς εκφράσεις τι σημαίνει «ειρήνη για τους λαούς». Η σοβιετική κυβέρνηση «πρέπει να προτείνει αμέσως σε όλους τους εμπόλεμους λαούς (δηλαδή ταυτόχρονα και στις κυβερνήσεις τους και στις εργατικές και αγροτικές μάζες), να κλείσουν τώρα αμέσως γενική ειρήνη με δημοκρατικούς όρους, καθώς επίσης να κλείσουν αμέσως ανακωχή (έστω και για τρεις μήνες)». Το περιεχόμενο της «γενικής ειρήνης με δημοκρατικούς όρους» γινόταν επίσης σαφές: περιλάμβανε και το δικαίωμα όλων των λαών στη αυτοδιάθεση, με πρώτους στη σειρά τους Ουκρανούς και τους Φινλανδούς. Δημοσίευση όλων των μυστικών συμφωνιών που είχαν κάνει οι κυβερνήσεις.

Διάταγμα

Οι μπολσεβίκοι οδήγησαν τα σοβιέτ στη κατάρρευση της εξουσίας τον Οκτώβρη. Και το πρώτο διάταγμα που ενέκρινε το Δεύτερο Συνέδριο των Σοβιέτ ήταν το **διάταγμα για την ειρήνη. Με βάση αυτό η επαναστατική κυβέρνηση κάλεσε όλους τους εμπόλεμους σε ανακωχή και συνομιλίες για την ειρήνη.**

Σε αυτό το κάλεσμα ανταποκρίθηκε η συμμαχία των Κεντρικών Δυνάμεων, η Γερμανία η Αυστροουγγαρία και η Οθωμανική Αυτοκρατορία. Οι Γερμανοί στρατηγοί θέλανε να απελευθερώσουν δυνάμεις από το ανατολικό μέτωπο για να εξαπολύσουν μια γενική επίθεση στο δυτικό. Έτσι ξεκίνησαν οι διαπραγματεύσεις στο φρούριο του Μπρεστ-Λιτόφσκ, μιας πόλης στη σημερινή Λευκορωσία, που τότε κατείχε ο

Η αντιπροσωπεία των Σοβιέτ φτάνει στο Μπρεστ-Λιτόφσκ

Ο συμβιβασμός που άνοιξε το δρόμο για τη Γερμανική Επανάσταση

γερμανικός στρατός. Ο Τρότσκι, Επίτροπος Εξωτερικών Υποθέσεων τότε, έγραψε αργότερα ότι: «έτσι ήρθαν τα πράγματα ώστε οι εκπρόσωποι του πιο επαναστατικού καθεστώτος που έχει γνωρίσει η ιστορία κάθισαν στο ίδιο διπλωματικό τραπέζι με τους εκπροσώπους της πιο αντιδραστικής κάστας ανάμεσα στις άρχουσες τάξεις».

Οι Γερμανοί κι οι Αυστριακοί στρατηγοί και διπλωμάτες πήγαιναν να κάνουν συνηθισμένη διπλωματία. Ωραία λόγια για «δίκαιη ειρήνη» και «αυτοδιάθεση» για το κοινό, και κυνικό παζάρι στα παρασκήνια. Η σοβιετική αντιπροσωπεία, αντίθετα, ήταν η ζωντανή και έμπρακτη άρνηση αυτής της διπλωματίας. Αρχικά επικεφαλής της ήταν ένας παλιός επαναστάτης ο Αντολφ Γιόφε. Ήταν και εβραϊκής καταγωγής, σοκ για τους αντισημίτες αριστοκράτες. Στην αντιπροσωπεία συμπεριλαμβάνονταν ένας αγρότης, ένας εργάτης και ένας απλός φαντάρος. Ακόμα πιο προκλητική ήταν η παρουσία μιας γυναίκας, της πρώτης στα διπλωματικά χρονικά. Ήταν η Αναστασία Μπιζένκο, που είχε κάνει δώδεκα χρόνια εξορία στη Σιβηρία επειδή είχε δολοφονήσει ένα αιμοδιψή τσαρικό στρατηγό. Και το πρώτο πράγμα που κάνανε μόλις κατέβηκαν από το τρένο ήταν να μοιράσουν στο τιμητικό άγημα μια επαναστατική εφημερίδα που εκδιδοταν στα γερμανικά.

Στα τέλη Δεκέμβρη επικεφαλής της σοβιετικής αντιπροσωπείας τέθηκε αυτοπροσώπως ο Τρότσκι. Οι μπολσεβίκοι, τηρώντας τις δεσμεύσεις τους ενάντια στη μυστική διπλωματία, μετέδιδαν τις συζητήσεις με τον τηλεγράφο σε όλο τον κόσμο. Ήταν μια πανίσχυρη επαναστατική προπαγάνδα. Όταν ένας Γερμανός στρατηγός είπε στο Τρότσκι ότι το επαναστατικό καθεστώς στηρίζεται στη βία, ο Τρό-

τσκι απάντησε ότι αυτό είναι αλήθεια. Σε μια ταξική κοινωνία, είπε, κάθε κράτος στηρίζεται στη βία. Η διαφορά είναι ότι το δικό μας δεν φυλακίζει απεργούς ή αγρότες που ζητάνε τη γη, αλλά καπιταλιστές που κάνουν λοκ-αουτ, γαιοκτημόνες και αξιωματικούς που τους πυροβολούν.

Οι όροι που κατέθεσαν οι κυβερνήσεις της Γερμανίας και της Αυστροουγγαρίας προκάλεσαν μεγάλη κρίση στο κόμμα των μπολσεβίκων και τα σοβιέτ. Ήταν τόσο ληστρικοί και εκβιαστικοί ώστε οι διαπραγματεύσεις διακόπηκαν. Η ηγεσία των μπολσεβίκων αποφάσισε στα τέλη Γενάρη να «τρενάρει», για να κερδίσει χρόνο. Αυτή την τακτική την είχε προτείνει ο Τρότσκι: να σταματήσουμε ουσιαστικά τον πόλεμο, χωρίς να δεχτούμε να υπογράψουμε επίσημα την συνθήκη που θέλουν να επιβάλλουν οι γερμανοί ιμπεριαλιστές. Όμως, η άλλη πλευρά δεν είχε καμιά διάθεση να της δώσει χρόνο. Έθεσε ένα τελεσίγραφο: έχετε λίγες μέρες να αποδεχτείτε τους όρους μας, αλλιώς ξεκινάμε γενική επίθεση στο μέτωπο.

Μια ολόκληρη πτέρυγα των μπολσεβίκων, οι «αριστεροί κομμουνιστές», και το κόμμα των αριστερών εσέρων που συμμετείχε ακόμα στην σοβιετική κυβέρνηση έλεγαν ότι η μόνη απάντηση είναι ο επαναστατικός πόλεμος. Θα είναι προδοσία των αρχών του διεθνισμού έλεγαν μπολσεβίκοι όπως ο Μπουχάριν ή ο Τζερίνσκι να υπογράψουμε μια τέτοια συμφωνία με τους γερμανούς ιμπεριαλιστές. Θα εκτεθούμε στα μάτια των εργατών της Γερμανίας και όλου του κόσμου. Αυτή η θέση δεν ήταν περιθωριακή, είχε μαζική επιρροή σε κομματικές οργανώσεις, σε σοβιέτ και συνδικάτα.

Ο Λένιν επέμενε όμως ότι μια τέτοια στάση δεν θα βοηθήσει καθόλου τον ερχομό της Γερ-

μανικής Επανάστασης. Το αντίθετο θα συνέβαινε αν το εργατικό κράτος συντριβόταν από το γερμανικό στρατό. Η «ένδοξη ήττα» θα αποθάρρυνε τους εργάτες και τους φαντάρους της Γερμανίας να ακολουθήσουν το δρόμο που είχαν βαδίσει οι εργάτες στην Ρωσία.

Κι η επιλογή του επαναστατικού πολέμου θα οδηγούσε με βεβαιότητα στην συντριβή, γιατί πολύ απλά ο παλιός στρατός διαλυόταν. Εκατομμύρια φαντάροι «ψήφιζαν με τα πόδια» και εγκατέλειπαν το μέτωπο. Κι ο νέος Κόκκινος Στρατός των Εργατών και των Αγροτών, ήταν ακόμα στα σπάργανα. Όταν ο γερμανικός στρατός ξεκίνησε την επίθεσή του στις 18 Φλεβάρη 1918 συνάντησε μόνο σποραδική αντίσταση και προέλασε εκατοντάδες χιλιόμετρα.

Κάτω από το βάρος αυτής της πραγματικότητας, οι μπολσεβίκοι αναγκάστηκαν να υπογράψουν την Συνθήκη του Μπρεστ Λιτόφσκ. Ήταν μια ταπεινωτική συνθήκη. Η Ρωσία έχανε το 25% των εδαφών της, το 25% της βιομηχανίας της, το 90% των ορυχείων της. Οι μπολσεβίκοι δεν έντυσαν αυτή την υποχώρηση με ωραία λόγια. Δήλωσαν ανοιχτά ότι υποκύπτουν στον εκβιασμό επειδή δεν μπορούσαν να πολεμήσουν. «Η επαναστατική Ρωσία υπογράφει με το πιστόλι στο κρόταφο» δήλωσε ο **Σοκόλνικοφ**, επικεφαλής της σοβιετικής αντιπροσωπείας στις 3 Μάρτη του 1918.

Ξέσπασμα

Το Γερμανικό Γενικό Επιτελείο πανηγύριζε. Βγάλαμε τη Ρωσία από τον πόλεμο έλεγαν, τώρα θα στρέψουμε τις δυνάμεις μας στη δύση, και θα έχουμε τις πρώτες ύλες και τα τρόφιμα που εξασφαλίσουμε από τις προσαρτήσεις. Όμως, αποδείχτηκε ότι ο Λένιν κι οι σύντροφοί του υπολόγιζαν καλύτερα. Η Συνθήκη του Μπρεστ-Λιτόφσκ βοήθησε το ξέσπασμα της Γερμανικής Επανάστασης.

Ήδη από τον Γενάρη του 1918 είχαν ξεσπάσει μεγάλες απεργίες στη Γερμανία και την Αυστρία. Οι Γερμανοί φαντάροι «μολύνονταν» κι αυτοί από το «μικρόβιο του μπολσεβικισμού». Εκατομμύρια φαντάροι, εργάτες, εργάτριες έθεταν στον εαυτό τους το απλό ερώτημα: αφού οι «Ρώσοι» είναι διατεθειμένοι να κάνουν τόσες θυσίες για την ειρήνη, τότε γιατί να συνεχιστεί ο πόλεμος; Γιατί να μην ακολουθήσουμε το παράδειγμά τους;

Τον Αύγουστο του 1918 ο Λένιν έγραψε ένα «Γράμμα στους Αμερικάνους Εργάτες» στο οποίο υποστήριζε ότι:

«Δεν είναι σοσιαλιστής όποιος δεν καταλαβαίνει ότι για τη νίκη ενάντια στην αστική τάξη, για το πέρας της εξουσίας στους εργάτες, για την έναρξη της διεθνούς προλεταριακής επανάστασης, μπορεί και πρέπει να μη διστάσουμε μπροστά σε καμιά θυσία, ακόμα και μπροστά στη θυσία ενός τμήματος του εδάφους, ακόμα και μπροστά στη θυσία να υποστούμε βαριές ήττες από τον ιμπεριαλισμό. Δεν είναι σοσιαλιστής όποιος δεν απόδειξε με έργα ότι είναι αποφασισμένος να δώσει τις πιο μεγάλες θυσίες από την πλευρά της 'δικής του' πατρίδας, φτάνει να προωθηθεί έμπρακτα η υπόθεση της σοσιαλιστικής επανάστασης».

Σε λιγότερο από τρεις μήνες θα ξεσπούσε η Γερμανική Επανάσταση. Ήταν η επανάσταση που σήμανε το τέλος του ιμπεριαλιστικού σφαγείου. Οι μπολσεβίκοι δεν είχαν συνθηκολογήσει με τον γερμανικό ιμπεριαλισμό. Είχαν ανοίξει το δρόμο για την Γερμανική Επανάσταση.

Λέανδρος Μπόλαρης

Απεργιακή Εκπαίδευση

ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Χιλιάδες απεργοί στα πανεπιστήμια και φοιτητές διαδήλωσαν στο κέντρο του παγωμένου Λονδίνου στις 28 Φεβρουαρίου. Εδώ και τρεις βδομάδες οι εργαζόμενοι σε 60 πανεπιστήμια στη Βρετανία έχουν ξεκινήσει απεργιακές κινητοποιήσεις, που την Δευτέρα 5 Μάρτη κλιμακώθηκαν με τετραήμερη απεργία απαιτώντας να σταματήσει η άγρια περικοπή της σύνταξης τους. Μαζικές ήταν οι απεργιακές φρουρές την πρώτη μέρα της απεργίας με τη συμμετοχή εκατοντάδων φοιτητών που σπεύδουν στο πλευρό των απεργών.

ΗΠΑ-Δ.ΒΙΡΤΖΙΝΙΑ

Στην Δυτική Βιρτζίνια των ΗΠΑ περίπου 20.000 εκπαιδευτικοί και 13.000 εργαζόμενοι στα σχολεία συνέχισαν την πολυήμερη απεργία τους απαιτώντας παραπάνω από 5% αύξηση στο μισθό και αυξήσεις στις εισφορές των εργοδοτών στην ασφάλεια και την υγεία τους. Η συντηρητική κυβέρνηση της Δυτικής Βιρτζίνια, αναγκάστηκε να ψηφίσει μόνο για αύξηση 5%, μια πρόταση που έγινε αποδεκτή από τις ηγεσίες των συνδικάτων, αλλά όχι και την βάση που αφήφρησε την οδηγία της ηγεσίας να γυρίσει για μάθημα στα σχολεία.

Ο τρομακτικός βομβαρδισμός της Γούτα, λίγο έξω από τη Δαμασκό, από το καθεστώς του Άσαντ συνεχίζει να προσθέτει εκατοντάδες ακόμη νεκρούς αμάχους στο ανελέητο σφαγείο στη Συρία.

Ακόμη και στα τέλη του περσινού Ιούλη, κάτοικοι της ανατολικής Γούτα, είχαν το θάρρος να διαδηλώνουν στο δρόμο φωνάζοντας συνθήματα όπως «Αυτή είναι η Γούτα, η δική μας Γούτα», «Αφήστε ήσυχη την επανάστασή μας» ενάντια στις συνεχείς αψιμαχίες ανάμεσα σε αντιμαχόμενες οπλισμένες αντάρτικες ομάδες για τον έλεγχο αυτής της συνοικίας της Δαμασκού, που όπως χαρακτηριστικά δήλωνε ένας από τους διαδηλωτές, «συμφέρουν μόνο το καθεστώς του Άσαντ». Σήμερα ήδη, οι δυνάμεις του Άσαντ προωθούνται στην ανατολική Γούτα.

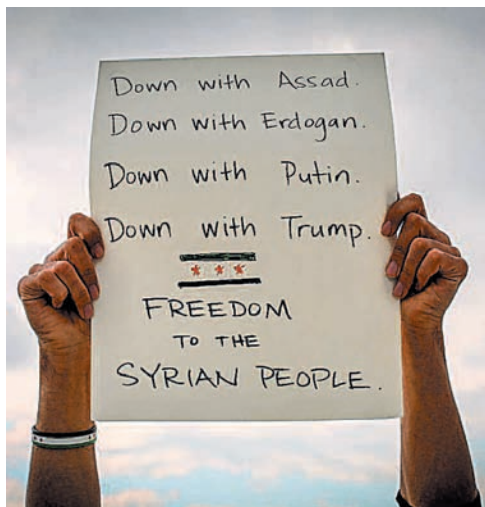
Μπαίνοντας το 2018, το σφαγείο, που ξεκίνησε το 2011 με την λυσσαλέα προσπάθεια του Άσαντ να παραμείνει στην εξουσία καταπνίγοντας την συριακή αραβική άνοιξη, κλιμακώνεται ακόμα πιο άγριο έχοντας βρεθεί στο κέντρο ενός περίπλοκου κουβαριού αδυσώπητων διεθνών ανταγωνισμών που φουντώνουν ανάμεσα στις υπερδυνάμεις αλλά και στους τοπικούς υποϊμπεριαλισμούς.

Το καθεστώς του Άσαντ έχει καταφέρει να ελέγχει το μεγαλύτερο μέρος του νότου της Συρίας χάρη στην τεράστια οικονομική και υλική στρατιωτική υποστήριξη της Ρωσίας και του Ιράν. Η Ρωσία μπήκε στο πλευρό του Άσαντ ενάντια στους εξεγερμένους, ελπίζοντας ότι με μια πιθανή επικράτησή του θα μπορέσει επιτέλους να πατήσει πόδι στη Μέση Ανατολή. Το Ιράν έχει πετύχει να αυξήσει την επιρροή που ήδη έχει στο Λίβανο και στην Παλαιστίνη, ελπίζοντας σε ιρανικές επενδύσεις ανοικοδόμησης της Συρίας μετά από μια νίκη του Άσαντ. Και οι δύο χώρες έχουν στρατό και βάσεις στη Συρία.

Στο συριακό βορρά, του οποίου μεγάλο μέ-

ΣΥΡΙΑ «Η δική μας Γούτα»

ρος ελέγχεται από τους Κούρδους μαχητές, το YPG (που έχει στενές σχέσεις με το PKK στην Τουρκία) έχοντας την πλήρη υποστήριξη των ΗΠΑ αφού πολέμησε το Ισλαμικό Κράτος, πρόσφατα έχει αρχίσει να μετατρέπεται σε σύμμαχο του Άσαντ απέναντι στην Τουρκία - μια χώρα «σύμμαχο» των ΗΠΑ στο ΝΑΤΟ. Ο τουρκικός στρατός, από την άλλη έχει εισβάλει στην περιοχή του Αφρίν, σε ένα κουρδικό θύλακα, στη βόρεια Συρία, ενώ το τελευταίο διάστημα έχει εντείνει τις επιχειρήσεις εναντίον των Κούρδων της Τουρκίας, φοβούμενο ξεσηκωμό μέσα στα δικά του σύνορα. Το Ισλαμικό Κράτος, που είχε πάρει τον έλεγχο σε μεγάλα κομμάτια του Συριακού βορρά που είχε εγκαταλειφθεί από το καθεστώς Άσαντ, έχει υποχωρήσει πλέον σε δύο θύλακες.

Πλακάτ από διαδήλωση Συρίων προσφύγων στην Αθήνα την περασμένη βδομάδα (φωτό Jo Morales)

Μόνο μικροί θύλακες ελέγχονται πλέον από τις διαφόρων ειδών αντάρτικες ομάδες στη Συρία. Αλλά οι περισσότερες από αυτές τις - πολλές φορές εμπλεκόμενες σε μεταξύ τους σκληρούς ανταγωνισμούς- ένοπλες ομάδες «ανταρτών», λίγη σχέση έχουν με εκείνες που ξεσηκώθηκαν για να υπερασπίσουν την επανάσταση του 2011, όταν οι οπλισμένες ομάδες που αρχικά περιφρουρούσαν τις διαδηλώσεις έγιναν η βασική εστία αντίστασης στο καθεστώς (και όλες μαζί αποτέλεσαν τον Ελεύθερο Συριακό Στρατό, τον FSA).

Ανταγωνισμοί

Ανταγωνισμοί -που συστηματικά εξέθρεψε το καθεστώς αλλά και κάθε είδους υποστήριξη από χώρες όπως, οι ΗΠΑ η Σαουδική Αραβία και άλλες χώρες του Κόλπου- έχουν αλλάξει αυτήν την εικόνα. Με τη λέξη «αντάρτες» μπορεί να αναφέρεται κανείς στο «Νότιο Μέτωπο», μια μιλίτσια που χρηματοδοτείται από την Βρετανία μέχρι την ισλαμιστική Αλ Νούσρα. Τρεις με πέντε τέτοιες ένοπλες ομάδες υπερασπίζονται αυτή τη στιγμή την Γούτα απέναντι στο καθεστώς.

Στο μεταξύ, στο έδαφος της Συρίας, δύο από τις μεγαλύτερες στρατιωτικές δυνάμεις που συγκρούονται στην ευρύτερη Μέση Ανατολή, το Ισραήλ και το Ιράν, πλησιάζουν όλο και πιο κοντά στον πόλεμο. Πρόσφατα, το Ισραήλ βομβάρδισε μια ιρανική βάση μη επανδρωμένων αεροσκαφών στην νότια Συρία και σε αντίποινα το καθεστώς του Άσαντ κατέρριψε ένα ισραηλινό αεροπλάνο. Επιπλέον, πριν από δύο βδομάδες, οι ΗΠΑ βομβάρδισαν με πυραύλους και με αεροπλάνα στη Συρία, σκοτώνοντας και δεκάδες Ρώσους παραστρατιωτικούς.

Σήμερα βρισκόμαστε στο σημείο, που υπερδυνάμεις και τοπικοί υποϊμπεριαλισμοί, που έχουν παρέμβει στη Συρία προκειμένου να αυξήσουν τον έλεγχο τους στην περιοχή, έχουν ξεκινήσει να έρχονται ακόμη και σε άμεση σύγκρουση μεταξύ τους.

Πρόκειται για ένα τρομακτικό ανακάτωμα στις πλάτες των ανθρώπων που έκαναν την συριακή επανάσταση με ολέθριες επιπτώσεις και συνέπειες που μας αφορούν - όχι μόνο γιατί συμβαίνουν γεωγραφικά στη γειτονιά μας.

Το ελληνικό κράτος, και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που το διαχειρίζεται, παρέχει το έδαφος του στις ΗΠΑ σαν βάση ανεφοδιασμού προκειμένου να εξορμούν από την Σούδα και άλλα σημεία προς τη Συρία και τη Μέση Ανατολή γενικότερα - ενώ κλείνει τα σύνορά του στους πρόσφυγες που προσπαθούν να γλυτώσουν από το θάνατο.

Ταυτόχρονα είναι άμεσα εμπλεκόμενο σε αυτό το επικίνδυνο πολεμικό κουβάρι των ανταγωνισμών, καθώς μέσα από τον άξονα Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ επιδιώκει περαιτέρω έλεγχο και παρουσία στην Ανατολική Μεσόγειο, σπεύδοντας να εκμεταλλευτεί τους καυγάδες ανάμεσα στις ΗΠΑ και την Τουρκία, με αντάλλαγμα περισσότερη βοήθεια και ανταλλάγματα από τον Τραμπ.

Πρόκειται για πρωτοβουλίες και κινήσεις που μέσα σε ένα ήδη θερμό κλίμα φέρνουν τον πόλεμο κυριολεκτικά στην πόρτα μας. Το αντιπολεμικό κίνημα πρέπει να υψώσει το ανάστημά του απαιτώντας: Να σταματήσει αυτό το ιμπεριαλιστικό σφαγείο. Καμιά συμμετοχή της Ελλάδας στα κάθε είδους πολεμικά παιχνίδια ανταγωνισμών στο Αιγαίο, την Ανατολική Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή. Όχι στον αντιδραστικό άξονα Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ. Να κλείσουν οι βάσεις, να ανοίξουν τα σύνορα στους πρόσφυγες.

Γιώργος Πίπτας

“Το χειρότερο δυνατό σενάριο” για την Ευρωπαϊκή Ένωση αποκάλεσε η Καθημερινή το αποτέλεσμα των Ιταλικών εκλογών. Όντως, αν και κανείς δεν περίμενε ότι με μαγικό τρόπο οι εκλογές θα έλυναν το πολιτικό πρόβλημα που σέρνεται στην Ιταλία εδώ και χρόνια, ήλπιζαν ότι τουλάχιστον δεν θα πήγαιναν τα πράγματα προς το χειρότερο. Καμιά ελπίδα για σταθερή κυβέρνηση, κανένας από τους δυο μεγάλους σχηματισμούς της “κεντροδεξιάς” και της κεντροαριστεράς δεν είδε ούτε από μακριά την πλειοψηφία, πάνω από πέντε εκατομμύρια ψήφους χαμένες για τα δύο κόμματα του “κλασικού” δικομματισμού, ολόκληρος ο Νότος της χώρας στα χέρια του Κινήματος 5 Αστέρων, και ταυτόχρονα άνοδος της ακροδεξιάς σε βάρος της δεξιάς.

Την ίδια μέρα που στην Ιταλία γίνονταν εκλογές στη Γερμανία ανακοινώθηκε ότι το SPD δίνει το OK για κυβέρνηση μεγάλου συνασπισμού με τη Μέρκελ. Όμως οι ελπίδες ότι θα ξαναστηθεί ένα ισχυρό κέντρο στην ΕΕ με τα ανοίγματα μεταξύ Μακρόν και της νέας κυβέρνησης της Γερμανίας, δέχονται μεγάλο χτύπημα με την κατάσταση στην Ιταλία, την 3η μεγαλύτερη οικονομία της Ευρωζώνης.

Παρά την τεράστια πίεση που δέχθηκε το Κίνημα 5 Αστέρων (K5A) από τους δυο μεγάλους συνασπισμούς, έκανε εκλογικό άλμα. Με δυο εκατομμύρια ψήφους περισσότερες από το 2013 είναι πλέον με διαφορά το πρώτο κόμμα. Ο εκλογικός νόμος που ψηφίστηκε πέρσι χαρίζει έδρες στους συνασπισμούς κομμάτων και είχε περάσει με τη συμφωνία όλων, πλην του K5A, για να μπλοκάρει αυτή την εξέλιξη. Ήταν ένας εκβιασμός προς το εκλογικό σώμα με τη λογική ότι αν ψηφίσει το K5A το οποίο πήγε στις εκλογές χωρίς συνασπισμό θα προκαλούσε αστάθεια και δεν θα μπορούσε να σχηματιστεί κυβέρνηση. Αυτό ακριβώς όμως έκανε το 33% του κόσμου.

Αντιπαραθέσεις

Αν ήταν μόνο η άνοδος του K5A θα μπορούσαν να συμμαζέψουν κάπως την κατάσταση. Το Δημοκρατικό Κόμμα όμως κατέρρευσε. Έχασε 2,5 εκατομμύρια ψήφους, ο γραμματέας του, Ματέο Ρέντσι, έχει ήδη ανακοινώσει την παραίτησή του ήδη οι αντιπαραθέσεις για το μέλλον του κόμματος έχουν πάρει χαρακτήρα μάχης. Όταν ο Ρέντσι έγινε πρωθυπουργός (χωρίς να έχει κερδίσει τις εκλογές) το 2014-2016 διεθνώς παρουσιαζόταν ως η μεγάλη ελπίδα για την Ιταλία. Από δήμαρχος της Φλωρεντίας, είχε κερδίσει την ηγεσία του Δημοκρατικού Κόμματος για να το στρίψει ανοιχτά δεξιά. Το κόμμα που προέρχεται ιστορικά από το

ΙΤΑΛΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Καμιά προοπτική για σταθερότητα

Διαδηλωτές στο μεγάλο αντιφασιστικό συλλαλητήριο στη Ματσεράτα

Ενάντια στην άνοδο της ακροδεξιάς Η ελπίδα στο αντιφασιστικό κίνημα

Η Αριστερά στην Ιταλία είναι τραυματισμένη σοβαρά από τότε που η Κομμουνιστική Επανάσταση επέλεξε να συμμετάσχει στη δεύτερη κυβέρνηση Πρόντι πριν από μια δεκαετία και κατέληξε να τη ρουφάει σχεδόν ολόκληρη το Δημοκρατικό Κόμμα.

Το ψηφοδέλτιο “Εξουσία στο Λαό” που συνένωσε τις δυνάμεις που διασώθηκαν από αυτή την κατρακύλα πήρε 1,1% και μένει εκτός Βουλής. Στο κοινοβούλιο μπήκαν με τέσσερις έδρες οι “Ελεύθεροι και ίσοι”, το κόμμα που έστησε ο Ντ’ Αλέμα με την αριστερή πτέρυγα που έσπασε από το Δημοκρατικό Κόμμα κόντρα στον Ρέντσι.

Το αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό κίνημα στην Ιταλία είχε δει με καθαρό τρόπο το τι ερχό-

ταν στις εκλογές εδώ και καιρό. Δίνει ασταμάτητα μάχες για την υπεράσπιση των προσφύγων και ενάντια στις επιθέσεις των φασιστικών συμμοριών. Η δολοφονική επίθεση στη Ματσεράτα έβγαλε δεκάδες χιλιάδες στους δρόμους που είπαν “Δεν θα περάσετε” στους επιδοξους νέους Μουσολίνι. Μετά και τις εκλογές τα αντιφασιστικά καθήκοντα γίνονται ακόμη πιο κεντρικά. Η ανάγκη για έναν πανευρωπαϊκό συντονισμό ενάντια στο φασισμό και το ρατσισμό είναι πιο ξεκάθαρη από ποτέ. Γι’ αυτό και η 17 Μάρτη δεν θα μπορούσε να έρθει σε καταλληλότερη στιγμή. Είναι βοήθεια ζωής για τα αδέρφια μας στην Ιταλία που ήδη δίνουν και θα κλιμακώσουν αυτή τη σκληρή μάχη.

Ιταλικό Κομμουνιστικό Κόμμα είχε πλέον στην ηγεσία του έναν νεοφιλελεύθερο. Ένα νέο φιλοευρωπαϊκό κέντρο θα μπορούσε να επιβάλει στην Ιταλία τις “απαραίτητες μεταρρυθμίσεις” χωρίς να φοβάται το κόστος κι έτσι να βγάλει τη χώρα από την κρίση. Το Δημοκρατικό Κόμμα έβαλε πλάτη σε αλληπάλληλες μισητές κυβερνήσεις μη εκλεγμένων τραπεζιτών και γραφειοκρατών, πριν και μετά τον Ρέντσι. Αποτέλεσμα είναι αντί ο Ρέντσι να γίνει ο Ιταλός Μακρόν, να πάει σπίτι του (η για σκι όπως λέει ο ίδιος), και αφήνει πίσω του μια δυναμωμένη ακροδεξιά και το K5A να πανηγυρίζει.

Στο άλλο στρατόπεδο εξελίχθηκε

επίσης ανατροπή. Το κόμμα του Μπερλουσκόνι, παρότι τα MME συνεχίζουν να το αναφέρουν στην πλευρά των νικητών, έχασε περισσότερες ψήφους από το Δημοκρατικό Κόμμα. 2,7 εκατομμύρια ψήφους λιγότερες από το 2013. Από αυτή την κατάρρευση βγαίνουν κερδισμένοι οι φασίστες. Η Λέγκα είναι πλέον τρίτο κόμμα σε εθνικό επίπεδο με 17,5%. Ακόμη και οι πιο παραδοσιακοί νοσταλγοί του Μουσολίνι (οι Αδελφοί της Ιταλίας) υπερδιπλασίασαν τις ψήφους τους και έφτασαν το 4,2%.

Η Ιταλία πήγε στις εκλογές στο μέσο μια ανοιχτής ρατσιστικής εκστρατείας και δεν ήταν οι μουσολι-

κοί αυτοί που άνοιγαν το δρόμο. Ο Μπερλουσκόνι ήταν αυτός που δήλωσε ότι θα απελάσει όλους τους μετανάστες χωρίς χαρτιά, την ώρα που ένας φασίστας άνοιγε αδιάκριτα πυρ κατά Αφρικανών στη Ματσεράτα πριν από λίγες βδομάδες. Η Λέγκα, από αντιδραστικό κόμμα κατά των φτωχών του Νότου, κάτω από την ηγεσία του Σαλβίνι μετατράπηκε σε ένα ανοιχτά ρατσιστικό κόμμα που πλέον αντί να λέει ότι για όλα φταίνε οι Σικελοί και οι Ναπολιτάνοι, έβαλε στο στόχαστρο τους πρόσφυγες. Έκλεινε ανοιχτά το μάτι στις φασιστικές συμμορίες που έπαιρναν αέρα για να ξεκινήσουν επιθέσεις σε βάρος αγωνιστών και μεταναστών.

Την ώρα που εξελίσσονταν όλα αυτά, η ηγεσία της ΕΕ και τα μεγάλα MME σφύριζαν αδιάφορα και παρουσίαζαν την “Κεντροδεξιά” συμμαχία ως βασική λύση απέναντι στην αστάθεια. Στο κάτω κάτω έλεγαν ο Μπερλουσκόνι θα γίνει πρωθυπουργός, δεν βλάπτει να έχει στο τσεπάκι του και τους φασίστες που θα τον ψηφίσουν. Όμως πλέον ο Σαλβίνι είναι ο ηγέτης της “κεντροδεξιάς” με τη στήριξη και των μουσολινικών. Υπάρχει πιθανότητα ο ιταλός πρόεδρος να του δώσει εντολή σχηματισμού κυβέρνησης.

Αμετανόητο

Το Δημοκρατικό Κόμμα συνεχίζει αμετανόητο να βάζει στο ίδιο τσουβάλο το K5A και τη Λέγκα. Το ίδιο κάνουν και τα MME που επιμένουν να μιλάνε για το φαινόμενο του “λαϊκισμού”. Ο Ρέντσι στη δήλωσή του μετά τις εκλογές είπε ότι ο ντι Μάιο (ο επικεφαλής του K5A) και ο Σαλβίνι είναι το ίδιο. Το K5A πολιτικά όντως είναι “όπου φυσάει ο άνεμος”. Προσπαθεί να εκφράσει το μίσος απέναντι σε ολόκληρο το πολιτικό σκηνικό, αλλά και ενάντια στη λιτότητα και την ΕΕ. Μέχρι πρόσφατα έλεγε ότι θα έκανε δημοψήφισμα για το ευρώ. Παπαγαλίζει τα ρατσιστικά επιχειρήματα κατά των μεταναστών, την ώρα που τάσσεται ενάντια στις αντεργατικές μεταρρυθμίσεις. Όμως οι ψήφοι που κέρδισε προέρχονται κατά κύριο λόγο από κόσμο που προέρχεται από την αριστερά και το Δημοκρατικό Κόμμα. Δεν ισχύει το ίδιο για τη Λέγκα που ανήκει στη φασιστική πτέρυγα της δεξιάς πολυκατοικίας.

Όποιος και να κυβερνήσει, έχει να αντιμετωπίσει μια πολύ δύσκολη κατάσταση για τον ιταλικό καπιταλισμό. Η Ιταλία έχει τις πιο χρωμαμένες επιχειρήσεις στην Ευρώπη. Έχει τη δεύτερη μεγαλύτερη αναλογία χρέους και ΑΕΠ μετά την Ελλάδα, ψηλή ανεργία, χαμηλή παραγωγικότητα και μια τάξη καπιταλιστών που δεν θέλει να επενδύσει. Ενώ ταυτόχρονα στις δημοσκοπήσεις είναι η χώρα με τη μεγαλύτερη αντίθεση στην ΕΕ. Ακόμη και μέσα στην προεκλογική εκστρατεία δεν έλειψαν οι εργατικές μάχες, με βασικούς τους εκπαιδευτικούς αλλά και εργοστάσια που παλεύουν ενάντια στο κλείσιμο και τις απολύσεις.

Ήδη την Πέμπτη 8 Μάρτη οργανώνεται απεργία με κέντρο τους εργαζόμενους στα σχολεία και τις συγκοινωνίες.

Νίκος Λούντος

Βγαίνουμε στους δρόμους

Διαδήλωση οργανώνεται την Πέμπτη 8 Μάρτη, παγκόσμια μέρα της Γυναίκας, στις 6μμ στην πλατεία Κλαυθμώνος. Καλούν η ομάδα Γυναικών ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΕΙΝΑΠ, η ομάδα «Καμιά Ανοχή», φοιτητές και φοιτήτριες του ΣΕΚ, ενώ απόφαση για κάλεσμα συμμετοχής στους Φοιτητικούς Συλλόγους πήρε και το Συντονιστικό των σχημάτων της ΕΑΑΚ. Αντίστοιχο κάλεσμα σε διαδήλωση υπάρχει και στο Ηράκλειο της Κρήτης, στις 7μμ στα Λιοντάρια.

Φέτος στις 8 Μάρτη, σε δεκάδες χώρες σε όλο τον κόσμο γίνονται διαδηλώσεις με κεντρικά αιτήματα την ίση αμοιβή για ίση εργασία, ενάντια στις απολύσεις εγκύων γυναικών, στο πετσόκομμα των επιδομάτων μητρότητας, την επίθεση στο δικαίωμα στην έκτρωση.

Σε διάφορες χώρες υπάρχουν καλέσματα και για απεργία εκείνη τη μέρα σαν συνέχεια την περσινής πρωτοβουλίας για «μια μέρα χωρίς γυναίκες». Χιλιάδες γυναίκες θα διαδηλώσουν ενάντια στο σεξισμό του συστήματος.

Μαζική συμμετοχή

Με στόχο τη μαζική συμμετοχή από τις σχολές στη διαδήλωση της Αθήνας, έγινε την Παρασκευή 2 Μάρτη στο Παιδαγωγικό Αθήνας ανοιχτή σύσκεψη φοιτητριών. Στη συζήτηση συμμετείχαν φοιτήτριες από το Παιδαγωγικό, την Πάντειο, το ΤΕΙ Αθήνας και τη Φιλοσοφική.

«Κάναμε μια πλούσια συζήτηση στην οποία άνοιξαν μια σειρά ερωτήματα» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγυή, η **Μαριλένα** από το Πάντειο. «Είναι ο σεξισμός έμφυτος στα μυαλά των ανθρώπων; Υπάρχουν σήμερα μισθολογικές διαφορές ανάμεσα σε γυναίκες και άντρες; Είμαστε στο Παιδαγωγικό, μια μέρα όπου χιλιάδες αναπληρώτριες και αναπληρωτές εκπαιδευτικοί απεργούν, κάνοντας κατάληψη και συνέλευση στο Υπουργείο Παιδείας απαιτώντας μαζικούς διορισμούς. Είναι η καλύτερη απάντηση για το πώς έχουμε να παλέψουμε ενάντια στις ανισότητες και την καταπίεση μέσα από τους αγώνες του εργατικού κινήματος. Ειδικά στις σχολές από τις οποίες προερχόμαστε, η συντριπτική πλειοψηφία των φοιτητών είμαστε γυναίκες. Έχουμε όλες την εικόνα του τι σημαίνει να τελειώνεις τη σχολή σου και να μένεις στην ανεργία. Άρα αγώνες για προσλήψεις. Ειδικά στα νοσοκομεία για να έχουν δωρεάν πρόσβα-

ση όλες οι γυναίκες. Αγώνες ενάντια στη διάλυση των Πανεπιστημίων που φέρνει ο νόμος Γαβρόγλου για να μπορούμε να σπουδάσουμε».

«Στο ΤΕΙ Αθήνας και στη σχολή ΣΓΤΚΣ όπου εδώ και μήνες παλεύουμε γυναίκες και άντρες ενάντια στις συγχωνεύσεις και το νόμο Γαβρόγλου, έχει αναδειχτεί με πολύ ωραίο τρόπο το πώς όταν παλεύουμε μαζί μπορούμε να αλλάζουμε και τις ιδέες μας αλλά και να κερδίζουμε σαν φοιτητικό κίνημα. Σε αυτό τον αγώνα είναι πολλές οι φοιτήτριες που έχουν πρωτοστατήσει από τις συνελεύσεις μέχρι τις διαδηλώσεις αναλαμβάνοντας πολύ σημαντικά κομμάτια οργάνωσής του.

Πριν λίγες μέρες, οι φοιτητές και οι φοιτήτριες του ΣΕΚ κάναμε εκδήλωση μέσα στην κατάληψη για το ζήτημα της γυναικείας καταπίεσης που είχε μεγάλη απήχηση και άνοιξε όλα τα ζητήματα για το από πού προέρχεται η καταπίεση και

πώς μπορούμε να την παλέψουμε. Έτσι, για την 8η Μάρτη πάμε να κινητοποιήσουμε πολύ περισσότερο κόσμο. Με αφισοκολλήσεις και μαζικό μοίρασμα της προκήρυξης που καλεί, βάζοντας πρόταση για συμμετοχή στη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου που θα γίνει στις 7 Μάρτη», μας είπε η **Βασίλεια** από τη ΣΓΤΚΣ.

Άνοιξε επίσης η συζήτηση για το ρόλο που έχει να παίξει η Αριστερά για να σπάσει τις σεξιστικές αντιλήψεις, μέσα και στην οργάνωση των αγώνων αλλά και στο επίπεδο των ιδεών. Το αμέσως επόμενο διάστημα οι φοιτήτριες και οι φοιτητές του ΣΕΚ θα ανοίξουν αυτή τη συζήτηση με ανοιχτές εκδηλώσεις σε μια σειρά από σχολές.

Έλλη Πανταζοπούλου

• Εκδήλωση για την γυναικεία καταπίεση διοργανώνει στις 8 Μάρτη στις 3μμ, στην αίθουσα 2, το σχήμα ΑΝΑΣΑ ΕΑΑΚ της Παντείου.

“**Α**πό την Αμερική ως την Αυστραλία βγαίνουμε στους δρόμους” είναι ο τίτλος της προκήρυξης των φοιτητριών-ών του ΣΕΚ, που καλεί στη διαδήλωση της 8 Μάρτη στις 6μμ στην πλ Κλαυθμώνος.

Όπως αναφέρει: «Η 8 Μάρτη είναι μέρα αγώνα! Το 1909 στη Νέα Υόρκη η πρώτη πορεία γυναικών είχε σύνθημα: «Παλεύουμε για ψωμί και τριαντάφυλλα», ένα σύνθημα που καθορίζει τους αγώνες μέχρι σήμερα. Το 1910 στο Συνέδριο Σοσιαλιστριών Γυναικών, μετά από πρόταση της Γερμανίδας επαναστάτριας Κλάρας Τσέκιν, καθιερώθηκε η 8 Μάρτη σαν μέρα αγώνα.

Σήμερα, στη μεγαλύτερη κρίση του καπιταλισμού, ο αγώνας των γυναικών παραμένει εξαιρετικά επίκαιρος. Οι επιθέσεις της λιτότητας και των μνημονίων έχουν σημαίνει μαζικές απολύσεις, ελαστικές σχέσεις εργασίας, μειώσεις μισθών, τσάκισμα των κοινωνικών δομών πρόνοιας. Βασικοί αποδέκτες αυτών των επιθέσεων είναι οι γυναίκες, που αποτελούν το μισό και παραπάνω της εργατικής τάξης. Οι μισθοί των γυναικών εξακολουθούν σε παγκόσμια κλίμακα να βρίσκονται το πολύ στα 2/3 από τους αντίστοιχους των αντρών συναδέλφων τους. Την ίδια στιγμή αυξάνονται οι απολύσεις γυναικών αν μείνουν έγκυες, τσακίζονται τα επιδόματα και οι άδειες μητρότητας, διαλύονται και ιδιωτικοποιούνται δομές Υγείας για τις γυναίκες και τα παιδιά.

Ο καπιταλισμός προσπαθεί να βγάλει κέρδος από κάθε πτυχή της ζωής των ανθρώπων, έτσι συνεχώς τα βάρη της αναπαραγωγής της εργατικής τάξης πέφτουν πάνω στις πλάτες των οικογενειών. Αντί τη φροντίδα και την εκπαίδευση των νέων παιδιών να τα αναλαμβάνει το κράτος με δημόσιες και δωρεάν υπηρεσίες, αυτές οι ανάγκες φορτώνονται στους γονείς. Οι γυναίκες καλούνται να επωμιστούν την κάλυψη όλων αυτών των αναγκών.

Απέναντι σε αυτά, οι γυναίκες διεθνώς συνεχίζουν να παλεύουν! Τον τελευταίο χρόνο έχει ξαναβγεί στο προσκήνιο ένα παγκόσμιο κίνημα που παλεύει καθημερινά. Με αφορμή την ορκομωσία του Τραμπ πέρυσι στην Αμερική όπου εκατομμύρια γυναίκες και άντρες βγήκαν να διαδηλώσουν ενάντια στον πιο ανοιχτά σεξιστή και ρατσιστή πρόεδρο, γεμίζοντας τους δρόμους των ΗΠΑ αλλά και εκατοντάδων άλλων χωρών, ένα νέο κίνημα ξαναγεννιέται. Απεργιακές μάχες ξετυλίγονται καθημερινά. Από τις καθαρίστριες σε σχολεία, δήμους, νοσοκομεία και πανεπιστήμια, μέχρι τις εργαζόμενες στους Παιδικούς Σταθμούς που παλεύουν αυτή την περίοδο ενάντια στο νόμο Γαβρόγλου και το κλείσιμο του κλάδου τους.

Την ίδια στιγμή, τα πρόσφατα σκάνδαλα βγάζουν στην επιφάνεια τη σαπίλα αυτού του συστήματος. Όπως το κίνημα #metoo στην Αμερική ενάντια στη σεξιστική βία στη βιομηχανία θεάματος από σκηνοθέτες και παραγωγούς, που απλώθηκε σε δεκάδες εργασιακούς χώρους και σχολές. Αλλά και στην Αγγλία στα τέλη Γενάρη όπου σε ένα «φιλανθρωπικό γκαλά» οι εργαζόμενες κοπέλες βρέθηκαν περιτρυγισμένες από ένα αφηνιασμένο πλήθος μεθυσμένων μεγιστάνων που ήθελαν να ικανοποιήσουν τις ορέξεις τους με ακραία χυδαιότητα. Η οργανωμένη υποτίμηση των γυναικών από ολόκληρο το σύστημα, από τη δουλειά, τις διαφημίσεις, τους νόμους που ποινικοποιούν ή περιορίζουν την πρόσβαση στην έκτρωση και τη Δημόσια Υγεία, τη βιομηχανία του τράφικινγκ, λύνουν τα χέρια των αφεντικών για να επιτίθενται σεξουαλικά.

50 χρόνια από το Μάη του '68 όπου η νεολαία της Γαλλίας εξεγέρθηκε ενάντια στις σεξιστικές διακρίσεις και πυροδότησε το μεγαλύτερο εργατικό κίνημα μέχρι τότε, πιάνουμε το νήμα σήμερα. Οι φοιτήτριες και οι φοιτητές ξανά στην πρώτη γραμμή!

Γι' αυτό στις 8 Μάρτη διαδηλώνουμε. Ενώνοντας τις φωνές μας με τις πορείες που θα γίνουν σε δεκάδες χώρες σε όλο τον κόσμο, από τις ΗΠΑ μέχρι την Ιταλία, την Ισπανία, την Τουρκία και αλλού. Παλεύοντας για «ψωμί και τριαντάφυλλα», ενάντια στη βαρβαρότητα του συστήματος που παράγει την εκμετάλλευση και το σεξισμό!

Φοιτήτριες/ές ΣΕΚ στις σχολές